Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελὶς

Η ΔΩΔΕΚΑΤΗ ΚΛΗΡΙΚΟΛΑ·Ι·ΚΗ ... Σεβ. Ἀρχιεπισκ. Κου Μιχαὴλ 3

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ (Μετὰ τὸ Ἔβανστον — Ὁ Θεσμὸς τοῦ Κληρικολαϊκοῦ Συνεδρίου — Ἡ Ἑλληνικὴ Κύπρος — Αἱ Ἐκδόσεις τῆς Θεολογικῆς — Σεραφεὶμ Παπακώστας) 4

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ 12ης ΚΛΗΡΙΚΟΛΑ·Ι·ΚΗΣ 6

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ 12ης ΚΛΗΡΙΚΟΛΑ·Ι·ΚΗΣ:
ΤΟ ΔΕΚΑΔΟΛΛΑΡΙΟΝ ..... Ὑπὸ Π. Παπαγεωργίου 8

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
Ὑπὸ Νικολάου Βαβούδη 10

Η ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ
Ὑπὸ Φωκᾶ Ἀγγελάτου 12

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ..... Ὑπὸ Φιλίππου Δ. Ἐμμανουὴλ 15

ΤΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΣ
Ὑπὸ Ξενοφῶντος Διαμαντοπούλου 18

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ
Ὑπὸ Ἐμμανουὴλ Χατζημανουὴλ 21

PUBLISHING FOR TOMORROW
By Rev. Dean Timothy Andrews 23

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ (Ἀρχιεπισκοπὴ — Γραφεῖον Ἑλληνικῆς Παιδείας — Θεολογικὴ Σχολὴ — Ἀκαδημία Ἁγίου Βασιλείου — Κοινοτικὰ — Νότιος Ἀμερικὴ — Διεκκλησιαστικὰ — Νέα Βιβλία — Περιοδικὰ) 16

ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ..... Ὑπὸ Πρεσβ. Χρήστου Πάππα 24

ΑΝΑΓΚΗ ΔΙΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΟΣ
Ὑπὸ Ἀρχιμ. Πολυεύκτου Φινφίνη 25

LEARN ABOUT YOUR FAITH ..... By Rev. Leonidas C. Contos 27

ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ .. Ὑπὸ Πρεσβ. Νικολάου Ἠλία 28

REPORT ON THE FOURTH G.O.Y.A. CONFERENCE
By Peter H. Paleologos 29

«Αἱ γενικαὶ Ἐκκλησιαστικαὶ Συνελεύσεις ἀσκοῦσι τὴν ἀνωτάτην Ἐποπτικήν, Ἐξελεγκτικὴν καὶ Νομοθετικὴν ἐξουσίαν ἐφ' ὅλων τῶν κοσμικῆς, ἐκπαιδευτικῆς, φιλανθρωπικῆς καὶ περιουσιακῆς φύσεως ἐν γένει ζητημάτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, τῶν ἀπ' αὐτῆς ἐξαρτωμένων Κοινοτήτων, Κληρικῶν, διαφόρων ἱδρυμάτων καὶ ἐπὶ τοῦ Ταμείου Συντάξεως Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐξαιρέσει μόνον ζητημάτων θρησκευτικῆς ἢ πνευματικῆς φύσεως, ἅτινα ὑπάγονται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν καὶ δικαιοδοσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου».

Ἄρθον Β΄.

Εἰδικὸς Κανονισμὸς περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Συνελεύσεων

ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΤΟΣ Κ΄. ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ—OCTOBER, 1954 ΑΡΙΘΜΟΣ 415

INTERSTATE
MARBLE AND GRANITE WORKS
ΔΗΜ. ΒΡΑΧΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΥΙΩΝ

Γλύπτου Διπλωματούχου τοῦ Ἐθνικοῦ
Μετσοβίου Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν

ΕΚΤΕΛΟΥΜΕΝ

ΤΕΜΠΛΑ -- ΑΓΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ
ΙΕΡΑΣ ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ
ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΑ, ΚΛΠ.

ΕΚ ΦΥΣΙΚΩΝ ΜΑΡΜΑΡΩΝ

ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΩΝ ΜΑΡΜΑΡΩΝ ΚΑΙ ΕΚ ΞΥΛΟΥ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

Προμηθεύομεν Ἐκκλησιαστικὰ Εἴδη ἐκ τῶν ἐργοστασίων ἀρίστων Βυζαντινολόγων τῆς Ἑλλάδος. Ἐπίσης Ἀγάλματα, Μνημεῖα καὶ Ἀναμνηστικὰς Στήλας, WAR MEMORIALS ἐκ μαρμάρου καὶ γρανίτου.

1259 Flushing Ave., Brooklyn, N. Y.

Τηλέφωνον: EV. 6-5479 — Τηλ. Νυκτός: IL. 9-2896

TAYLOR & SHAWAH CO.

Manufacturers

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΑΜΦΙΑ ΚΑΙ ΣΚΕΥΗ

Ecclesiastical Metalware
Repairing and Refinishing of Metals
Gold, Silver, Chrome Plating
Pulpits, Pews,, Lecturns, Stained Glass
Complete Ikonostasis
Oil on Canvas Ikons
Vestments
Vestment Materials
Vestment Accessories
Choir Gowns

Beautiful Church Crystal Chandeliers

Ἑλληνικὸν Κατάστημα

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΕΡΖΟΓΛΟΥ, Ἰδιοκτήτης

42 East 21st Street, New York 10, N. Y.
Telephone: ALgonquin 4-4460

★

The only complete Orthodox Church Goods Organization serving the Orthodox Churches in America

THE ORTHODOX OBSERVER

•

Established 1934

VOL. XX October 1954 No. 415

A monthly record of the News, the Work and the Thought of the Greek Orthodox Church in America.

Editor:
EMM. HATZIEMMANUEL

THE ORTHODOX OBSERVER is published monthly by the Greek Archdiocese Publications Assocation, at Garrison, N. Y.

"Reentered as second class matter May 21, 1953, at the Post Office at Garrison, N. Y., under the Act of March 3, 1879."

SUBSCRIPTIONS in the United States: For one year $3.00 — for two years $5.00.

Other Countries $3.50 per year.
25 Cents a copy.

Contributions and News deadline for THE ORTHODOX OBSERVER is the 25th day of the month for issue dated the following month.

CHANGE OF ADDRESS AND RENEWAL ORDERS are to be sent to: Orthodox Observer, St. Basil's Academy, Garrison, N. Y.; or: Greek Archdiocese, 10 East 79th Street, New York, N. Y.

Please allow one month for changes of address and renewal orders to become effective.

To insure accuracy of changes of address, please include present address together with your new address.

Η ΔΩΔΕΚΑΤΗ ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗ

Ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κου ΜΙΧΑΗΛ

Τὴν 24 Ὀκτωβρίου θὰ τελεσθῇ πανηγυρικὴ ἡ Θεία Λειτουργία ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου Σαββάννας, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς Δωδεκάτης Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως.

Ἡ Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις εἶναι τὸ σημαντικώτερον γεγονὸς τῆς Ὁμογενείας. Διότι ἡ Κληρικολαϊκὴ εἶναι ἡ ἀνωτάτη νομοθετικὴ ἐξουσία τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Αἱ ἀποφάσεις της ἀφοροῦν ὅλας τὰς ἑλληνορθοδόξους μας κοινότητας, ὁλοκλήρου τῆς Ἀμερικῆς. Ὅλαι αἱ κοινότητες καὶ οἱ ἑλληνορθόδοξοι ναοὶ τοὺς ὁποίους ἔχομεν ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις, Καναδᾷ καὶ Νοτίῳ Ἀμερικῇ ἐπηρεάζονται πάντοτε ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις ταύτας. Ἀκριβῶς ὅπως αἱ ἀποφάσεις τοῦ Κογκρέσσου τῆς Πατρίδος μας Ἀμερικῆς ἐπηρεάζουν ὅλας τὰς πολιτείας καὶ ὅλους τοὺς πολίτας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Διότι ὁποίαν θέσιν καὶ σημασίαν ἔχει τὸ Κογκρέσσον δι' ὅλας τὰς πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ σημασίαν ἔχει καὶ ἡ Κληρικολαϊκὴ δι' ὅλας τὰς κοινότητας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς. Καὶ διὰ νὰ συνεχίσωμεν τὴν παρομοίωσιν, ὅπως κάθε πολιτεία ὀφείλει μὲν νὰ συμμορφώνεται πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Κογκρέσσου, ἔχει ὅμως καὶ τὴν τοπικὴν βουλήν της, ποὺ ἀσχολεῖται δι' ὅλας τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις καὶ τὰ ζητήματα ἑκάστης πολιτείας, τοιουτοτρόπως καὶ κάθε ἑλληνορθόδοξος κοινότης μας ἔχει μὲν καθῆκον νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν καὶ νὰ ἐφαρμόζῃ τὰς ἀποφάσεις τῆς Κληρικολαϊκῆς, ἔχει ὅμως ταυτοχρόνως καὶ τὴν ἰδικήν της γενικὴν συνέλευσιν, ποὺ ρυθμίζει ὅλα τὰ ἐσωτερικὰ κοινοτικὰ ζητήματα.

Ἡ παρομοίωσις δὲ αὕτη δὲν εἶναι καθόλου τολμηρά. Ἂν ἐξετάσῃ κανεὶς καλῶς καὶ ἐπακριβῶς τὰ καθ' ἡμᾶς, θὰ ἴδῃ ὅτι αἱ μεταξὺ Κογκρέσσου καὶ τοπικῶν βουλῶν, καὶ Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως καὶ γενικῶν κοινοτικῶν συνελεύσεων ἀναλογίαι εἶναι καὶ ἐπιτυχεῖς καὶ ἀκριβεῖς.

Ὅπως, τέλος, κάθε πολιτεία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει τὰς ἀποφάσεις τοῦ Κογκρέσσου, τοιουτοτρόπως καὶ κάθε κοινότης εἶναι ἀδύνατον, ἀλλὰ καὶ ἀκατανόητον νὰ εἴπῃ, ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ἀποφάσεις τῆς Κληρικολαϊκῆς. Καὶ ὅπως εἶναι τελείως ἀπαράδεκτον αἱ ἀποφάσεις τοῦ Κογκρέσσου νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὰς τοπικὰς βουλὰς τῶν πολιτειῶν πρὸς ἔγκρισιν, τοιουτοτρόπως εἶναι ὡσαύτως τελείως ἀπαράδεκτον αἱ ἀποφάσεις τῆς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως νὰ συζητοῦνται ὑπὸ τῶν γενικῶν συνελεύσεων τῶν κοινοτήτων, πολὺ δὲ περισσότερον ἀπαράδεκτον καὶ ἀδιανόητον νὰ ἀπορρίπτωνται καὶ ἀγνοοῦνται παρ' αὐτῶν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὡς συμπέρασμα ἐξάγεται πρῶτον ἡ μεγίστη σπουδαιότης τῆς Κληρικολαϊκῆς καὶ δεύτερον τὸ καθῆκον ἑκάστης κοινότητος, ὅπως φροντίζῃ νὰ ἀντιπροσωπεύεται εἰς ἑκάστην Κληρικολαϊκήν.

Ζωτικώτατα θέματα, ὅπως εἰς κάθε ἄλλην, τοιουτοτρόπως καὶ εἰς τὴν δωδεκάτην θὰ ἀπασχολήσουν τοὺς συνέδρους, κληρικοὺς καὶ λαϊκούς.

Ποῖος δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν κοινοτικὴν ζωήν μας καὶ τὰς ποικίλας ἐκδηλώσεις της ὄχι μόνον τὰς θρησκευτικάς, ἀλλὰ καὶ τὰς κοινωνικὰς καὶ ἐθνικάς; Ποῖος δὲν θὰ ἤθελε νὰ συμμετάσχῃ τῶν συζητήσεων, ποὺ θὰ ἀφοροῦν τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀθανάτου ἑλληνικῆς μας γλώσσης, τῆς ἱερᾶς αὐτῆς κληρονομίας ἡμῶν, ἰδιαιτέρως ὡς χριστιανῶν ὀρθοδόξων, οἱ ὁποῖοι γνωρίζομεν καλῶς, ὅτι διὰ τῆς γλώσσης αὐτῆς, ἀκόμη δὲ καὶ διὰ τοῦ ἰδιώματος ποὺ χρησιμοποιοῦμεν σήμερον ἡμεῖς, διεδόθη εἰς ὁλόκληρον τὸν γνωστὸν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων κόσμου ἡ ἀμώμητος θρησκεία μας; Ποῖος εἶναι ἀδιάφορος διὰ τὰ Κατηχητικὰ σχολεῖα μας, διὰ τὴν νεολαίαν μας, διὰ τὴν Θεολογικὴν Σχολήν μας καὶ τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου; Ὅσοι ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας παρευρέθησαν εἰς προηγουμένας Κληρικολαϊκάς, θὰ ἠδύναντο πολλὰ νὰ εἴπουν περὶ τῆς μεγάλης ὠφελιμότητος, ποὺ ἀποκομίζει ἕκαστος παρακολουθῶν τὰς ἐργασίας των. Ἀναμφιβόλως ἀξίζει τὸν κόπον νὰ παραστῇ ὁ κάθε ἱερεὺς καὶ ὁ κάθε κοινοτικὸς παράγων εἰς τὴν Κληρικολαϊκήν.

Κατὰ τὴν 11ην Κληρικολαϊκήν, συνελθοῦσαν εἰς Λὸς Ἄγγελες, ἀπουσίασαν πολλαὶ κοινότητες. Προέβαλον δὲ εἰς αὐτὴν τὴν μακρυνὴν ἀπόστασιν, ποὺ τὰς ἐχώριζεν ἀπὸ τὴν πόλιν εἰς τὴν ὁποίαν συνεκροτεῖτο ἡ συνέλευσις.

Ἡ 12η Κληρικολαϊκὴ συνέρχεται εἰς τὴν Σαββάνναν τῆς Γεωργίας. Ὅλαι δὲ αἱ κοινότητες ὄχι μό-

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΜΕΤΑ ΤΟ ΕΒΑΝΣΤΟΝ

Ἐξεδόθησαν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς ἰδιαίτερον τεῦχος, εἰς Ἀγγλικὴν δὲ καὶ Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τὰ σπουδαιότερα ἐκ τῶν κειμένων, τὰ ὁποῖα ἐτέθησαν ὑπὸ τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑπ' ὄψιν τῶν συνέδρων τοῦ εἰς Ἔβανστον τελευταίως συνελθόντος δευτέρου Συνεδρίου τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἐκ τῆς προσεκτικῆς σπουδῆς τῶν κειμένων αὐτῶν διακριβοῦται ἡ σοφία καὶ ἡ σύνεσις τῶν Ὀρθοδόξων. Δύναται κανεὶς ἀπεριφράστως νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας ἐνεπιστεύθη τὸ λεπτὸν ἔργον τῆς ἐκπροσωπήσεώς της εἰς ἄνδρας ἱκανοὺς καὶ μὲ ἀέραιον τὸ Ὀρθόδοξον φρόνημα. Πιστεύομεν ὅτι ἡ συμμετοχὴ τῶν ἀντιπροσώπων μας εἰς τὸ Συνέδριον, ἀφ' ἑνὸς θὰ ἐβοήθησε τὴν προαγωγὴν τῶν θεμάτων ἐπὶ τῆς ἀπὸ κοινοῦ συνεργασίας τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὸ πεδίον τοῦ πρακτικοῦ χριστιανισμοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ συνετέλεσεν, ὥστε νὰ διανοιγοῦν πολλαὶ ἐκ τῶν καρδιῶν τῶν συνέδρων, ἵνα ἀντιληφθοῦν τὴν ὀρθότητα τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὸ τέλος τῆς δηλώσεως ἐπὶ τοῦ θέματος «Πίστις καὶ τάξις»: «Ὀφείλομεν νὰ διαδηλώσωμεν τὴν βαθεῖαν ἡμῶν πεποίθησιν, ὅτι μόνον ἡ Ἁγία Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία διεφύλαξε πλήρη καὶ ἄθικτον «τὴν ἅπαξ παραδοθεῖσαν τοῖς ἁγίοις πίστιν». Ὄχι ἕνεκεν τῆς ἀνθρωπίνης ἡμῶν ἀξιομισθίας, ἀλλὰ διότι εὐαρεστεῖται ὁ Θεὸς ὅταν διατηρῇ «τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ᾖ τοῦ Θεοῦ». (2 Κορινθ. 4, 7).

Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Τὸ Κληρικολαϊκὸν Συνέδριον, τὸ ὁποῖον θὰ συνέλθῃ τὸν τρέχοντα μῆνα εἰς τὴν Σαββάνναν τῆς Γεωργίας, εἶναι καὶ πρέπει νὰ θεωρῆται ἀπὸ ὅλους τοὺς ὁμογενεῖς ὡς τὸ σημαντικώτερον γεγονὸς εἰς τὴν ζωὴν τῆς ὁμογενείας. Ὁ θεσμὸς αὐτός, ἀπόρροια ἐπισταμένης μελέτης τῆς ἰδιαζούσης θέσεως καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐν Ἀμερικῇ ὁμογενείας, συνεχίζει ἀρχαιοτάτην ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν συνεργασίας τοῦ κληρικοῦ καὶ λαϊκοῦ στοιχείου, ἀποτελεῖ ἄπτὴν ἔκφρασιν τοῦ δημοκρατικοῦ πνεύματος, ποὺ χαρακτηρίζει τὴν Ἀνατολικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, καὶ εἶναι τὸ ἀνώτατον νομοθετικὸν σῶμα τῆς ὁμογενείας. Ἡ σύστασις καὶ ἡ λειτουργία τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ ἀποτελεῖ διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους σημαντικὸν προνόμιον διὰ τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἀμερικῆς, δεδομένου ὅτι σήμερον ἡ παλαιὰ αὐτὴ παράδοσις τῆς Ἐκκλησίας ἔχει γενικῶς ἀτονήσει. Ἡ προνομιακὴ αὐτὴ θέσις τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ὁμογενοῦς στοιχείου ἐπιβάλλει κατὰ συνέπειαν τὸ καθῆκον εἰς τὴν ὁμογένειαν νὰ στρέψῃ ἀμέριστον τὸ ἐνδιαφέρον της πρὸς τὸν θεσμὸν τῆς Κληρικολαϊκῆς, νὰ τὸν ἐνισχύσῃ, νὰ προσδώσῃ τὸ ἐπιβαλλόμενον κῦρος εἰς αὐτόν, νὰ τὸν καταστήσῃ φορέα τῆς θελήσεώς της καὶ πραγματικὸν ἀντιπροσωπευτικὸν σῶμα τῶν τάσεών της καὶ νὰ πειθαρχήσῃ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰς ἀποφάσεις του. Ὡς γνωστόν, ἡ ζωὴ καὶ ἡ εὐημερία καὶ ἡ ἀνύψωσις τῶν ἐθνῶν ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν νομοθεσίαν των καὶ τὴν ἱκανότητα τῆς ἐκτελεστικῆς των ἐξουσίας νὰ ἐφαρμόζῃ μὲ εὐθυκρισίαν τὴν νομοθεσίαν αὐτήν. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ ἡ ζωὴ καὶ προαγωγὴ τῶν προβλημάτων τῆς ὁμογενείας ἐξαρτῶνται κατὰ κύριον λόγον ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις τοῦ ἀνωτάτου νομοθετικοῦ της σώματος, τῆς Κληρικολαϊκῆς, καὶ ἀπὸ τὴν προθυμίαν τῶν ὁμογενῶν νὰ πειθαρχήσουν εἰς αὐτάς. Ἡ ὁμογένεια λοιπόν, κατανοοῦσα τὴν σπουδαιοτάτην ταύτην σημασίαν τοῦ θεσμοῦ τῆς Κληρικολαϊκῆς, ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται ἡ προώθησις τῶν ζητημάτων καὶ τῶν ἰδανικῶν της, θὰ θελήσῃ ἀσφαλῶς νὰ ἀντιπροσωπευθῇ ἐπαρκῶς καὶ διὰ τῶν ἀρίστων τῶν στελεχῶν της, ὥστε ἡ ἐν Σαββάννᾳ συγκρότησις τοῦ σώματος αὐτοῦ νὰ εἶναι καὶ ποσοτικῶς καὶ ποιοτικῶς ἀρίστη.

νον τῆς πέμπτης ἐπισκοπικῆς περιφερείας, ἀλλὰ καὶ τῆς πρώτης καὶ τῆς τρίτης δὲν ἀπέχουν σχετικῶς πολὺ ἀπὸ τῆς Συνελεύσεως τὸν τόπον. Ἀκόμη καὶ αἱ πλεῖσται τῶν κοινοτήτων τῆς δευτέρας ἐπισκοπικῆς περιφερείας θὰ ἠδύναντο χωρὶς πολὺν κόπον νὰ παραστοῦν διὰ τῶν ἀντιπροσώπων των εἰς τὴν Σαββάνναν. Ἀναμένομεν, διὰ τοῦτο, τὴν μεγαλυτέραν κοινοτικὴν ἀντιπροσώπευσιν εἰς τὴν δωδεκάτην Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν. Ἀλλὰ καὶ ὅσαι κοινότητες δὲν θὰ παραστοῦν, ἔχουν καθῆκον νὰ προσεύχωνται καὶ κατὰ τὴν προηγουμένην καὶ κατ' αὐτὴν ταύτην τὴν ἑβδομάδα τῆς συγκλήσεως τῆς Κληρικολαϊκῆς, διὰ νὰ φωτίσῃ ὁ Ἐπουράνιος Πατήρ μας διὰ τοῦ Παναγίου Πνεύματος Αὐτοῦ ἅπαντας τοὺς συνέδρους, κληρικοὺς καὶ λαϊκούς, ὥστε νὰ λάβουν τὰς καλυτέρας καὶ ἐπιτυχεστέρας ἀποφάσεις. Οἱ ἱερεῖς τῶν κοινοτήτων μας ἔχουν καθῆκον νὰ ὑπενθυμίσουν ἐγκαίρως τὴν ὑποχρέωσιν ὅλων τῶν ἑλληνορθοδόξων χριστιανῶν μας, ὅπως προσεύχωνται καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῆς Κληρικολαϊκῆς. Τίποτε τὸ καλὸν δὲν ἐπιτυγχάνεται ἄνευ τῆς Θείας βοηθείας. Τὰ πάντα δὲ κατορθοῦνται διὰ τῆς ἐπεμβάσεως Ἐκείνου διὰ τὸν Ὁποῖον εἶναι δυνατὰ τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα. Ἐπιτύχωμεν τὴν ἐπέμβασιν ταύτην προσευχόμενοι ἐντόνως, θερμουργῶς ὑπὲρ τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἐπιτυχίας τῆς Δωδεκάτης Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΠΡΟΣ

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἑρμηνεύουσα τὰ αἰσθήματα τῶν ἁπανταχοῦ τῆς γῆς Ἑλλήνων, ἠναγκάσθη τελικῶς νὰ ἀναθέσῃ εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν δικαίαν λύσιν, τὴν ὁποίαν τόσον ἐγωϊστικῶς καὶ πεισμόνως ἠρνήθη ἐπὶ ἔτη μακρὰ καὶ ἀρνεῖται νὰ δώσῃ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀγγλίας. Ἑλληνικὴ ἡ νῆσος Κύπρος ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων καὶ πρωτοπόρος πάντοτε ὄχι μόνον εἰς τοὺς μακροὺς καὶ σκληροὺς Ἑλληνικοὺς ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνας, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς τελευταίους κοινοὺς ἀγῶνας τῶν ἐλευθέρων λαῶν ἐναντίον τῆς βίας, ἐξακολουθεῖ, παρὰ πᾶσαν θείαν καὶ ἀνθρωπίνην δικαιοσύνην, νὰ παραμένῃ ὑπὸ ξένην κυριαρχίαν. Ἡ κατάστασις αὕτη προφανῶς δὲν δύναται νὰ συνεχισθῇ. Εἶναι ὄντως ἀπαράδεκτον, κατόπιν μάλιστα τῶν κηρυγμάτων περὶ αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν καὶ τῶν τόσων θυσιῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, νὰ παρατείνεται ἡ δουλεία ἑνὸς ὑπερηφάνου λαοῦ, ὅπως ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τῆς Κύπρου, ὑπὸ δυνάμεως, ὡς ἡ Ἀγγλία, ἡ ὁποία ἐνασμενίζεται νὰ προβάλλῃ ἑαυτὴν ὡς ὑπέρμαχον τῶν δικαιωμάτων τῶν λαῶν καὶ νὰ διεκδικῇ ρόλον ἡγετικὸν εἰς τὸν συνασπισμὸν τῶν ἐλευθέρων ἐθνῶν.

Ἀλλ' ἡ ἑλληνικὴ θέλησις, δοκιμασθεῖσα εἰς τοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ἐπιβληθῇ καὶ νὰ θριαμβεύσῃ τελικῶς. Συμπαραστάται τῶν Ἑλλήνων τῆς Κύπρου εἶναι σήμερον ὄχι μόνον οἱ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι ζῶντες ἀδελφοί των, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι, οἱ διδαχθέντες ἀπὸ τὴν ἱστορίαν νὰ θέτουν ὑπεράνω παντὸς ἄλλου ἀγαθοῦ τὸ ἀγαθὸν τῆς δικαιοσύνης. Τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, παρὰ τὰς ἀτυχεῖς ἀντιδράσεις καὶ μηχανορραφίας τῆς Ἀγγλίας, ἔδειξαν ὅτι θὰ χειρισθοῦν καταλλήλως τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου καὶ ὅτι οὐδεμία σκοπιμότης θὰ ἐμποδίσῃ τὸν ὀργανισμὸν αὐτὸν νὰ μεταβάλῃ εἰς πρᾶξιν τὰς ὑποσχέσεις καὶ τὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι διέπουν τὸ καταστατικόν του.

ΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ

Ἡ Θεολογικὴ Σχολή, ἐν τῇ προσπαθείᾳ της νὰ συγχρονίσῃ κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον καὶ νὰ ὑψώσῃ εἰς τὸ ἐπιβεβλημένον ἐπίπεδον τὰς ἐνεργείας καὶ ἐκδηλώσεις της, προέβη εἰς δύο ἐνδιαφερούσας ἐκδόσεις. Ἡ πρώτη τούτων εἶναι ὁ ἐπίσημος Κατάλογος, ὅστις περιλαμβάνει μεθοδικώτατα ὅλα ὅσα δικαιοῦται νὰ γνωρίζῃ ὄχι μόνον ὁ ὑποψήφιος φοιτητής, ἀλλὰ καὶ πᾶς ὅστις ἐμπράκτως ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἀποστολὴν καὶ τὴν πρόοδον τοῦ ἱδρύματος. Ἡ δευτέρα ἔκδοσις, ἐπιμελημένη ὡσαύτως, εἶναι ἡ ἐπίσημος Θεολογικὴ Ἐπιθεώρησις, τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶναι ἡ μελέτη, ἡ προαγωγὴ καὶ ὁ ἐμπλουτισμὸς τῆς Ὀρθοδόξου θεολογικῆς σκέψεως, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀντικειμενικὴ προβολὴ τῆς σκέψεως αὐτῆς μεταξὺ τῶν λοιπῶν ὁμάδων Θεολογικῆς ἐρεύνης καὶ μελέτης εἰς τὴν χώραν ταύτην.

Ἀμφότεραι αἱ ἐκδόσεις αὐταὶ — ἀντικαθρεπτίζουσαι, ὡς εἴπομεν, τὰς γενικωτέρας προσπαθείας πρὸς βελτίωσιν ὅλων τῶν συνθηκῶν λειτουργίας καὶ ἀποδόσεως τῆς Σχολῆς — ἐξετιμήθησαν δεόντως. Εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι, ὅτι ἡ συνέχισις καταλλήλων καὶ χρησίμων ἐκδόσεων θὰ συντελέσῃ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, εἰς τὴν ὑποκίνησιν ζωηροτέρου ἀκόμη τοῦ ἐνδιαφέροντος ὅλων πρὸς τὸ ἵδρυμα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐντεταλμένον ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Ὁμογένειαν νὰ ἑτοιμάζῃ ἱερεῖς ἱκανοὺς νὰ διαιωνίζουν τὴν Ἑλληνορθόδοξον πίστιν καὶ πρᾶξιν, νὰ διαιωνίζουν τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ παράδοσιν καὶ νὰ καθίστανται ἐνταυτῷ πραγματικοὶ ἡγέται τῶν Ἑλληνορθοδόξων κοινοτήτων.

ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

Μὲ πολλὴν θλῖψιν ἐπληροφορήθημεν τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ Ἀρχιμ. Σεραφεὶμ Παπακώστα, Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀδελφότητος Θεολόγων «Ζωή». Εἰς ἐποχὴν κρίσιμον καὶ εὐμετάβολον ὡς ἡ σημερινή, ὅπου ὁρμητικὸν τὸ ρεῦμα τῆς ἀντιχριστιανικῆς σκέψεως ἀπειλεῖ νὰ χρησιμοποιήσῃ φανταστικῆς ἐκτάσεως καταστρεπτικὰ μέσα διὰ νὰ ἀφανίσῃ κάθε ἐλπίδα ζωῆς ἀπὸ τὸν πλανήτην αὐτόν, ἐκκλησιαστικαὶ φυσιογνωμίαι πατερικῆς ἁγιότητος καὶ δυνάμεως, ὡς ἡ τοῦ Πατρὸς Σεραφείμ, εἶναι πραγματικῶς λυπηρὸν νὰ φεύγουν ἐκ μέσου ἡμῶν. Διὰ τῆς προφητικῆς των φωνῆς, διὰ τοῦ ὑψηλοῦ των παραδείγματος, διὰ τῆς σοφίας των καὶ συνέσεως, διὰ τῆς προσευχῆς των ἀκόμη, ἀποβαίνουν δι' ἡμᾶς ἀκένωτοι πηγαὶ εὐγενῶν ἐμπνεύσεων καὶ ὀρθῶν προσανατολισμῶν, φάροι δὲ ἀνεσπέρου φωτὸς εἰς τὸ σκότος τῆς ἀπελπιστικῆς θυέλλης εἰς ἣν εὑρισκόμεθα. Διὰ τοιούτων καὶ ἕνεκα τῶν τοιούτων ἀνδρῶν διατηρεῖται ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν ἀποκαλύπτεται ἡ ὀργὴ Αὐτοῦ ἐπὶ ὅσων «οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει» (Ρωμ. 1:28). Ἀλλ' οὕτως ἠθέλησεν ὁ Θεός. Ὁ Σεραφεὶμ Παπακώστας, μέλος τῆς Θριαμβευούσης Ἐκκλησίας πλέον, ἀναπαύεται ἐν ταῖς σκηναῖς τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, λαβὼν τὸν τῆς δικαιοσύνης στέφανον, ἡ Στρατευομένη δὲ Ἐκκλησία ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσῃ τὸν σεμνὸν καὶ πύρινον Ἱεροκήρυκα, τὸν σοφὸν Ἐξομολόγον, τὸν ἐκλεκτὸν Θεολόγον καὶ τὸν ἐμπνευσμένον Συγγραφέα. Εἴη ἡ μνήμη αὐτοῦ αἰωνία.

Η 12η ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

24-30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Η ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙ ΤΗΣ 12ης ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

(Ἰανουαρίου 4, 1954)

Ἀγαπητοί,

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ σχετικὰ ἄρθρα τοῦ Κανονισμοῦ περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Συνελεύσεων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ 12η Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου πρόκειται νὰ συγκληθῇ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐν τῇ πόλει Savannah, Ga.

Ἔναρξις αὐτῆς ἡ 24η Ὀκτωβρίου 1954, ἡμέρα Κυριακή. Διάρκεια αὐτῆς 7 ἡμέραι, ἤτοι μέχρι τῆς 30ῆς Ὀκτωβρίου 1954, ἡμέρας Σαββάτου.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν ὅπως ἐγκαίρως ἐκλέξητε εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν ἐκτὸς τοῦ Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου σας καὶ τοῦ Προέδρου τῆς ὑμετέρας Κοινότητος, καὶ δύο ἀκόμη λαϊκοὺς ἀντιπροσώπους καὶ ἐφοδιάσητε αὐτοὺς διὰ σχετικοῦ πληρεξουσίου. Οἱ ἀντιπρόσωποι οὗτοι πρέπει νὰ εἶναι τακτικὰ μέλη τῆς Κοινότητος ὑμῶν, ἐγγεγραμμένοι εἰς αὐτὴν τοὐλάχιστον πρὸ ἑνὸς ἔτους.

Πιστεύομεν ὅτι ἀντιλαμβάνεσθε τὴν σημασίαν μιᾶς τοιαύτης Συνελεύσεως, ἥτις θέλει νὰ συζητήσῃ καὶ ἀποφασίσῃ σπουδαιότατα ζητήματα ἀφορῶντα τὰς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ Ἑλληνικὰς Ὀρθοδόξους Κοινότητας, καὶ ὅτι θὰ σπεύσητε, συμμορφούμενοι πρὸς τὰ ἀνωτέρω, νὰ ἀντιπροσωπευθῆτε εἰς αὐτήν.

Διὰ νεωτέρων ἐγκυκλίων θὰ γνωστοποιήσωμεν ὑμῖν τὰς λεπτομερείας τῆς 12ης Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως καὶ τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν αὐτῆς.

Καὶ ἐπὶ τούτοις διατελοῦμεν μετὰ πολλῆς ἀγάπης,

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς Κύριον,

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Η ΥΠΟΔΕΙΞΙΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

(Ἐγκύκλιος 16ης Αὐγούστου, 1954)

. . . Παρακαλοῦμεν ὅπως, ἐὰν δὲν ὑπεδείξατε μέχρι τοῦδε τοὺς ὑμετέρους ἀντιπροσώπους, σπεύσητε νὰ πράξητε τοῦτο τὸ ταχύτερον.

Παρακαλοῦμεν ὡσαύτως, ὅπως τὸ ταχύτερον γνωρίσητε ἡμῖν τὰ ὀνόματα τῶν ἀντιπροσώπων ὑμῶν ὡς καὶ τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς ὁποίας οὗτοι θὰ ἤθελον νὰ συμμετάσχουν.

Πρὸς διευκόλυνσιν δὲ τοῦ ἔργου τῶν ἀντιπροσώπων ὑμῶν, συνιστῶμεν ὑμῖν θερμότατα, ὅπως ὑποδείξητε εἰς αὐτοὺς νὰ εὕρουν τὸ κείμενον τῆς ἡμετέρας Εἰσηγήσεως εἰς τὴν 11ην Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν τοῦ Los Angeles, Calif. Εἰς τὸ τέλος τῆς Εἰσηγήσεως καὶ εἰς τὰς 6 τελευταίας σελίδας αὐτῆς ὑπάρχουν αἱ ἀποφάσεις τῆς 11ης Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως, τὰς ὁποίας θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν ἅπαντες οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς 12ης Κληρικολαϊκῆς, προκειμένου νὰ κατατοπισθοῦν ἐπὶ τῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ἀπασχολήσουν τὴν 12ην Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν τῆς Savannah, Ga.

Εἶναι ἀπαραίτητον, φρονοῦμεν, ὅπως ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ ἀντιπροσωπεύσουν τὰς Κοινότητας, λάβουν γνῶσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς 11ης Κληρικολαϊκῆς τοῦ Los Angeles, διότι τοιουτοτρόπως θὰ κατατοπισθοῦν σημαντικώτατα ἐπὶ ὅλων τῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα θὰ μᾶς ἀπασχολήσουν ἐν Savannah, Ga., κατὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου.

α) Ὑποδείξατε τοὺς ἀντιπροσώπους, ἐὰν δὲν τὸ ἐπράξατε μέχρι τοῦδε.

β) Ἀποστείλατε ἡμῖν τὸ ταχύτερον τὰ ὀνόματα αὐτῶν.

γ) Ὑποδείξατε εἰς τοὺς ἐκλεγέντας ἢ ἐκλεγησομένους ἀντιπροσώπους σας, ὅπως μελετήσουν τὰς τελευταίας ἓξ σελίδας τῆς Εἰσηγήσεως ἡμῶν ἐνώπιον τῆς 11ης Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως.

Μετὰ βαθείας πατρικῆς ἀγάπης
καὶ διαπύρων εὐχῶν,

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ
ΒΟΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΙΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
SAVANNAH, GA.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

('Ανακοίνωσις Γραφείων 'Ι. 'Αρχιεπ., 'Ιούνιος 1954)

ΚΥΡΙΑΚΗ, 24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Θεία Λειτουργία ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Κοινοτικοῦ Κέντρου.

ΔΕΥΤΕΡΑ, 25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. "Ωρα 9 π. μ. "Εναρξις ἐργασιῶν Κληρικολαϊκῆς. Προσευχή, Τηλεγραφήματα. Καταρτισμὸς Γραμματείας. 'Ανάγνωσις Πρακτικῶν προηγουμένης. Εἰσήγησις Σεβ. 'Αρχιεπισκόπου ἐπὶ θεμάτων Κληρικολαϊκῆς. — 1 μ. μ. Λύσις τῆς συνεδρίας. Πρόγευμα. — 3 μ. μ. Προσευχή. Συνέχεια εἰσηγήσεως. Καταρτισμὸς 'Επιτροπῶν: α) Διοικητικά, β) Οἰκονομικά, γ) Φιλανθρωπία ('Ορφανοτροφεῖον-Γηροκομεῖον), δ) Πνευματικὰ 'Ιδρύματα (Θεολογικὴ Σχολή, 'Ακαδημία 'Αγίου Βασιλείου), ε) Μικτὸν Συμβούλιον, στ) 'Ελληνικὰ Σχολεῖα, ζ) Κατηχητικά, η) Νεολαία, θ) Κληρικολαϊκαί, ι) 'Υπόδειξις (nomination) ὑποψηφίων Μικτοῦ, ια) 'Επομένη Κληρικολαϊκή.

ΤΡΙΤΗ, 26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Θεία Λειτουργία ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ 'Αγίου Δημητρίου ὥρα 8:30 π.μ. — "Ωρα 10 π. μ. Προσευχή. 'Ανάγνωσις ἐκθέσεων 'Επιτροπῶν. Συζήτησις. 'Αποφάσεις. — 1 μ. μ. Λύσις συνεδρίας. Πρόγευμα. — 3 μ. μ. Προσευχή. Συνέχεια συζητήσεως.

ΤΕΤΑΡΤΗ, 27 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. 9 π. μ. Προσευχή. 'Ανάγνωσις ἐκθέσεων 'Επιτροπῶν. Συζήτησις. 'Αποφάσεις. — 1 μ. μ. Λύσις συνεδρίας. Πρόγευμα — 3 μ. μ. Προσευχή. Συνέχεια συζητήσεως.

ΠΕΜΠΤΗ, 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. 9 π. μ. Προσευχὴ ἐν συνδυασμῷ μετὰ 'Εθνικῆς 'Εορτῆς. Συζήτησις, 'Αποφάσεις. — 1 μ. μ. Λύσις συνεδρίας. Πρόγευμα. —3 μ. μ. Προσευχή. Συνέχεια σηζητήσεων. Συμπόσιον.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. 9 π. μ. Προσευχή. 'Ανάγνωσις ἐκθέσεων 'Επιτροπῶν. Συζήτησις. 'Αποφάσεις. — 1 μ. μ. Λύσις συνεδρίας. Πρόγευμα. —3 μ. μ. Προσευχή. Συνέχεια συζητήσεως. Συνεδρία 'Ιερέων μελῶν τῆς Κληρικολαϊκῆς καὶ Ταμείου 'Ασφαλίσεως. Συνεδρία 'Επιτροπῆς Φιλανθρωπίας. — 'Απὸ τῆς 3ης μ. μ. ἄρχεται ὁ ἔλεγχος τῶν πληρεξουσίων τῶν Φιλοπτώχων, ὅστις καὶ λήγει αὐθημερόν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. 9 π. μ. Προσευχή. 'Υπόδειξις ὑποψηφίων πρὸς ἐκλογὴν μελῶν Μικτοῦ Συμβουλίου. 'Εκλογαί. — 10 π. μ. Γενικὴ συνέλευσις 'Αντιπροσώπων Φιλοπτώχων 'Αδελφοτήτων. — 1 μ. μ. Λύσις συνεδρίας. Πρόγευμα. — 3 μ. μ. Προσευχή. Συνέχεια συνεδρίας Φιλοπτώχων.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Παρακαλοῦνται θερμῶς τὰ ἐντιμότατα Διοικ. Συμβούλια τῶν Κοινοτήτων, ὅπως, ἀφοῦ ὁρίσουν τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῶν, πληροφορήσουν τὴν 'Ιερὰν 'Αρχιεπισκοπὴν εἰς ποίαν ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἕνδεκα 'Επιτροπῶν θὰ ἤθελον νὰ συμμετάσχουν οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν. (Βλέπε: Δευτέρα, 25 'Οκτωβρίου.) Τοιουτοτρόπως κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς 12ης Κληρικολαϊκῆς θὰ ἀπομείνῃ ἵνα γίνῃ μόνον ὁ ἔλεγχος τῶν διαπιστευτηρίων τῶν ἀντιπροσώπων.

⊙

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

'Ιερατικὸς Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος 'Αγίου Παύλου τῆς Σαβάννας: Rev. Demetrios Michaelides, Bull and Anderson Street, Savannah, Ga. Πρόεδρος τῆς 'Οργανωτικῆς 'Επιτροπῆς: Νικόλαος Μαμαλάκης. "Εδρα τοῦ Συνεδρίου: General Oglethorpe Hotel ἐπὶ τοῦ Wilmington Island, ἑπτὰ μίλλια ἀπὸ τὸ κέντρον τῆς πόλεως.

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ 12ΗΣ ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗΣ

- ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ
- ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ
- ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ
- ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ
- ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΣ
- ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΤΟ ΔΕΚΑΔΟΛΛΑΡΙΟΝ

ΒΑΣΙΚΟΝ ΣΤΗΡΙΓΜΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Ὑπὸ Π. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Διευθυντοῦ τοῦ Τμήματος τοῦ Δεκαδολλαρίου
τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς

Ὁ ἱστορικὸς θεσμὸς

Ἡ πεφωτισμένη ἔμπνευσις τοῦ σεπτοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐκκλησίας Ἀμερικῆς νὰ εἰσηγηθῇ καὶ ζητήσῃ ριζικὴν λύσιν τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ μας Ὀργανισμοῦ καὶ ἡ υἱοθέτησις τῆς ἐμπνεύσεως ταύτης ἀπὸ τὴν 10ην Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν ὑπῆρξεν ἱστορικὸν βῆμα προόδου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐν Ἀμερικῇ ζωῆς μας.

Μὲ τὰ πενιχρὰ μέσα, τὰ ὁποῖα διέθετεν ἡ Ἐκκλησία μας, ὄχι μόνον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὸν μεγάλον της προορισμόν, ἀλλὰ θὰ περιήρχετο βαθμιαίως εἰς μαρασμόν, εἰς τελείαν ἀδράνειαν καὶ σὺν τῷ χρόνῳ εἰς ἀφάνειαν.

Θὰ ἀπετέλει ἱστορικὴν μομφὴν διὰ τὴν Ὁμογένειαν Ἀμερικῆς, ἐὰν εἰς τὴν μεγάλην καὶ πλουσίαν αὐτὴν χώραν, ὅπου ὁ Ἑλληνισμὸς μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ κατώρθωσε νὰ εὐημερήσῃ οἰκονομικῶς περισσότερον ἀπὸ κάθε τμῆμα τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ, ἡ Ἐκκλησία μας ἔσβυνε σιγὰ σιγὰ ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως οἰκονομικῶν πόρων.

Διὰ τοῦτο κάθε καλὸς Ἑλληνορθόδοξος Χριστιανὸς μὲ μεγάλην χαρὰν καὶ προθυμίαν ἀπεδέχθη τὴν ἱστορικὴν ἀπόφασιν τῆς 10ης Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως, ἡ ὁποία καθιέρωσε τὸν Θεσμὸν τοῦ Δεκαδολλαρίου, ὡς ἱερὰν ὑποχρέωσιν τῶν τέκνων της πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν. Διὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν ὅμως ἐπιτυχίαν τοῦ θεσμοῦ τούτου, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ βασίζεται ἀπολύτως ἡ πραγματοποίησις τῶν σκοπῶν μας, χρειάζεται ἡ ἀμέριστος καὶ στενὴ συνεργασία ὅλων τῶν παραγόντων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ μας Ὀργανισμοῦ.

Ἀπὸ ποίους ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιτυχία τοῦ Δεκαδολλαρίου

Εἰς κάθε Ὀργάνωσιν τὸν μεγαλύτερον ρόλον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἑνὸς προγράμματος, ἑνὸς σκοποῦ, ἑνὸς ἀγῶνος, παίζει ἡ ἀφοσίωσις, ὁ ζῆλος, ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ συνεργασία τῶν στελεχῶν καὶ ἀξιωματούχων τῆς Ὀργανώσεως. Πολὺ περισσότερον εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικήν μας Ὀργάνωσιν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰς 335 ἁπανταχοῦ τῆς Ἀμερικῆς Κοινότητας μὲ Κέντρον τὴν Ἀρχιεπισκοπήν, τὸν μεγαλύτερον ρόλον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Θεσμοῦ τοῦ Δεκαδολλαρίου παίζουν οἱ ἀξιωματοῦχοι καὶ τὰ στελέχη τῆς Ὀργανώσεώς μας. Καὶ αὐτοὶ εἶναι οἱ Ἱερατικοὶ Προϊστάμενοι καὶ οἱ Κοινοτικοὶ Σύμβουλοι τῶν ἀνὰ τὴν ἀπέραντον ταύτην χώραν Κοινοτήτων μας. Οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ Κοινοτάρχαι ἀποτελοῦν τὸν πυρῆνα τῆς ὅλης μας ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καὶ δράσεως. Ἀποτελοῦν τὰ κατὰ τόπους ἐπιτελεῖα τῆς Ἐκκλησίας μας. Γνωρίζουν καλῶς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ προβλήματα τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἔρχονται τακτικῶς εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸ Κέντρον, τὴν Ἀρχιεπισκοπήν μας, καὶ εἶναι οἱ ἄμεσοι ἀντιπρόσωποι καὶ ἐκτελεστικοὶ παράγοντες αὐτῆς. Καὶ εἶναι οἱ μόνοι ποὺ εἶναι εἰς θέσιν νὰ διαφωτίζουν τοὺς χριστιανοὺς καὶ νὰ τοὺς παρακινοῦν νὰ ἐκπληρώνουν τὸ καθῆκον των πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν των. Οἱ Ἱερατικοὶ Προϊστάμενοι καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια ἔχουν εὐθύνην ἀπέναντι τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἑλληνορθοδόξου πληθυσμοῦ τῆς χώρας ταύτης. Ὡς ἀρχηγοὶ τῶν Κοινοτήτων μας ἔ-

χουν τὴν ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ βοηθήσουν καὶ νὰ συνδράμουν μὲ ζῆλον καὶ ἐνθουσιασμὸν τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Ἀρχῆς. Χωρὶς τὴν ἀμέριστον συνεργασίαν των καὶ τὴν πλήρη κατανόησιν ἐκ μέρους των τοῦ ἱεροῦ καθήκοντος καὶ τῆς εὐθύνης πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Ὁμογένειαν καὶ χωρὶς τὸν ζῆλον, τὸν ἐνθουσιασμόν, τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀφοσίωσίν των εἰς τὸν ἀγῶνα, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτελεσθοῦν ἔργα θετικὰ καὶ συγκεκριμένα. Ἂν δὲν ἐργασθοῦν μὲ φανατικὸν ζῆλον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ βασικωτέρου παράγοντος καὶ τοῦ ἱερωτέρου σκοποῦ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Ὀργανώσεως, τότε τίποτε τὸ θετικὸν δὲν δύναται νὰ ἐπιτελεσθῇ. Καὶ ἀκεραία ἡ εὐθύνη θὰ εἶναι ἰδική των.

Τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα ἕως σήμερον

Ἀδιαφιλονίκητος ἀπόδειξις τοῦ ρόλου αὐτοῦ τῶν ἱερέων μας εἶναι τὰ ἕως σήμερον ἀποτελέσματα τοῦ δεκαδολλαρίου. Εἰς τὰς Κοινότητας ὅπου οἱ Ἱερατικοὶ Προϊστάμενοι καὶ τὰ Ἐντιμ. Διοικητικὰ Συμβούλια ἔδειξαν θερμὸν ἐνδιαφέρον τὰ ἀποτελέσματα ἀνῆλθον εἰς 80% καὶ εἰς πολλὰς 100%. Εἰς Κοινότητας, ὅπου οἱ Ἱερατ. Προϊστάμενοι καὶ τὰ Διοικ. Συμβούλια δὲν κατέβαλον προσπάθειαν καὶ δὲν εἰργάσθησαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ θεσμοῦ, τὰ ἀποτελέσματα δὲν ἔφθασαν οὔτε τὰ 30% τῆς ἐπιτυχίας. Ἐν τῷ συνόλῳ αἱ πρόσοδοι τοῦ Δεκαδολλαρίου κατὰ τὸ 1953 ἀνῆλθον εἰς $420,000. Ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, κατὰ τοὺς μετριωτέρους ὑπολογισμούς, ὅτι εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἀμερικὴν ὑπάρχουν περίπου 160,000 Ἑλληνορθόδοξοι οἰκογένειαι, τὰ γενικὰ ἀποτελέσματα ἐπιτυχίας τοῦ Δεκαδολλαρίου ἀνέρχονται εἰς 40%. Μὲ τὰ 40% τῆς ἐπιτυχίας ἡ Ἀρχιεπισκοπή μας κινεῖται μὲ σχετικήν τινα εὐχέρειαν, χωρὶς ὅμως νὰ καλύπτεται ὁ Προϋπολογισμός της, ὁ ὁποῖος ἀνέρχεται εἰς $500,000. Αἱ ἀνάγκαι τῆς Ἐκκλησίας μας αὐξάνουν συνεχῶς. Ἡ Νέα μας Γενεὰ μεγαλώνει καὶ αὐξάνει κάθε μέρα. Αἱ ὑποχρεώσεις μας νὰ ἱκανοποιήσωμεν τὰς αὐξανομένας ἀνάγκας μας γίνονται ἐπιτακτικώτεραι.

Ἡ ἐπέκτασις, ἔργον τῶν καθυστερούντων Κοινοτήτων

Ὁ σκοπὸς ὅμως τοῦ Θεσμοῦ τοῦ Δεκαδολλαρίου δὲν εἶναι μόνον πῶς νὰ ἱκανοποιήσωμεν τὰς σημερινὰς ἀνάγκας μας καὶ νὰ διατηρήσωμεν τὰ σημερινά μας ἱδρύματα. Ἔχομεν ἀνάγκην ἐπεκτάσεως. Χρειαζόμεθα περισσότερα καὶ μεγαλύτερα συγχρονισμένα σχολεῖα, βιβλία εἰς Ἀγγλικὴν καὶ Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, κατηχητικὰ βοηθήματα. Θὰ τὰ ἀποκτήσωμεν μὲ τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Θεσμοῦ τοῦ Δεκαδολλαρίου.

Καὶ τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς Κοινότητας ἐκείνας, εἰς τὰς ὁποίας ὑστερεῖ ἡ ἀπόδοσις τοῦ Δεκαδολλαρίου, καὶ εἰς τὰς ὁποίας δὲν γίνεται συστηματικὴ ἐργασία καὶ προσπάθεια. Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι μὲ ὀλίγον περισσοτέραν προσπάθειαν καὶ περισσότερον ἐνδιαφέρον ἐκ μέρους τῶν ἰθυνόντων τῶν Κοινοτήτων τούτων τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι εὐνοϊκώτερα. Τὸ περιθώριον ἐκ τῶν Κοινοτήτων τούτων εἶναι ἐκεῖνο, ποὺ θὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικήν μας Ὀργάνωσιν τὰ μέσα νὰ προχωρήσῃ μὲ εὐχέρειαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματός της. Νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ ἱερὰ ἐκεῖνα ἱδρύματα, διὰ τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον ἡμεῖς θὰ ὑπερηφανευώμεθα, ὅτι εἶναι ἔργα τῶν χειρῶν μας, ἀλλὰ καὶ αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ θὰ αἰσθάνωνται ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν καταγωγήν των, καὶ διὰ τοὺς γονεῖς των ἰδιαιτέρως. Μόνον οὕτω θὰ ἔχωμεν τὴν συνείδησίν μας ἥσυχον, ὅτι ἐπετελέσαμεν τὸ καθῆκον μας ὡς Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι, ὡς καλοὶ οἰκογενειάρχαι καὶ ἀντάξιοι πολῖται τῆς μεγάλης ταύτης χώρας. Μόνον οὕτω θὰ ἐξασφαλίσωμεν τὸ μέλλον τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἂς ἐννοήσωμεν δὲ καλά, ὅτι ἂν παραμελήσωμεν τὸ ἱερόν μας καθῆκον σήμερον, αὔριον θὰ εἶναι ἴσως ἀργά. Ἡ Νέα μας Γενεὰ μεγαλώνει καὶ αὐξάνει καὶ ἂν δὲν εἴμεθα προετοιμασμένοι νὰ τὴν καθοδηγήσωμεν καὶ νὰ τὴν διατηρήσωμεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τῆς Φυλῆς μας, τότε θὰ χάσωμεν τὸν ἀγῶνα διὰ παντός.

Τὸ σύνθημα ἐδόθη ἀπὸ τὴν 10ην Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν. Ὁ ἀγὼν συνεχίζεται. Ἂς δώσωμεν ὅλοι τὸ χέρι μας νὰ φθάσωμεν στὸ τέρμα νικηταὶ καὶ τροπαιοῦχοι. Ἂς ὑποστηρίξωμεν ὅλοι μας μὲ ἱερὸν φανατισμὸν τὸν Θεσμὸν τοῦ Δεκαδολλαρίου, τὴν Κιβωτὸν τῆς Σωτηρίας μας, καὶ ἡ εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας θὰ εἶναι πάντοτε μαζύ μας. Ἡ θυσία μας πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν μας εἶναι τρία σέντσια ἡμερησίως, ἀλλὰ τὰ τρία αὐτὰ σέντσια θὰ δημιουργήσουν ἔργα τὰ ὁποῖα θὰ τιμοῦν τὸ ὄνομα ὅλων μας ἐπὶ αἰῶνας.

Τί πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ἡ 12η Κληρικολαϊκὴ

Τὸν μῆνα αὐτὸν εἰς Savannah, Ga., θὰ λάβῃ χώραν ἡ 12η Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις. Νομίζομεν, ὅτι θὰ ἦτο σκόπιμον διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ προαγωγὴν τοῦ Θεσμοῦ τοῦ Δεκαδολλαρίου νὰ γίνῃ σχετικὴ συζήτησις καὶ νὰ ληφθοῦν ἀνάλογοι ἀποφάσεις κυρίως εἰς τρία σπουδαῖα, κατὰ τὴν κρίσιν μας, σημεῖα:

1) Νὰ παγιωθῇ ἡ εἴσπραξις τοῦ Δεκαδολλαρίου διὰ τῆς συγχωνεύσεως μὲ τὴν συνδρομὴν τῆς Κοινότητος. Νὰ καθορισθῇ ἡ συνδρομὴ τῆς Κοινότητος καὶ τὸ Δεκαδολλάριον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ὡς ἑνιαία καὶ ἀδιάσπαστος ὑποχρέωσις τῶν μελῶν καὶ νὰ εἰσπράττεται ὡς τοιαύτη. Τοῦτο ἐφαρμόζεται εἰς πολλὰς τῶν Κοινοτήτων σήμερον. Θὰ ἦτο οἰκοδομητικὸν νὰ γίνῃ γενικόν.

2) Νὰ ληφθῇ σχετικὴ ἀπόφασις, ὥστε αἱ πρόσοδοι τοῦ Δεκαδολλαρίου νὰ ἀποστέλλωνται τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς κατὰ διμηνίαν ἢ τριμηνίαν εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπήν.

3) Νὰ γίνῃ ἐπισήμως σύστασις εἰς τὰς Κοινότητας, αἱ ὁποῖαι ὀλιγωροῦν εἰς τὴν προώθησιν τοῦ Θεσμοῦ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1954-1955

Ὑπὸ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΑΒΟΥΔΗ
Διευθυντοῦ Γραφείου Ἑλληνικῆς Παιδείας

Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1954-55, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Μιχαὴλ ἐθεώρησε καλὸν νὰ δοθῇ ἡ πρέπουσα ἔμφασις εἰς τὸν ἐκπαιδευτικὸν τομέα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἡ ἰδιαιτέρα σημασία τὴν ὁποίαν ἀποδίδει ὁ Ἀρχιεπίσκοπός μας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν ἐξηγεῖται ἂν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι ἡ μόνη ἐν τῷ κόσμῳ ἡ ὁποία ἔχει ὡς ὄργανόν της τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγράφησαν τὸ Εὐαγγέλιον καὶ ὁ Ἀπόστολος καὶ τὰ ἄλλα βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης, τῆς θρησκείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι προνομιοῦχος ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης. Μόνον εἰς τοὺς Ὀρθοδόξους Ἑλληνικοὺς Ναοὺς τῆς Ἀμερικῆς ἀκούεται ὁ Ἀπόστολος ὅπως ὡμίλει καὶ ἔγραφεν, εἰς μόνους τοὺς Ἑλληνικοὺς Ναοὺς ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὴν γλῶσσαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐγράφη. Τὰ προνόμιον αὐτὸ καὶ τὸ γόητρον τῆς Ἐκκλησίας μας πρέπει νὰ διατηρηθῇ. Αὐτὸ κυρίως διακρίνει αὐτὴν ἀπὸ τὰς ἄλλας Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας. Καὶ εἶναι τοῦτο ὄχι μόνον γνώρισμα τῆς θρησκείας μας, ἀλλὰ καὶ συμβολὴ πολύτιμος εἰς τὴν Χριστιανικὴν Ἀμερικὴν καὶ εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν πολιτισμόν, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον διάχυτος εὑρίσκεται ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἰδεολογία τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας καὶ ἐλευθερίας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἑδράζεται τὸ Ἀμερικανικὸν πολίτευμα.

Κατὰ τὸ παρελθὸν σχολικὸν ἔτος τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Τμῆμα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν τοῦ ἀρχηγοῦ της, ἐσημείωσε περισσοτέραν ἢ ἄλλοτε κίνησιν. Κάτοπτρον τῆς ἰδεολογίας, ἡ ὁποία διεῖπεν τὰς ἐνεργείας τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Γραφείου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, εἶναι αἱ ἐγκύκλιοι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου πρὸς τὰς κοινότητας καὶ τὸ ποίμνιόν του. Εἰς αὐτὰς καταφαίνεται ἡ μεγάλη σημασία ποὺ ἀποδίδεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὡς πρὸς ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας μας. «Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα», λέγει ἡ ἐγκύκλιος τῆς 15ης Δεκεμβρίου, «δὲν εἶναι ἐφήμερον ὄργανον πολιτισμοῦ. Εἶναι ἡ αἰωνία γλῶσσα τὴν ὁποίαν ἐξελέξατο ὁ Κύριος ὅπως διαδώσῃ τὸ Εὐαγγέλιόν Του. Εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν ὄργανον τοῦ πολιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἀγωνίζεται καὶ σήμερον νὰ σώσῃ τὴν ἀρχικήν του ἔννοιαν, τὴν ἀνθρωπίνην δηλαδὴ ἀξιοπρέπειαν καὶ ἐλευθερίαν».

Τὰ ἀνωτέρω ἐγράφησαν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐνεργειῶν διὰ τοὺς ἑορτασμοὺς τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου, ἡ ὁποία ἑωρτάσθη μεθ' ὅσης ἔνεστι ἐπιβολῆς καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπεστάλησαν χαιρετιστήρια ἀναγνωσθέντα κατὰ τὴν πρὸς τιμὴν τοῦ τύπου δεξίωσιν καὶ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸν τύπον, ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Παύλου, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τοῦ Πρωθυπουργοῦ Στρατάρχου Ἀ. Παπάγου, τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, τῶν Πρυτάνεων τῶν Ἑλληνικῶν Πανεπιστημίων καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τῶν διπλωματικῶν ἐκπροσώπων καὶ ἄλλων.

Τὸ Συντονιστικὸν Συνέδριον

Κατὰ τὸ παρελθὸν σχολικὸν ἔτος ἐλειτούργησε καὶ ὁ νέος θεσμὸς τοῦ Συντονιστικοῦ Συμβουλίου πρὸς προαγωγὴν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο, ἀποτελούμενον ἀπὸ 60 περίπου μέλη, ἐμελέτησε πολλὰ προβλήματα ἀφορῶντα τὴν προαγωγὴν τῆς Ἑλληνομαθείας. Συνέταξε Κανονισμὸν Συλλόγων Γονέων καὶ Διδασκάλων, τὸν ὁποῖον ἀπέστειλε τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Γραφεῖον, ὅταν ἐτυπώθη, εἰς ὅλας τὰς κοινότητας. Ἐπίσης προϋπολογισμὸν Ἡμερησίων Σχολείων, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς γνώμων διὰ τὰς κοινότητας ἐκείνας αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ ἱδρύσουν ἡμερήσια σχολεῖα. Ὁ δημοσιευθεὶς εἰς τὸν τύπον προϋπολογισμὸς οὗτος συνιστᾷ εἰς τὰς κοινότητας αἱ ὁποῖαι ἔχουν κατάλληλον οἴκημα, νὰ ἱδρύσουν σχολεῖα· ἀναφέρει δὲ ὅτι τὸ οἰκονομικώτερον τοιοῦτον σχολεῖον θὰ ἦτο τὸ ἑξατάξιον (εἰς ἀμφοτέρας τὰς γλώσσας) μὲ ἑκατὸν παιδιά. Θὰ στοιχίσῃ κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν $25,000 τὸ ἔτος.

Ἐν σχέσει μὲ τὰ ἡμερήσια σχολεῖα δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν ἐνταῦθα τοῦ Δεκαδολλαρίου, ὅπως προβοῦν εἰς ἐνεργείας καὶ καταβάλουν προσπαθείας διὰ τὴν αὔξησιν τῆς ἀποδόσεως τοῦ Δεκαδολλαρίου, λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ σκοπὸς εἶναι κοινὸς καὶ ἡ ὀλιγωρία των ζημειώνει κατὰ πολὺ τὸ πρόγραμμα καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἐκκλησίας μας.

ὅτι μετὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ ἡμερησίου τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐν Σικάγῳ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καὶ τὸ Ἐκπαιδευτικόν του Γραφεῖον ἐνεθάρρυναν τὴν Ἑλληνοαμερικανίδα παιδαγωγὸν Δίδα Κούλαν Τασσοπούλου, ὅπως ἱδρύσῃ ἰδιωτικὸν ἡμερήσιον ἐκπαιδευτήριον, τύπου Δημοτικοῦ μετὰ Νηπιαγωγείου. Τὸ Σχολεῖον «Ἅγιος Ἀνδρέας» ἐδικαίωσε τὰς ἐλπίδας τῆς ἱδρυτρίας καὶ ἡμῶν, διότι μὲ τὸ πρῶτον ἔτος ὁ ἀριθμὸς τῶν παιδιῶν ἀνῆλθεν εἰς τὰ 40 παιδιά. Παρηκολουθήσαμεν τὴν λειτουργίαν του καὶ ἐσχηματίσαμεν τὴν ἀντίληψιν, ὅτι τοιούτου εἴδους ἰδιωτικὰ σχολεῖα μὲ διευθυντρίας ἐμπνευσμένας, δύνανται νὰ ἐπιτελέσουν μεγάλον προορισμόν.

Τὸ Συντονιστικὸν Συμβούλιον ἐκτὸς ἄλλων, ἐμελέτησε καὶ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἠδύνατο ὁ τύπος ἀποτελεσματικώτερον νὰ ἐνισχυθῇ διὰ νὰ δυνηθῇ οὗτος τελεσφορώτερον νὰ ἐξυπηρετήσῃ τοὺς σκοποὺς τοῦ Συντονιστικοῦ Συμβουλίου.

Τὸ Πρόγραμμα τῆς Διαφωτίσεως

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Τμῆμα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς γνωρίζει πολὺ καλὰ ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς ἐκπαιδεύσεως δὲν εἶναι πρόβλημα μόνον τοῦ σχολείου. Εἶναι ἀνάγκη συνεργασίας σχολείου, ἐκκλησίας, οἰκογενείας καὶ τῆς κοινωνίας ἀκόμη. Πρὸς συγκέντρωσιν τῶν προσπαθειῶν ὅλων τῶν παραγόντων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος διὰ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ του Γραφείου ἀλληλογράφησε μὲ προέδρους σωματείων, ὅπως ἱδρύσουν κέντρα, ὡς τὸ ἐν Γκαστονίᾳ Κέντρον τῶν Ἀραχωβιτῶν, εἰς τὸ ὁποῖον συγκεντρώνονται κάθε θέρος ἐπὶ τριήμερον οἱ Ἀραχωβῖται καὶ ἐμβαπτίζονται εἰς τὰς θρησκευτικάς μας καὶ κοινωνικάς μας παραδόσεις. Ἐπὶ πλέον εἰργάσθημεν ὅπως καὶ μεταξὺ τῶν Ἀμερικανικῶν κύκλων δοθῇ ἡ δέουσα προσοχὴ εἰς τὴν ἀξίαν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Συνηγορήσαμεν ὑπὲρ τῆς διδασκαλίας τῆς Ἑλληνικῆς εἰς ξένα ἐκπαιδευτήρια ἐν Pittsburgh, Pa., ἐπωφεληθέντες τῆς ἐκεῖ παρουσίας καθηγητοῦ ἱκανοῦ νὰ διδάξῃ τὴν νεοελληνικήν, παρωτρύναμεν διὰ τοῦ τύπου τοὺς γονεῖς νὰ συνιστῶσιν εἰς τὰ παιδιά των νὰ ἐγγράφωνται εἰς τὰ Ἑλληνικὰ μαθήματα τὰ ὁποῖα διδάσκονται εἰς τὰ Κολλέγια καὶ Χάϊ Σκούλς, ἀνελάβομεν τὴν ἔκδοσιν τῆς θαυμασίας πραγματείας τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Χάρβαρδ Δρος Cedric Whitman, "The Vitality of the Greek Language and Its Importance Today," κατηρτίσαμεν ἐπιτροπὴν πρὸς συστηματικὴν διαφώτισιν τῶν Ἑλληνιστῶν τῆς χώρας περὶ τῆς πρακτικῆς ὠφελιμότητος τῆς Ἑλληνικῆς, ἂν γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ γνησία της Βυζαντινὴ προφορά, προφορὰ τοῦ Εὐαγγελίου, ἀντὶ τῆς Ἐρασμιακῆς, καὶ κατηρτίσαμεν σειρὰν μαθημάτων περὶ τοῦ Βυζαντινοῦ Πολιτισμοῦ, τὰ ὁποῖα ἀρχίζουν εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν τὸν παρόντα Ὀκτώβριον. Ταῦτα ἀποβλέπουν ὅπως διαφωτίσουν ὄχι μόνον τοὺς ὁμογενεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ξένους περὶ τοῦ Βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ. Εἰς συμπλήρωσιν τοῦ διαφωτιστικοῦ προγράμματος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, κατηρτίσαμεν σειρὰν διαλέξεων, πνευματικῶν συμποσίων καὶ διδασκαλικῶν συνεδρίων, καὶ ἀπεστείλαμεν εἰς τοὺς Συλλόγους Γονέων καὶ Διδασκάλων θέματα πρὸς ἀνάγνωσιν εἰς τὰς συγκεντρώσεις των, περὶ τοῦ γοήτρου τῆς Ἐκκλησίας καὶ περὶ τοῦ καλυτέρου τρόπου τῆς διδασκαλίας τῆς ἀναγνώσεως. Ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον θὰ λειτουργήσῃ εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

Ὁ Διαγωνισμὸς Ἑλληνομαθείας

Εἰς τὸ πρόγραμμα βελτιώσεως τῆς διδασκαλίας μέσῳ τῶν Γλωσσικῶν Μαθημάτων, μίαν σειρὰν τῶν ὁποίων ἐξεδώσαμεν ἐπὶ πλέον κατὰ τὸ λῆξαν σχολικὸν ἔτος, ὁ Διαγωνισμὸς Ἑλληνομαθείας, ὁ ὁποῖος διεξήχθη διὰ τρίτον ἔτος μὲ χορηγὸν τῶν βραβείων τὴν Ἑλληνοαμερικανικὴν Ὀργάνωσιν Gapa, μᾶς ἐχρησίμευσε καὶ ὡς γνώμων τῆς ἐπελθούσης βελτιώσεως. Εἰς τὴν ἐγκύκλιόν του πρὸς τὰς κοινότητας τῆς 7ης Ἰουνίου 1954, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Τρίτος Διαγωνισμὸς Ἑλληνομαθείας ἐδικαίωσε τὰς προσδοκίας μας. Τὰ ἀποτελέσματα ἔδειξαν βελτίωσιν εἰς τὴν ἔκφρασιν τῶν παιδιῶν, αἱ δὲ ἀπαντήσεις καὶ ἐκθέσεις των ἐμπνέουν ἐλπίδας διὰ τὴν διαιώνισιν τῆς γλώσσης τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς τὰς ἐπερχομένας Ἑλληνοαμερικανικὰς γενεάς. Καὶ εἰς τὸν τρίτον τοῦτον Διαγωνισμὸν Ἑλληνομαθείας χορηγὸς τῶν βραβείων ἦτο ἡ Ἑλληνοαμερικανικὴ Ὀργάνωσις Gapa, ἥτις διὰ τῆς γενναίας χορηγίας της ὑπεβοήθησεν ἡμᾶς εἰς τὴν δημιουργίαν ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης μέσῳ τῶν διαγωνισμῶν».

Τὸ ζήτημα τῆς δημιουργίας ἐνδιαφέροντος τῆς ὁμογενείας ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἀποτελεῖ ἓν τῶν οὐσιωδεστέρων εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ Τμήματος Παιδείας. Δυστυχῶς ἐδόθη ἡ ἐντύπωσις ὅτι δὲν ἔχομεν διδασκάλους καὶ πενιχρώτατα εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῶν σχολείων μας. Ἡ ἐντύπωσις αὕτη ὄχι μόνον ἄδικος καὶ λανθασμένη εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐπιζημία. Βεβαίως τὰ σχολεῖα μας δὲν εἶναι ἄριστα. Δὲν σημαίνει ὅμως, ὅτι ἐπειδὴ πολλὰ παιδιὰ δὲν φοιτῶσι κανονικῶς καὶ πολλοὶ γονεῖς παραμελοῦν τὸ καθῆκον των ὅπως ἀνελλιπῶς στέλλουν τὰ παιδιά των εἰς τὸ σχολεῖον, δὲν σημαίνει, λέγομεν, ὅτι δὲν ἐπιτελεῖται ἐργασία εἰς αὐτά. Εἰς τὴν ἐγκύκλιόν του ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος λέγει τὰ ἑξῆς:

«Ἔχετε πάντοτε ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὰ σχολεῖα μας, ἡμερήσια ἢ ἀπογευματινά, εἶναι ἐργαστήρια ὅπου κατεργάζεται τὸ πνεῦμα τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς θρησκευτικῆς μας ἑνότητος, τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν Ἀμερικανικὴν πατρίδα καὶ πρὸς τὴν χώραν τῆς καταγωγῆς μας. Εἰς αὐτὰ διεπλάσθη ἡ Ἑλληνοαμερικανικὴ γενεά, ἡ ὁποία ἤρχισε νὰ ἀναπληρώνῃ τὰ βαθμηδὸν ἀραιούμενα παλαιὰ στελέχη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἡμῶν ὀργανισμοῦ. Εἰς αὐτὰ ἐκαλλιεργήθη

ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν θρησκείαν μας, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν χορωδιῶν εἰς τὰς ὁποίας παιδιὰ διδαχθέντα εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα ἀποτελοῦν μέλη καλλύνοντα τὴν θείαν λατρείαν. Εἰς αὐτὰ ἔλαβον τὴν θρησκευτικὴν ἀγωγὴν καὶ ὑπερηφάνως προσέρχονται εἰς τὴν ἐκκλησίαν νὰ τελέσωσι τὰ μυστήρια τοῦ γάμου, τῆς βαπτίσεως, καὶ νὰ μεταλάβουν τῶν ἀχράντων μυστηρίων καὶ συμμετάσχωσι τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς ὡς Ἑλληνορθόδοξοι Ἀμερικανοί. Εἰς αὐτὰ ἀπέκτησαν τὴν συνείδησιν τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Χριστιανοῦ . . . Τὸ σχολεῖον ἐδικαίωσε τὰς ἐλπίδας τῶν πρώτων θεμελιωτῶν τοῦ κοινοτικοῦ μας ὀργανισμοῦ, οἱ ὁποῖοι ὁμοῦ μὲ τὴν Ἐκκλησίαν ἐμερίμνων νὰ ἱδρύσουν καὶ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον».

Ὁ Θεσμὸς τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Συνδέσμων

Ὁ ἀπὸ τοῦ προηγουμένου σχολικοῦ ἔτους τεθεὶς εἰς ἐφαρμογὴν θεσμὸς τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Συνδέσμων ἐδικαίωσε τὰς ἐλπίδας μας καὶ ἐσημείωσε λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Ἄνω τῶν ὀγδοήκοντα σχολείων ἐδέχθησαν τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, οἱ ὁποῖοι ἐμελέτησαν τὰ προβλήματά των, ἐνημέρωσαν τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Γραφεῖον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἔλαβον τὰ συγχαρητήρια τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τὰς ὑποδείξεις του, καὶ ἐν ἑνὶ λόγῳ ἠσθάνθησαν ὅτι εἰς τὸν ἀγῶνα των δὲν εὑρίσκονται μόνοι, ἀλλ' ὅτι ἔχουν πάντοτε τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν πρόθυμον νὰ ὑποβοηθήσῃ αὐτὰ μὲ κάθε δυνατὸν τρόπον. «Ὁ θεσμὸς τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Συνδέσμων», γράφει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἰς μίαν ἐγκύκλιόν του, «ἐδικαίωσε τὰς προσδοκίας μας καὶ ἔδειξεν, ὅτι εἶναι στοιχεῖον χρήσιμον πρὸς δημιουργίαν ἐνδιαφέροντος πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ διὰ τὴν συνεργασίαν τῶν σχολείων μετὰ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου. Οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ Σύνδεσμοι συνεσκέφθησαν μὲ τοὺς διδασκάλους, συνωμίλησαν μὲ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ ὡμίλησαν εἰς συγκεντρώσεις γονέων, κατετόπισαν τοὺς διδασκάλους ἐπὶ τῶν σκέψεων τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ἔδειξαν εἰς αὐτοὺς τὴν χρησιμότητα τῶν Γλωσσικῶν Μαθημάτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ἐδημιουργήθη δι' αὐτῶν αἴσθημα ἀλληλεγγύης μὲ τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον κατατοπιζόμενον εἰς τὰ προβλήματά των γνωρίζει τὴν ἐργασίαν των καὶ ἐκτιμᾷ τοὺς ἀγῶνας των».

Εἰς τὸν κατάλογον τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Συνδέσμων, τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων ἀνεκοινώθησαν ἐν καιρῷ, προσετέθησαν ὁ τῆς Βορείου Καλιφορνίας Δρ. Β. Πουλόπουλος καὶ ὁ τῆς περιοχῆς Μιννεαπόλεως καθηγητὴς κ. Ντῖνος Μυριανθόπουλος. Ἡ ἐργασία τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Συνδέσμων ἐξετιμήθη ὑφ' ὑμῶν, χαίρομεν δὲ πολύ, ὅτι αἱ κοινότητες, τὰ σχολεῖα τῶν ὁποίων ἐπεσκέφθησαν οὗτοι, δὲν παρέλειψαν νὰ δείξουν τὴν πρέπουσαν ἐκτίμησιν πρὸς τὴν ἀποστολὴν τὴν ὁποίαν ἐκτελοῦν. Μέχρι τοῦδε ἐξησφαλίσαμεν τὰς ὑπηρεσίας 18 Ἐκπαιδευτικῶν Συνδέσμων.

Μᾶς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀναφέρωμεν μέσα εἰς ἓν σημείωμα ὅλην τὴν ἐργασίαν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Τμήματος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Διὰ τοῦτο τελειώνομεν ἐδῶ.

ΑΡΜΟΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΥΜΝΩΔΙΑ

Ὑπὸ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Πρωτοψάλτου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς

Τὸ Πολύκροτον Μουσικὸν Βιβλίον διὰ κάθε Χορῳδίαν καὶ Οἰκογένειαν

Τετράφωνος — Τρίφωνος — Ὁμόφωνος

GREEK-BYZANTINE LITURGICAL HYMNAL

(Classic Minor, Major and Chromatic Melodies)

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

With the English Phonetic Pronunciation of the Original Greek Language

The only Greek Church Hymnal that has been praised by Dimitri Mitropulos. It is the only complete choral hymnal in the world which will meet all your church music problems of all Sundays, Holidays and Ceremonies.

Ἐγκεκριμένη ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἐπαινεθεῖσα ὑπὸ πασῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Πρωτότυπος — 352 σελίδες

Τιμᾶται Χρυσόδετον Πολυτελῶς, μόνον $3.50

Γράψατε: GEORGE ANASTASIOU

c/o COLONIAL IMPORTING CO.

251 SO. 60TH STREET, PHILADELPHIA 39, PA.

Η ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Ὑπὸ ΦΩΚΑ ΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
Δ) τοῦ Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου

Ἀναμεμιγμένος ὑπευθύνως εἰς τὴν Κατηχητικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, γνωρίζω καλῶς τὸ θέμα ἐκ πρώτης πηγῆς καὶ χαίρω ἐξαιρετικά, διότι ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ» μοῦ προσφέρει τὴν πολύτιμον εὐκαιρίαν νὰ διατυπώσω τὰς σκέψεις μου ἐπ' αὐτοῦ χάριν τῶν ἀναγνωστῶν του.

Ἐν πρώτοις, κρίνω ἐπάναγκες νὰ κάμω μίαν διασάφισιν. «Κατηχητικὴ ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς» σημαίνει ἕνα μόνον ὑπάλληλον, ὁ ὁποῖος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ σηκώνῃ ἐπὶ τῶν ὤμων του τὰς εὐθύνας καὶ τὴν ἐργασίαν ἑνὸς ὁλοκλήρου ἐπιτελείου. Πρέπει νὰ συντάσσῃ τὰ κατηχητικὰ βοηθήματα, νὰ ἐπιμελῆται τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν καὶ νὰ ἀναλαμβάνῃ τὴν διεκπεραίωσίν των πρὸς ὅλας τὰς Κοινότητας. Πρέπει νὰ ἀλληλογραφῇ μετὰ τῶν Ἱερατικῶν Προϊσταμένων καὶ τῶν Κατηχητῶν καὶ Κατηχητριῶν, διὰ νὰ ἐπιλύῃ τὰ προβλήματά των καὶ νὰ ἀπαντᾷ εἰς τὰς ἀπορίας των. Πρέπει νὰ ἐποπτεύῃ τὰ ὑπάρχοντα Κατηχητικὰ Σχολεῖα καὶ νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν ὀργάνωσιν νέων. Πρέπει νὰ μετέχῃ εἰς τὰ Κατηχητικὰ συνέδρια, νὰ ἑρμηνεύῃ τὸ πρόγραμμα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν χάραξιν ἐνιαίας καὶ ὁμοιομόρφου γραμμῆς καὶ κατευθύνσεως. Πρέπει νὰ ὀργανώνῃ Κατηχητικὰ Φροντιστήρια καὶ νὰ προβλέπῃ διὰ τὰς λεπτομερείας τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας των. Ἂς σημειωθῇ δὲ ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτό, ἀπὸ μὲν τοῦ Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1950 μέχρι τοῦ Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1952 ἐλάμβανε μηνιαῖον μισθὸν 300 δολλάρια, ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1952 μέχρι τοῦ Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1953 ἐλάμβανεν ἐπίδομα διακοσίων μόνον δολλαρίων κατὰ μῆνα, ἀπὸ δὲ τοῦ Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1953 μέχρι σήμερον προσφέρει τὴν ἐργασίαν του ἐθελοντικῶς.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, δὲν θὰ ἦτο δίκαιον νὰ ἔχῃ κανεὶς ἀπαιτήσεις ἢ νὰ περιμένῃ τίποτε τὸ ἀξιόλογον εἰς τὸν τομέα τοῦτον. Καὶ ὅμως, αἱ ἐνέργειαι τῆς Κατηχητικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἰδίως μετὰ τὰς ἱστορικὰς ἀποφάσεις τῆς Δεκάτης Κληρικολαϊκῆς περὶ τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων, εἶναι πολλοῦ λόγου ἄξιαι.

Ἡ προσοχὴ ὁλόκληρος ἐστράφη πρωτίστως πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας καὶ τὴν ἔνταξιν εἰς αὐτὸ ὅλων, εἰ δυνατόν, τῶν παιδιῶν τῶν ὁμογενῶν σχολικῆς ἡλικίας. Ἡ προσπάθεια αὐτὴ ἐπέτυχε πλήρως ὡς ἀποκαλύπτουν οἱ ἀριθμοί. Ἐνῷ κατὰ τὸ ἔτος 1950-1951 ἐλειτούργουν μόνον 192 Κατηχητικὰ Σχολεῖα εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπήν, μὲ 1,572 κατηχητὰς καὶ κατηχητρίας καὶ 13,311 μαθητὰς καὶ μαθητρίας, κατὰ τὸ λῆξαν σχολικὸν ἔτος 1953-1954 ἐλειτούργησαν 341 Κατηχητικὰ Σχολεῖα, μὲ 2,445 κατηχητὰς καὶ κατηχητρίας καὶ 21,342 μαθητὰς καὶ μαθητρίας. Ἤτοι, ὑπάρχουν σήμερον Κατηχητικὰ Σχολεῖα, ὄχι μόνον εἰς ὅλας τὰς ὡργανωμένας Ἑλληνικὰς Κοινότητας, ἀλλὰ καὶ εἰς μερικὰ ἄλλα κέντρα, ὅπου δὲν ὑπάρχει Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία καὶ Κοινότης.

Τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ ὀφείλονται εἰς ὡρισμένας συστηματικὰς ἐνεργείας τῆς Κατηχητικῆς ὑπηρεσίας. Ἐν πρώτοις, ἐξετυπώθησαν καὶ ἐκυκλοφόρησαν ἐντελῶς δωρεάν, δαπάναις τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, εἰς πολλὰς χιλιάδας ἀντιτύπων ἐννέα τὸ ὅλον βιβλία διὰ τὰ παιδιὰ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων. Τὰ βιβλία αὐτά, γραμμένα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Ἀγγλικὴν μὲ σύστημα συγχρονισμένον καὶ μέθοδον ἐπαγωγόν, ἀριστοτεχνικῶς δὲ τυπωμένα ἐπὶ ἀρίστου χάρτου καὶ πλουσιώτατα εἰκονογραφημένα, γίνονται προσφιλῆ καὶ ὠφελιμώτατα κτήματα τῶν παιδιῶν μας καὶ μελετῶνται εὐκόλως καὶ εὐχαρίστως. Ἐπίσης ἐξετυπώθησαν δύο σειραὶ μεγάλων ἐγχρώμων διδακτικῶν εἰκόνων τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ διετέθησαν εἰς τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα, καθὼς καὶ ἀτομικὰ δελτία φοιτήσεως, καταστάσεις προσωπικοῦ, μητρῷα τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν καὶ κατηχητικὰ σήματα. Ἡ μεγάλη ζήτησις τῶν ἐφοδίων τούτων ἐκ μέρους τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων καὶ ἡ ἐκφρασθεῖσα ἐπιθυμία τῶν λοιπῶν ἐν Ἀμερικῇ Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ὡς καὶ τῆς Ἐκκλησίας Αὐστραλίας καὶ τῶν Πατριαρχείων Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων, ὅπως προμη-

θευθοῦν ἐξ αὐτῶν διὰ τὰς ἰδικάς των κατηχητικὰς ἀνάγκας, ἀποτελοῦν ἀδιαψεύστους μαρτυρίας περὶ τῆς σημασίας καὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐκδόσεων αὐτῶν.

Ἄλλη ἐνέργεια ἀπέβλεψεν εἰς τὴν διαφώτισιν καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν Κατηχητῶν καὶ Κατηχητριῶν μας. Ἐγράφησαν χάριν αὐτῶν, ἐξετυπώθησαν καὶ ἐκυκλοφόρησαν, καὶ πάλιν δωρεάν, δύο συστηματικὰ διδακτικὰ ἐγχειρίδια, ἐξαιρετικῶς ἐπαγωγὰ καὶ εὐμέθοδα, τὰ ὁποῖα ἀπέβησαν ὁδηγοὶ πολύτιμοι, ὄχι μόνον τῶν ἀρχαρίων, ἀλλὰ καὶ τῶν πλέον πεπειραμένων ἐξ αὐτῶν. Συνεστήθη δὲ καὶ ὁ θεσμὸς τῶν Κατηχητικῶν Φροντιστηρίων, ὡς κέντρων καταρτισμοῦ Κατηχητῶν καὶ Κατηχητριῶν καὶ μέσων ἐπιβραβεύσεως τῆς ἀνεκτιμήτου ἀξίας ἐθελοντικῆς προσφορᾶς των πρὸς τὴν νεολαίαν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν μας. Τὸ πρῶτον Κατηχητικὸν Φροντιστήριον ὠργανώθη πειραματικῶς, τρόπον τινά, τὸ ἔτος 1952 εἰς τὸ κεντρικὸν κτίριον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ἐξ αὐτοῦ δὲ ἀνεπήδησε τὸ Κατηχητικὸν Φροντιστήριον τῆς Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου, τὸ ὁποῖον ἐλειτούργησε κατὰ τὸ θέρος τῶν ἐτῶν 1953 καὶ 1954 κατὰ τρόπον ὑποδειγματικὸν καὶ περὶ τῶν καρπῶν τοῦ ὁποίου ὁμιλοῦν εὐφημότατα αἱ ἑκατὸν μέχρι τοῦδε ἀπόφοιτοί του.

Βεβαίως ταῦτα δὲν ἀποτελοῦν τὸ ἅπαντον τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Ἱερᾶς μας Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς τὸν σπουδαιότατον τοῦτον τομέα τοῦ προγράμματός της. Πρέπει νὰ γίνουν ἀκόμη πολλά. Ἀναπολῶ μὲ ἀγωνίαν τὰς ἀνάγκας, τὰς ὁποίας ἀκούω παρὰ τῶν Κατηχητῶν καὶ τῶν Κατηχητριῶν μας, εἰς τὰ Κατηχητικὰ συνέδρια, τὰ ὁποῖα παρακολουθῶ. Εἶναι περιττὸν ἀσφαλῶς νὰ ὑπογραμμισθῇ, ὅτι ὁσονδήποτε καὶ ἂν προοδεύσῃ ἡ Κατηχητικὴ διακονία τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας, πάλιν θὰ παραστῇ ἀνάγκη νὰ προμηθεύωνται τὰ Κατηχητικά μας Σχολεῖα πολλὰ πράγματα ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν ἀγοράν. Μερικὰ ὅμως ἐφόδια εἶναι ὑποχρεωμένη ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ νὰ τὰ ἐξασφαλίσῃ.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ συμπληρωθῇ ὁλόκληρος ἡ σειρὰ τῶν βοηθημάτων διὰ Κατηχητὰς καὶ Κατηχουμένους, ὥστε νὰ καλυφθοῦν αἱ ἀνάγκαι ὅλων τῶν τμημάτων τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀποκτήσωμεν ἰδικά μας ἑποπτικὰ μέσα διδασκαλίας, ὥστε νὰ σταματήσῃ ἡ χρῆσις τῶν ἀμφιβόλου ποιότητος καὶ ἀξίας δι' ἡμᾶς Προτεσταντικῶν τοιούτων. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπεκταθῇ ὁ θεσμὸς τῶν Κατηχητικῶν Φροντιστηρίων, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ προσφέρῃ τὴν εὐεργετικήν του ἐπίδρασιν εἰς ὅλους τοὺς Κατηχητὰς καὶ τὰς Κατηχητρίας μας. Εἶναι ἀνάγκη νὰ συμπληρωθῇ τὸ προσωπικὸν τοῦ Κατηχητικοῦ Γραφείου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὥστε νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰς ὁλονὲν αὐξανομένας ἀνάγκας τῶν Κοινοτήτων μας καὶ νὰ προσφέρῃ τὴν βοήθειάν του ταχύτερον καὶ πληρέστερον.

Μέχρι τοῦδε τὰ ἔξοδα τῆς Κατηχητικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς φθάνουν κατὰ μέσον ὅρον τὰς 20,000 περίπου δολλαρίων κατ' ἔτος. Διὰ νὰ πραγματοποιηθοῦν ὅμως τὰ προτεινόμενα ἀναγκαῖα μέτρα, ἡ δαπάνη θὰ ἀνέλθῃ ἀσφαλῶς εἰς τὸ ποσὸν τῶν 60,000, ἐκ τῶν ὁποίων 50,000 ὑπολογίζεται ὅτι θὰ διατεθοῦν διὰ τὴν συγγραφήν, τὴν ἐκτύπωσιν καὶ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν κατηχητικῶν ἐφοδίων, 6.500 διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ (ἑνὸς Διευθυντοῦ καὶ ἑνὸς τοὐλάχιστον βοηθοῦ) καὶ τὰ τὰ ὑπόλοιπα διὰ γενικὰ ἔξοδα Γραφείου.

FOR YOUR CONVENIENCE

THE ORTHODOX OBSERVER
St. Basil's Academy
Garrison, N. Y.

Subscription Rates
$3.00 for one year
$5.00 for two years
$2.50 for each additional year
(Foreign Postage 50c. additional)

Enclosed is $..... for one year's / for two years' subscription to The Orthodox Observer. Please send to:

Name .....
Address .....
City ..... Zone ..... State .....

Please check:

☐ NEW

☐ RENEWAL (Renewals begin when present subscription expires)

If Gift Subscription give information below:

Giver's Name .....
Address .....
City ..... State .....

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Ὑπὸ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Δ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Ἡ Ἐκκλησία μας ἐν Ἀμερικῇ, συνεχίζουσα τὴν πλουσίαν παράδοσιν τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἑρμηνεύουσα ὀρθῶς πάντοτε τὴν ἀποστολήν της, κατέβαλε καὶ καταβάλλει κάθε δυνατὴν προσπάθειαν, ὥστε νὰ δημιουργῇ ὅρους εὐνοϊκοὺς διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἰδανικῶν καὶ τῶν πολιτιστικῶν τάσεων τῆς Ἑλληνορθοδόξου ὁμάδος. Εἰδικώτερον, ἐκτιμῶσα ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ κατ' ἀξίαν τὴν ἑλληνοχριστιανικὴν παιδείαν, δὲν παύει νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἐξάπλωσίν της καὶ νὰ λαμβάνῃ μέτρα κατάλληλα διὰ τὴν ἱκανοποιητικὴν ἀπόδοσίν της. Τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἔργον, ἂν καὶ δυσχερές, ἐνισχύεται διαρκῶς. Τὸ κατηχητικὸν σχολεῖον ἐξαπλοῦται. Τὰ κοινοτικὰ σχολεῖα ἀναδιοργανοῦνται καὶ νέοι σχολικοὶ τύποι προβάλλονται. Ἡ νεολαία ἀναπτύσσει διαρκῶς μεγαλυτέραν συναίσθησιν τῶν εὐθυνῶν της. Γενικῶς τὸ ὑπὲρ τῆς παιδείας ἐνδιαφέρον καλλιεργεῖται συστηματικῶς καὶ ἐκδηλώνεται κατὰ τρόπον ἐλπιδοφόρον.

* * *

Παρὰ τὰ ἀνωτέρω ὅμως, ἡ Ἐκκλησία μας, λόγῳ τῆς φύσεως καὶ τῶν μέσων τὰ ὁποῖα διαθέτει, δὲν δύναται νὰ καλύψῃ μόνη της ἢ καὶ διὰ τῶν κοινοτήτων της τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας τοῦ συνόλου τῶν μελῶν της. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δεχομένων ἀμέσως ἢ ἐμμέσως κάποιαν παιδείαν εἰς τὰς κοινότητας ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι κατ' ἀνάγκην περιωρισμένος ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν τῶν παιδιῶν μας, ὑπολογιζόμενον κατὰ σταθεροὺς στατιστικοὺς δείκτας, εἰς ὀγδοήκοντα χιλιάδας. Ἀλλὰ καὶ πέραν τούτου, ἡ οὕτω παρεχομένη παιδεία, λόγῳ τῆς περιωρισμένης ἐκτάσεως καὶ μορφῆς της, δὲν ἀπευθύνεται εἰς τὴν πλήρη προσωπικότητα τοῦ μαθητοῦ, ὅστις ἀναγκάζεται ὡς ἐκ τούτου νὰ προσέρχεται διὰ τὴν κυρίαν καὶ ὁλοκληρωμένην μόρφωσίν του εἰς τὸ δημόσιον σχολεῖον. Στατιστικαὶ παρατηρήσεις ἐπίσης ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν τῶν κοινοτικῶν σχολείων ἀνήκει εἰς οἰκογενείας μὲ περιωρισμένον μᾶλλον εἰσόδημα. Αἱ οἰκογένειαι, αἱ ὁποῖαι διαθέτουν ἀφθονώτερα τὰ οἰκονομικὰ μέσα διὰ τὴν εὐρυτέραν μόρφωσιν τῶν παιδιῶν των ἀπὸ τῆς ἑλληνορθοδόξου πλευρᾶς μένουν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκτὸς τοῦ πλαισίου τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας προσπαθειῶν. Καὶ ὅμως, ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκπηδοῦν κατὰ φυσικὴν ἐπιλογὴν οἱ ἡγέται εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς τῆς δραστηριότητος τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Αἱ ἀνωτέρω παρατηρήσεις ὁδηγοῦν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι πρέπει ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐνισχυθῇ κατὰ τὸ δυνατὸν τὸ ὑπάρχον ἐκπαιδευτικὸν σύστημα καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ δημιουργηθῇ καὶ νὰ ἐπιβληθῇ ὁ κατάλληλος ἐκεῖνος τύπος σχολείου, ὅστις θὰ ἀνταποκρίνεται ἀμεσώτερον εἰς τὰς παιδευτικὰς καὶ πολιτιστικάς μας ἀνάγκας. Ὁ σχολικὸς αὐτὸς τύπος εἶναι, κατὰ τὴν γνώμην μου, τὸ ἰδιωτικὸν σχολεῖον μετ' οἰκοτροφείου.

* * *

Ἡ ἰδιωτικὴ ἐκπαίδευσις καὶ εἰδικώτερον τὸ μετ' οἰκοτροφείου ἰδιωτικὸν σχολεῖον, λόγῳ τῶν εὐνοϊκῶν ὅρων τῆς λειτουργίας του, εἶναι πράγματι ὁ πλέον κατάλληλος τύπος σχολείου διὰ τὴν πλήρη ἀνάπτυξιν τῆς παιδικῆς προσωπικότητος καὶ διὰ τὴν προετοιμασίαν ὑπευθύνων πολιτῶν καὶ πνευματικῶν ἡγετῶν. Ὁ θεσμὸς αὐτὸς εἶναι, ὡς γνωστόν, ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραῖα ἐπιτεύγματα τῆς Εὐρωπαϊκῆς παιδείας. Ἡ Ἑλλὰς ἐπίσης, ἰδίως μετὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον, εἰς τὸ ἰδιωτικὸν σχολεῖον προσέφυγε διὰ νὰ λύσῃ πολλὰ ἀπὸ τὰ ἐκπαιδευτικά της προβλήματα. Ἡ Ἀμερικανικὴ κοινωνία τέλος στρέφεται σήμερον μετὰ θετικῶν ἐλπίδων πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ παντοιοτρόπως ὑποστηρίζει ταύτην, ἀφ' ἧς στιγμῆς μάλιστα διεπιστώθη ὅτι τὸ δημόσιον σχολεῖον ἀντιμετωπίζει δυσεπίλυτα προβλήματα. Ἂν στρέψωμεν τὴν προσοχήν μας ἰδίως πρὸς τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἔργον τῶν ἄλλων Ἀμερικανικῶν ἐθνικοθρησκευτικῶν ὁμάδων, δυνάμεθα νὰ ἀντλήσωμεν διδάγματα ἐνδιαφέροντα.

Συντάσσων τὸ παρὸν σημείωμα, φέρω τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἰς τὴν μνήμην μου ἕνα πλῆθος ἐνθαρρυντικῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα ἀπεκόμισα ἀπὸ προσφάτους ἐπισκέψεις εἰς πολλὰ ἰδιωτικὰ σχολεῖα. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ μαζὶ μὲ τὰ πορίσματα ἀπὸ κάποιαν εὐρυτέραν μελέτην τῶν καθ' ἡμᾶς μᾶς πείθουν, ὅτι ὁ Ἀμερικανικὸς Ἑλληνισμὸς — φορεὺς κληρονομίας μοναδικῆς — δύναται καὶ πρέπει νὰ στραφῇ μὲ προσοχὴν καὶ νὰ περιβάλῃ μὲ ἰδιαιτέραν κατανόησιν τὸν θεσμὸν τῆς ἰδιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως. Μόνον ἔτσι ἄλλωστε εἶναι δυνατὸν νὰ λυθῇ καὶ τὸ ζήτημα τοῦ ἡμερησίου σχολείου, περὶ τοῦ ὁποίου πολὺς λόγος γίνεται κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια. Αἱ κοινότητες, ἀκόμη καὶ αἱ πλέον ἀνθοῦσαι οἰκονομικῶς, ἀδυνατοῦν νὰ κτίσουν εἰς τὰς πόλεις σχολεῖα συγχρονισμένα καὶ νὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὰ ἔξοδα τῆς συντηρήσεως, τὰ ὁποῖα ἀνέρχονται εἰς πολλὰς χιλιάδας ἐτησίως. Ὅ,τι ὅμως δὲν δύναται νὰ πράξῃ ἡ κοινότης, εἶναι δυνατὸν νὰ

(Συνέχεια εἰς τὴν 31ην σελίδα)

ΕΤΟΣ Κ΄ Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ ΑΡΙΘ. 415

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ

—Τὰ ἐντιμότατον Μικτὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀπεφάσισεν εἰς μίαν τῶν τελευταίων αὐτοῦ συνεδριάσεων, ὅπως ἀπονέμηται περγαμηνὴ ἀναγνωρίσεως ὑπηρεσιῶν εἰς Ἑλληνοαμερικανοὺς Ὀρθοδόξους, οἱ ὁποῖοι προσέφεραν σοβαρὰς ὑπηρεσίας πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν καὶ ὁμογένειαν ἐν Ἀμερικῇ. Ἡ περγαμηνὴ αὕτη ἐσχεδιάσθη ὑπὸ ἐμπειροτέχνου ζωγράφου, ἀντίτυπα δὲ αὐτῆς παρεδόθησαν εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπήν. Ἡ ἀπονομὴ εἰς τοὺς βραβευθησομένους θὰ γίνῃ κατὰ τὴν 12ην Κληρικολαϊκήν. Οὗτοι θὰ ὑποδειχθοῦν ὑπὸ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

—Ὁ φιλέλλην καὶ φιλορθόδοξος Γερουσιαστὴς Ἐντιμ. Saltonstall εἰσήγαγεν εἰς τὸ Κογκρέσσον πρὸς ψήφισιν τὸ νομοσχέδιον S.3872, περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τῆς χώρας. Ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ ἐζήτησεν δι' ἐγκυκλίου της τὴν ἐπιστράτευσιν ὅλων τῶν ὠργανωμένων δυνάμεων τῆς ὁμογενείας πρὸς ὑποστήριξιν καὶ ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου, «ὅπερ ἀποτελεῖ ἕνα ἀκόμη σταθερὸν βῆμα πρὸς τὴν τελικὴν καὶ ἐπίσημον ἀναγνώρισιν τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐν Ἀμερικῇ».

—Τὸν Σεπτέμβριον ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν ἐπίσημος δεξίωσις τῶν μελῶν τῆς Πατριαρχικῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ εἰς Ἔβανστον συνεδρίου τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἡ ἀντιπροσωπεία ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἡλιουπόλεως κ. Γεννάδιον, τὸν Μητροπολίτην Φιλαδελφείας κ. Ἰάκωβον καὶ τοὺς καθηγητὰς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Μάξιμον Ρεπανέλην καὶ Ἱερολ. Χρυσόστομον Κωνσταντινίδην. Εἰς τὴν δεξίωσιν προσῆλθον ἐκλεκτὰ στελέχη τοῦ ὠργανωμένου Ἑλληνισμοῦ τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ περιχώρων.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Προσκλήσει τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συνδέσμου Νέας Ἀγγλίας, καθηγητοῦ κ. Πέτρου Μουτεβελῆ, προσῆλθον εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Βοστώνης πρὸς συνεδρίασιν οἱ διδάσκαλοι καὶ αἱ διδασκάλισσαι τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων, ὡς καὶ οἱ διδάσκοντες εἰς αὐτὰ ἱερεῖς. Τῆς συνεδριάσεως προήδρευσεν ὁ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Νέας Ἀγγλίας Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Ἰάκωβος Κουκούζης. Κατ' αὐτὴν ἐξητάσθησαν ἡ ἐν γένει κατάστασις τῶν σχολείων, τὸ πρόγραμμα καὶ σχετικὰ πρὸς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν ζητήματα. Ἐλήφθησαν, τῇ εἰσηγήσει τοῦ Κου Μουτεβελῆ, αἱ κατωτέρω ἀποφάσεις:

1) Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητῶν νὰ γίνουν τὴν πρώτην ἑβδομάδα τῆς ἐνάρξεως τῶν Ἀμερικανικῶν σχολείων.

2) Διὰ τὴν προσέλκυσιν τῶν μαθητῶν καὶ τὴν διαφώτισιν τῶν γονέων, ὡς πρὸς τὴν σπουδαιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου, νὰ γίνῃ ἕνα εἶδος διαφωτιστικῆς ἐκστρατείας διὰ τοῦ Ραδίου καὶ τοῦ Τύπου καὶ μὲ κατ' οἶκον ἀκόμη ἐπισκέψεις.

3) Κατόπιν διεξοδικῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς σπουδαιότητος καὶ τοῦ ρόλου ποὺ παίζει κάθε μάθημα εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς γλώσσης, ἀπεφασίσθη εἰς τὸ ἑξῆς νὰ δίδεται ὅλως ἰδιαιτέρα φροντὶς εἰς τὴν ἐκμάθησιν καὶ χρῆσιν παρὰ τῶν μαθητῶν ὡρισμένου ἀριθμοῦ λέξεων ἐκ τῶν πλέον εὐχρήστων εἰς κάθε μάθημα καὶ κατόπιν ἐπιμελοῦς ἐκλογῆς ἀπὸ τὸν διδάσκοντα.

4) Ἐλήφθη ἀπόφασις, ὅπως τὴν τελευταίαν Παρασκευὴν ἑκάστου μηνὸς γίνεται καὶ μία ὑποδειγματικὴ διδασκαλία. Θὰ γίνουν δὲ τοιαῦται δι' ὅλα τὰ μαθήματα, ἤτοι διὰ τὴν Ἀνάγνωσιν, τὴν Γραμματικήν, τὰς Ἐκθέσεις (προφορικὰς καὶ γραπτάς), καὶ δι' ὅλας τὰς τάξεις.

5) Διὰ τὴν στενωτέραν συνεργασίαν καὶ ἀλληλογνωριμίαν τῶν διδασκόντων καὶ διδασκομένων ἀπεφασίσθη, ὅπως γίνωνται αἱ ὑποδειγματικαὶ διδασκαλίαι ἐκ περιτροπῆς εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς περιφερείας.

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

—Τὸ τμῆμα τῆς G.O.Y.A. τοῦ Cleveland, Ohio, παρέδωσεν διὰ τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ὀκτὼ χιλιάδας τόμους βιβλίων. Ἡ παράδοσις ἐγένετο διὰ τοῦ κ. Γ. Πουρνάρα, μέλους τῆς τοπικῆς ἐπιτροπῆς ἐράνου. Ἡ εἰσφορὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐργασίας τοῦ τοπικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς G.O.Y.A. τοῦ Cleveland εἰς τὸν γενικὸν ἔρανον ποὺ ὅλα τὰ τμήματα τῆς G.O.Y.A. ἐνεργοῦν διὰ νὰ ἐνισχύσουν τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

—Τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν ἐπεσκέφθησαν ὁ Σύριος Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Toledo, Ohio, Σεβασμ. Samuel David, ὁ καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ἰωάννης Καρμίρης, ὅστις καὶ διωρίσθη γενικὸς ἀντιπρόσωπος ἐν Εὐρώπῃ τοῦ ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἐκδιδομένου Θεολογικοῦ Περιοδικοῦ, ὁ καθηγητὴς τῆς Βυζαντινῆς Ἀρχιτεκτονικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Harvard Dr. K. Conant καὶ ὁ Βουλευτὴς Πειραιῶς κ. Ν. Τζατζάνης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ἱδρύθη Σύλλογος τῶν Ἀποφοίτων τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου. Τὸ καταστατικὸν τοῦ νέου τούτου Συλλόγου ὁρίζει τοὺς σκοπούς του ὡς ἑξῆς: (α) Ἡ προαγωγὴ τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν συμφερόντων τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου. (β) Ἡ προαγωγὴ τῆς ἐπαγγελματικῆς θέσεως καὶ τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἀποστολῆς τῶν μελῶν του. (γ) Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Συλλόγου εἰς κάθε προσπάθειαν πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ πραγματοποίησιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ εἰδικῶς καὶ γενικώτερον τοῦ ὅλου προγράμματος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰς κατωτέρω ἀποφοίτους διδασκαλίσσας τῆς Ἀκαδημίας: Βασιλικὴ Πορφύρη, Ἐλεωνόρα Τσούνη, Δήμητρα Νικολοπούλου, Εὐγενία Διονυσοπούλου, Μαργαρίτα Κουβαρᾶ.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

—Εἰς ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Κατηχητικὰ Σχολεῖα τῶν Κοινοτήτων μας αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητῶν διὰ τὸ ἀρξάμενον σχολικὸν ἔτος ἐσημείωσαν ἐπιτυχίαν. Εἰς μερικὰς τῶν Κοινοτήτων μας ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγραφέντων ὑπερέβη πᾶσαν ποσοδοκίαν, ὡς εἰς τὴν Κοινότητα New Brunswick, N. J., ὅπου διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν σειρὰν τῶν τελευταίων ἐτῶν ἐνεγράφησαν 85 παιδιά.

—Ἡ Κοινότης τοῦ Springfield, Mass., προσέλαβεν ὡς διδάσκαλον, ψάλτην καὶ διευθυντὴν τῆς χορῳδίας τὸν πρώην καθηγητὴν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Brookline, Mass., κ. Παναγιώτην Νύχην.

—Ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότης ἐν Sioux City, Iowa, ἔλαβε μέρος εἰς τὴν τελετὴν τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς πόλεως δι' ἑνὸς float, τὸ ὁποῖον ἔτυχε τοῦ πρώτου βραβείου τοῦ τμήματος Θρησκείας καὶ Ἐκπαιδεύσεως. Τὸ float ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος παρίστανε τὸν Παρθενῶνα μὲ τὸν Περικλῆ καὶ ἕνα Ἕλληνα μετανάστην μετὰ τῆς οἰκογενείας του. Ἀπὸ τὸ ἄλλο ἕνα Ἰνδιάνον Ἀρχηγὸν μετὰ τῆς οἰκογενείας του, ὅστις ἐχαιρέτα ὑποδεχόμενος τὸν Ἕλληνα μετανάστην.

—Ἐν μέσῳ χαρᾶς καὶ δικαίας ὑπερηφανείας ἡ Κοινότης Poughkeepsie, N.Y., ἑώρτασε τὴν τριακονταετίαν ἀπὸ τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ Ἱεροῦ της Ναοῦ «Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου». Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τοῦ Διακόνου του ἐτίμησαν τὴν ἑορτήν.

—Τὴν 1ην Μαΐου 1955 ἡ Κοινότης ἐν

Atlanta, Ga., θὰ ἑορτάσῃ τὰ πεντήκοντα ἔτη ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της. Ἡ Α. Σ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κος Μιχαὴλ θὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἑορτήν.

ΝΟΤΙΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗ

Κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀβύδου κ. Εἰρηναῖος, ἐκ τῶν βοηθῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου, ὅστις ἔχει ὑπὸ τὴν ποιμαντορικὴν αὐτοῦ μέριμναν ὁλόκληρον τὴν Νότιον Ἀμερικήν, προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις σχετικῶς μὲ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, αἵτινες ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ περιοδικὸν τῶν Πατριαρχείων «Ἀπόστολος Ἀνδρέας»:

«Ἡ Ἐπισκοπὴ Νοτίου Ἀμερικῆς, ἀκολουθοῦσα τὸ ἐμπνευσμένον πρόγραμμα τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς, ἐντὸς τριετίας ηὔξησε τὰς Κοινότητας αὐτῆς εἰς 10, ἐνῷ ἡ ἱδρυσις ἑτέρων ἐπίκειται, καὶ τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς εἰς ἰσαρίθμους, ἐκ τῶν ὁποίων 4 ἐν Μπουένος Ἄϋρες. Ἡ περιφέρεια ἀριθμεῖ περὶ τὰς 30,000 ὁμογενῶν. Ἡ πλέον ἀνθηρὰ εἶναι ἡ Κοινότης Μπουένος Ἄϋρες, ἀριθμοῦσα 7,000. Ἱερατ. Προϊστάμενος — καὶ Ἐπίτροπος τοῦ Ἐπισκόπου κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ — εἶναι ὁ ἐξαιρετικὸς Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Φώτιος Πάντος. Πρόεδρος τῆς Κοινότητος εἶναι ὁ ἐκλεκτὸς ὁμογενὴς καὶ ρέκτης μεγαλοεπιχειρηματίας κ. Νικόλαος Κονιαλίδης. Ἡ Κοινότης συντηρεῖ 4 σχολεῖα μὲ ἰσάριθμον προσωπικόν.

«Ἡ Ἀργεντινὴ Κυβέρνησις τρέφει εὐμενεστάτας διαθέσεις ἀπέναντι τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ γενικῶς τῆς ὁμογενείας μας, τὴν ὁποίαν ἐκτιμᾷ ὡς σημαίνοντα παράγοντα εἰς τὸ προοδευτικὸν ἔργον τοῦ Ἐξοχ. Προέδρου Στρατηγοῦ Περόν. Κατὰ τὸ ἄνοιγμα τῆς Βουλῆς, καθὼς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ἐπίσημον περίστασιν, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἀβύδου προσκαλεῖται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ δὲ τὸν θάνατον τῆς πρώτης Κυρίας τῆς Χώρας, Εὔας Περόν, ἔψαλεν ἐπὶ τῆς νεκρᾶς Τρισάγιον.

«Ἡ πυκνὴ μετανάστευσις ὁμογενῶν εἰς Νότιον Ἀμερικὴν καὶ ἰδίως εἰς Βραζιλίαν, ἀνοίγει νέαν σελίδα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐν Ἀμερικῇ ὁμογενείας καὶ παρουσιάζει νέας δυνατότητας εἰς τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν καλλιτέραν ὀργάνωσιν αὐτῆς. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ καταβληθῇ περισσοτέρα μέριμνα διὰ ἐπιλογήν, τὴν ὠργανωμένην ἀποστολήν, τὴν καλὴν ἐγκατάστασιν καὶ πρόληψιν τῆς διασκορπίσεως καὶ ἀφομοιώσεως. Ἄλλων χωρῶν οἱ μετανάσται εἶναι πολὺ καλύτερον ὠργανωμένοι, ὡς λ.χ. οἱ Ἱσπανοί, οἱ Πορτογάλλοι, οἱ Ἰταλοί, οἱ Σύριοι καὶ ἔν τινι μέτρῳ οἱ Ἀρμένιοι. . . .»

«Ἡ ὁμογένεια δύναται νὰ καυχᾶται καὶ διὰ τὴν ἐν Νοτίῳ Ἀμερικῇ ἀνάδειξιν Μεγάλων Εὐεργετῶν. Περιορίζομαι εἰς τὰ ὀνόματα τῶν κ. κ. Ἀριστοτέλους Ὠνάση, εὐεργετήσαντος τὴν Κοινότητα Μοντεβιδέο, ὅπου ἀνεδείχθη, Κωνσταντίνου Κονιαλίδου, ἐπίσης ἐν Μοντεβιδέο, Νικολάου Κονιαλίδου, ἐν Μπουένος Ἄϋρες, καὶ ἀδελφῶν Γεωργίου καὶ Γαβριὴλ Μουστάκη, ἐν Χιλῇ. Πλειὰς ὁλόκληρος Εὐεργετῶν καὶ Δωρητῶν συνεχίζει τὴν μεγάλην παράδοσιν τῆς ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν μας».

ΔΙΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς ἐξέδωκεν ἀνακοινωθὲν σχετικὸν μὲ τὸ ἔργον τῆς Ὀρθοδόξου Ἀντιπροσωπείας εἰς τὸ ἐν Ἑβανστον συνέδριον τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν. Ἐκ τούτου ἀποσπῶμεν τὰ κάτωθι:

«Εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῶν μελῶν ὡμίλησαν κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Συνεδρίου ὁ Καθηγητὴς Αἰδ. Γ. Φλορόβσκυ, τὴν 27ην Αὐγούστου ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Μιχαὴλ μὲ θέμα: «Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΕΝΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΠΡΟΣ ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΚΑΙ Η ΕΝΟΤΗΣ ΗΜΩΝ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ», καὶ ὁ Καθηγητὴς κ. Ἀμ. Ἀλιβιζᾶτος, ὅστις ἐπρότεινεν ὅπως τὸ 3ον Συνέδριον τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν γίνῃ ἐν τῇ νήσῳ Ρόδῳ τῆς Ἑλλάδος. Ἅπαντες οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μετέσχον τῶν ἓξ Ἐπιτροπῶν εἰς τὰς ὁποίας διῃρέθη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸ Συνέδριον πρὸς μελέτην τῶν ἰσαρίθμων θεμάτων του.

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἀντιπροσωπεία προέβη εἰς δύο ἐκτάκτους ἀνακοινώσεις, τὰς ὁποίας ἀνέγνωσεν ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Μιχαήλ. Ἡ πρώτη ἀφεώρα τὸ κύριον θέμα τοῦ Συνεδρίου «Ο ΧΡΙΣΤΟΣ Η ΕΛΠΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ» καὶ ἐξέθετε σαφῶς, ἀπεριφράστως καὶ εἰλικρινῶς τὴν ἀντίληψιν καὶ ἑρμηνείαν τῆς Ἐκκλησίας περὶ Χριστοῦ ὡς τῆς μόνης ἐλπίδος τοῦ κόσμου. Ἡ δευτέρα ἀφεώρα τὸ πρῶτον θέθα τοῦ Συνεδρίου «ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΣ» καὶ εἰς αὐτὴν ἡ Ὀρθόδοξος Ἀντιπροσωπεία σαφῶς καὶ πεπαρρησιασμένως ἐξέθετε τὴν γνώμην της ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἑνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν».

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΩΣ ΠΡΟΠΑΙΔΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΝ. Ἀρχιμ. Γερασίμου Παπαδοπούλου. Ἔκδοσις Πιγκουΐνου, Φαλήρου 6, Ἀθῆναι. 1954. Σχῆμα 8ον, σελ. 258.

ΠΑΜΕ ΜΑΖΙ ΓΥΡΩ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. Μαριάννας Γεωργαντῆ. Ἀθῆναι 1954. Σχῆμα 8ον, σελ. 224.

ΟΙ ΓΑΛΑΝΟΙ ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. Μιχαὴλ Περίδη. Ἔκδοσις «Ἀετὸς Α.Ε.», 1954. Σχῆμα 8ον, σελ. 229.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ. Τεῦχος 1-4. Ἐκδόσεις ἡ «Ἄμπελος», Βουλῆς 22, Ἀθῆναι.

THE YEARBOOK OF AMERICAN CHURCHES FOR 1955. Edited by Benson Y. Landis. Published by Central Department of Publication and Distribution, National Council of the Churches of Christ in the U.S.A., 297 Fourth Ave., New York 10, N. Y. Pp. 322. $4.00.

IF YOU MARRY OUTSIDE YOUR FAITH. By James A. Pike. Harper & Brothers, New York 16, 1954. Pp. 191. $2.50.

"The first full-length treatment, from the Protestant side, of marriages between persons of different religious loyalties. It examines the whole subject from the standpoint both of basic principle and practical procedures . . . with forthright honesty and down to earth realism. . . . One of the best aspects of the book is the case-material with which Dean Pike illustrates all his major points. . . . A remarkable book by a remarkable man."—*Religious Book Club.*

EVERYDAY LIFE IN NEW TESTAMENT TIMES. By A. C. Bounquet. Scribners, 1954. Pp. xix 236. $3.50.

"Written in an informative, conversational style, this interesting book gives a picture of life in the Roman Empire, including Palestine, during the first century of our era. It is intended primarily for intelligent boys and girls of the ages of sixteen to eighteen, but American children in the sixth grade will find it interesting." — *The Living Church,* September 26, 1954.

GREEK ORTHODOX THEOLOGICAL INSTITUTE. Catalog Issue, 1954-1955. Greek Orthodox Theological Institute Press. Bulletin No. 2, June, 1954.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΝΕΑ ΣΙΩΝ. Ἐκκλησιαστικὸν Περιοδικὸν Σύγγραμμα. Τεῦχος Ε΄-ΣΤ΄. Μάϊος-Ἰούνιος, 1954. Τύποις Ἱεροῦ Κοινοῦ Παναγίου Τάφου.

ΘΕΟΛΟΓΙΑ. Ἐπιστημονικὸν Περιοδικὸν ἐκδιδόμενον κατὰ τριμηνίαν. Τόμος ΚΕ΄. Ἀπρίλιος-Ἰούνιος, 1954. Ἀθῆναι.

ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ. Ἔτος ΚΗ΄ - Τόμος 56ος - Τεῦχος 652. Ἀθῆναι, 1 Σεπτεμβρίου 1954.

ΠΑΝΤΑΙΝΟΣ. Ἑβδομαδιαῖον Δελτίον τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας. Ἀριθ. μὸς 23.

THE GREEK ORTHODOX REVIEW. Volume I. August, 1954. No. 1. Greek Orthodox Theological Institute Press, Brookline, Mass.

AMERICAN LUTHERAN. September, 1954.

THE LIVING CHURCH. September, 1954.

THE STAR OF THE EAST. A journal dealing with the Syrian Church in India and other Eastern Churches. July, 1954. No. 182.

ΤΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΣ

Ὑπὸ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἓν ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα ζητήματα, ποὺ ἀντιμετωπίζει ἑκάστοτε καὶ πρόκειται καὶ πάλιν νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἡ συνερχομένη κατ' αὐτὰς 12η Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις, εἶναι καὶ τὸ ζήτημα τῶν Ἱδρυμάτων τῆς Ὁμογενείας.

Ἡ ἀξία, ἡ ζωτικότης καὶ ἡ πνευματικότης κάθε λαοῦ, κάθε ἔθνους, κάθε ὁμάδος ἀνθρώπων, ὅπως καὶ κάθε ἀτόμου, ἀντικατοπτρίζεται εἰς τὰ ἔργα του. «Ἀπὸ τὸν καρπὸν γνωρίζει κανεὶς τὸ δένδρον», ὅπως εἶπε καὶ ὁ Κύριος. Μεγάλα ἔργα, μεγάλα κοινωφελῆ ἢ πνευματικὰ ἱδρύματα, εἶναι δείγματα ἀκμαιότητος καὶ πνευματικότητος. Ἔλλειψις, ἀντιθέτως, ἢ παραμέλησις τοιούτων μεγάλων ἔργων ἀποτελεῖ πένθιμον διαπίστωσιν παρακμῆς καὶ πνευματικοῦ μαρασμοῦ. Ἡ ἱστορία τῶν λαῶν καὶ κοινωνικῶν ὁμάδων εἶναι ὁ ἀλάνθαστος μάρτυς τοῦ φαινομένου τούτου. Τοῦτο ὅμως τὸ μαρτυρεῖ ἰδιαιτέρως ἡ ἱστορία τοῦ Ἕλληνος.

Εἰς ἐποχὰς ἀκμαιότητος καὶ πνευματικῆς ἀνατάσεως ὁ Ἕλλην εἶχε καὶ ἔχει περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον τὴν ἀλχημιστικὴν ἱκανότητα νὰ μεταβάλλῃ τὴν ὕλην εἰς πνεῦμα, νὰ μετατρέπῃ τὰ ὑλικὰ ἀγαθὰ εἰς πνευματικὰ ἔργα καὶ πνευματικὰς ἀξίας. Τοῦτο εἶναι σύμφωνον μὲ τὴν ὅλην βιοθεωρίαν καὶ φιλοσοφίαν τοῦ Ἕλληνος. Ὁ Ἕλλην ἐπίστευε καὶ πιστεύει, ὅτι τὸ ἄτομον ἔχει ἀπόλυτον ἀξίαν καθ' ἑαυτό· πέραν ὅμως τοῦ ἀτόμου ὑπάρχει τὸ κοινωνικὸν σύνολον, αἱ ἀνάγκαι, τὰ ὄνειρα καὶ τὰ ἰδανικὰ τῆς ὁμάδος ἢ τοῦ ἔθνους, αἱ ὑπερατομικαὶ ἀξίαι, μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τῶν ὁποίων ζῇ καὶ κινεῖται. Ἐκ τούτου τὰ μεγάλα ἔργα τῆς ἀρχαιότητος, ἐκ τούτου καὶ τὰ μεγάλα δημόσια καὶ κοινωφελῆ ἱδρύματα κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, ποὺ κλείζουν, κοσμοῦν καὶ ὑπηρετοῦν τὴν Ἑλληνικὴν γῆν.

Ἡ φιλοσοφία ὅμως αὐτὴ δὲν χαρακτηρίζει μόνον τὸν Ἕλληνα τῆς ἀρχαιότητος καὶ τὸν Ἕλληνα τῆς μητροπολιτικῆς Ἑλλάδος. Εὑρίσκεται εἰς τὸ αἷμα τοῦ Ἕλληνος ὅπου καὶ ἂν διαμένῃ, ἰδιαιτέρως δὲ χαρακτηρίζει τὸν ἀπόδημον Ἕλληνα. Τὰ μεγάλα κοινωφελῆ ἱδρύματα τῆς Ἑλλάδος κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἀνηγέρθησαν ἐξ ὁλοκλήρου σχεδὸν ἀπὸ κληροδοτήματα ἀποδήμων. Ὅπου δὲ τῆς ξένης καὶ ἂν εὑρέθησαν ἢ εὑρίσκωνται οἱ Ἕλληνες, διετήρησαν καὶ διατηροῦν τὸ «ἱερὸν πῦρ» τῶν ἀρχαίων ἀποικιστῶν, μὲ τὸ ὁποῖον ἐχάλκευσαν καὶ χαλκεύουν ἔργα μεγαλειώδη.

Ἡ φιλοσοφία αὐτὴ ἐμπνέει, χωρὶς ἀμφιβολίαν, καὶ τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἀμερικῆς. Εὑρεθέντες οὗτοι μέσα εἰς ἕνα περιβάλλον φιλικὸν μὲν καὶ πλῆρες εὐκαιριῶν, ἀλλὰ καὶ πανίσχυρον εἰς ἀφομοιωτικὴν δύναμιν, προσεπάθησαν καὶ προσπαθοῦν νὰ ἀντιταχθοῦν εἰς τὸ ἰσχυρότατον ρεῦμα, ποὺ ἀπειλεῖ συνεχῶς νὰ τοὺς παρασύρῃ εἰς πλήρη φυλετικὸν ἀφανισμόν, καὶ ἀγωνίζονται νὰ διατηρήσουν ὅσον τὸ δυνατὸν ἀνόθευτον τὴν ἐθνικοθρησκευτικήν των φυσιογνωμίαν. Πρὸς τοῦτο ἐχρησιμοποίησαν κάθε πρόσφορον μέσον. Μὲ στρατηγεῖον τὴν ἀνωτάτην θρησκευτικήν των ἀρχήν, συνεσπειρώθησαν περὶ τὴν Ἀρχιεπισκοπήν των, ὠργανώθησαν, ἐδημιούργησαν ἰδιοτύπους θεσμούς, ἀνήγειραν ναοὺς καὶ σχολεῖα, ἀπέκτησαν ἀνώτερα ἱδρύματα· ἐν ὀλίγοις, ἐσφυρηλάτησαν μέσα εἰς ὀλίγας δεκαετίας μίαν πνευματικὴν πανοπλίαν, μὲ τὴν ὁποίαν διαξάγουν τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τῆς ἐθνικοθρησκευτικῆς των ἐπιβιώσεως.

Κάθε τμῆμα τῆς πανοπλίας αὐτῆς ἔχει, χωρὶς ἀμφιβολίαν, τὴν θέσιν καὶ τὴν χρησιμότητά του. Τὸ σπουδαιότερον ὅμως ἐξ αὐτῶν, ὁ θώραξ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ εἴπῃ κανείς, εἶναι τὰ ἀνώτερα ἱδρύματα τῆς ὁμογενείας: ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ ἡ Ἀκαδημία τοῦ Ἁγίου Βασιλείου.

Τὰ δύο ἱδρύματα αὐτά, τὰ μόνα πανομογενειακοῦ χαρακτῆρος, ἀποτελοῦν τὰς δύο μεγάλας ἀρτηρίας, αἱ ὁποῖαι κρατοῦν τὸν ὀργανισμὸν τῆς ὁμογενείας ζωντανὸν καὶ σφριγηλόν. Αὐτὰ ὑπηρετοῦν εἰς τὴν διατήρησιν μέσα εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῆς ὁμογενείας τῶν δύο ἐκείνων χαρακτηριστικῶν βασικῶν στοιχείων, χωρὶς τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νὰ ζήσῃ καὶ νὰ νοηθῇ ὡς αὐθυπόστατος καὶ ξεχωριστὴ ὀντότης καὶ χωρὶς τὰ ὁποῖα συντόμως θὰ ἔφθανεν εἰς πλήρη μαρασμὸν καὶ ἀφανισμόν. Καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτὰ στοιχεῖα εἶναι, ὡς γνωστόν, ἡ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ Θρησκεία καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Ἱστορία.

Χωρὶς τὴν Θεολογικήν μας Σχολήν, οἱ ναοί μας θὰ ἀπεγυμνοῦντο ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἱκανῶν καὶ ἐμπνευσμένων ἱερέων, δυναμένων νὰ συγκρατήσουν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας τὴν νέαν γενεάν, ἡ ὁποία, ὡς γνωστόν, ἀποτελεῖ τὸ μεγάλο πρόβλημα τῆς ὁμογενείας. Μόνον τοιοῦτοι ἱερεῖς, προερχόμενοι ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τῆς νέας γενεᾶς, γνωρί-

ζοντες τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν νοοτροπίαν της, κατηρτισμένοι ἐφαμίλλως πρὸς ἐκείνους τῶν ἄλλων δογμάτων, γεμᾶτοι ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν καὶ δραστηριότητα καὶ συνείδησιν τῆς ἀποστολῆς των, ἰδιότητας ποὺ γνωρίζει νὰ ἐμπνέῃ ἡ Θεολογική μας Σχολή, μόνον τοιοῦτοι ἱερεῖς εἶναι δυνατὸν νὰ προσελκύσουν καὶ νὰ συγκρατήσουν εἰς τοὺς ναούς μας τὴν νέαν μας γενεὰν καὶ νὰ τὴν ἐμπνεύσουν καὶ ἐνθουσιάσουν μὲ τὸ ὀρθόδοξον ἑλληνικὸν πνεῦμα. Χωρὶς τοὺς ἀποφοίτους τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς, τὸ ἐκκλησίασμα τῶν ναῶν μας θὰ ἀραίωνε συνεχῶς καὶ σταθερῶς καὶ ἐντὸς ὀλίγου οἱ ὡραῖοι ναοί μας, ποὺ ἀνήγειρε μὲ μεγάλας θυσίας καὶ ἐλπίδας ἡ εὐσέβεια τῶν «πρωτοπόρων», θὰ ἔμενον κενοὶ πρὸς καταισχύνην τῶν «ἐπιγιγνομένων». Τοιουτοτρόπως τὸ ἓν θεμελιῶδες στοιχεῖον, ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρθοδοξία, ποὺ συγκρατεῖ ἐν τῇ ζωῇ καὶ ἡνωμένην τὴν ὁμογένειαν, θὰ ἐξησθένει σοβαρώτατα, παρασῦρον εἰς ἐξασθένησιν καὶ βέβαιον θάνατον ὁλόκληρον τὸ συγκρότημα, ποὺ ὀνομάζεται Ἑλληνικὴ Ὁμογένεια. Αὐτὴν τὴν τεραστίας σημασίας ὑπηρεσίαν προσφέρει ἡ Θεολογική μας Σχολὴ εἰς τὸ ὁμογενὲς στοιχεῖον. Τὸ ἐφοδιάζει μὲ τὰς δυνάμεις ἐκείνας, ποὺ θὰ ἀνακόψουν τὸν μαρασμὸν καὶ τὴν ἀπορρόφησίν του εἰς τὴν ἀπέραντον χοάνην τῆς Ἀμερικανικῆς κοινωνίας καὶ θὰ τὸ κρατήσουν ὅσον εἶναι δυνατὸν ἀκμαῖον.

Ἰσοτίμους ὑπηρεσίας προσφέρει εἰς τὴν ὁμογένειαν καὶ τὸ ἄλλο μεγάλο ἵδρυμά της, ἡ Ἀκαδημία τοῦ Ἁγίου Βασιλείου. Τὸ ἵδρυμα αὐτό, πανομογενειακοῦ ἐπίσης χαρακτῆρος, εἶναι, ὡς γνωστόν, πολυσύνθετον. Ὑπηρετεῖ συγχρόνως καὶ παραλλήλως φιλανθρωπικοὺς καὶ μορφωτικοὺς σκοπούς. Μὲ τὰ δύο κατώτερά του τμήματα, τὸ δημοτικὸν σχολεῖον καὶ τὸ γυμνασιακὸν τμῆμα, δίδει λύσιν εἰς ἓν ἀπὸ τὰ πλέον συγκινητικὰ προβλήματα τῆς ὁμογενείας. Συγκεντρώνει καὶ περιθάλπει καὶ μορφώνει καὶ ἐμποτίζει μὲ τὰς ἑλληνορθοδόξους παραδόσεις τὰ παιδιὰ τῆς ὁμογενείας, ποὺ ἀτυχήματα οἰκογενειακὰ τὰ ἐστέρησαν τῆς οἰκογενειακῆς στέγης καὶ θαλπωρῆς. Στὰ παιδιὰ αὐτά, ποὺ πίσω ἀπὸ τὸ καθένα κρύβεται ὁλόκληρο δρᾶμα, ἡ Ἀκαδημία γίνεται ἡ στοργικὴ μητέρα καὶ ἡ στοργικὴ στέγη. Χωρὶς αὐτήν, στὸ ἕνα δρᾶμα θὰ προσετίθετο ἕνα δεύτερο: τὰ ἀτυχῆ αὐτὰ παιδιὰ θὰ ἐγίνοντο λεία τῶν ξένων προπαγανδῶν καὶ θὰ ἐχάνοντο διὰ παντὸς διὰ τὴν ὁμογένειαν. Ἐξ αὐτοῦ κατανοεῖ κανεὶς πόσον σπουδαία εἶναι ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἱδρύματος αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς εἰς τὴν ὁμογένειαν.

Αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Ἀκαδημίας δὲν περιορίζονται ὅμως μόνον εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. Μὲ τὸ ἀνώτερόν της τμῆμα, τὸ Διδασκαλικὸν Κολλέγιον, ὑπηρετεῖ τοὺς γενικωτέρους ἐθνικοθρησκευτικοὺς σκοποὺς τῆς ὁμογενείας κατὰ τρόπον παράλληλον πρὸς ἐκεῖνον τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς. Εἶναι δηλαδὴ ἡ ἄλλη μεγάλη ἀρτηρία, ποὺ τροφοδοτεῖ καὶ διατηρεῖ ἐν τῇ ζωῇ τὸν ὀργανισμὸν τῆς ὁμογενείας. Ἀπὸ τὴν ἀρτηρίαν αὐτὴν διοχετεύεται τὸ ἄλλο βασικὸν στοιχεῖον, ποὺ εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἰδιαιτέρας φυσιογνωμίας μας εἰς τὴν χώραν ταύτην, ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἡ ἑλληνικὴ ἱστορία καὶ ἡ συναισθηματικὴ ἐπαφὴ μὲ τὴν χώραν τῆς καταγωγῆς μας.

Μετὰ τὴν Ἑλληνορθοδοξίαν, ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα εἶναι τὸ ἄλλο ὑπόβαθρον, ὁ ἄλλος συνεκτικὸς κρίκος τοῦ ὁμογενοῦς στοιχείου. Ἑλληνικὴ Ὀρθοδοξία καὶ Ἑλληνικὴ Ὁμογένεια εἶναι ἀκατανόητος χωρὶς τὸ ὑπόβαθρον τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τοῦ συναισθηματικοῦ προσανατολισμοῦ πρὸς τὰ ἑλληνικὰ πνευματικὰ καὶ πολιτιστικὰ δημιουργήματα καὶ προϊόντα. Ἂν λείψῃ ἡ προϋπόθεσις τῆς γλώσσης, κλονίζεται ἡ ἑλληνικότης τῆς ὀρθοδόξου λατρείας μας καὶ χαλαρώνονται οἱ δεσμοὶ μεταξὺ τῶν ὁμογενῶν μας ὡς ἀτόμων καὶ τῆς ὁμογενείας καθόλου πρὸς ὅ,τι ἀποτελεῖ αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόστασίν της. Πλήρης ἐκμάθησις τῆς γλώσσης δὲν εἶναι βεβαίως πάντοτε δυνατή. Στοιχειώδης ὅμως γνῶσις καὶ χρῆσις της καὶ δυνατὴ καὶ ἐπιβεβλημένη εἶναι. Εἰς αὐτὸ τὴν πρώτην θέσιν κατέχει χωρὶς ἀμφιβολίαν ἡ οἰκογένεια καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον.

Σχολεῖον ὅμως — καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἰδιότυπον ἰδικήν μας περίπτωσιν — σημαίνει κυρίως διδάσκαλος ἢ μᾶλλον διδασκάλισσα. Διδασκάλισσα ποὺ νὰ εἶναι ἱκανὴ νὰ προσελκύῃ τὰ διὰ γνωστοὺς λόγους ἀντιδρῶντα ψυχικῶς παιδιά μας, νὰ τὰ κατανοῇ, νὰ ἐμπνέῃ εἰς αὐτὰ ἐνδιαφέρον, νὰ καθιστᾷ εὐχάριστον τὴν φοίτησίν των εἰς τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον. Ἡ ἰδιότυπος θέσις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προβλήματος τῆς ὁμογενείας τὸ καθιστᾷ πράγματι δυσχερὲς καὶ ἐπιβάλλει κάποιαν ἀναθεώρησιν τῶν προσόντων τοῦ διδασκάλου. Πλήρης κατάρτισις εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν εἶναι βεβαίως εὐκταία, ἀλλὰ δὲν ἀποτελεῖ τὸ ἅπαντον τῆς ἐπιτυχίας. Ἡ διδασκάλισσα τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου τῆς Ἀμερικῆς, ἐκτὸς τῆς γνώσεως τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς καθαρῶς ἐπαγγελματικῆς της μορφώσεως, πρέπει νὰ εἶναι κάτοχος καὶ τῆς ἀγγλικῆς καὶ ἀκόμη νὰ γνωρίζῃ τὴν νοοτροπίαν τοῦ ἑλληνοαμερικανόπαιδος.

Αὐτὸν τὸν τύπον τῆς διδασκαλίσσης παρέχει εἰς τὴν ὁμογένειαν ἡ Ἀκαδημία. Κορίτσια ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τῆς νέας γενεᾶς μὲ ὅλα τὰ προσόντα, ποὺ ἡ ἰδιότυπος θέσις τῶν σχολείων μας ἀπαιτεῖ, καὶ ἀκόμη μὲ πρόσθετα προσόντα, διὰ νὰ ὑπηρετήσουν τὴν ὁμογένειαν καὶ εἰς ἄλλους τομεῖς τῆς κοινοτικῆς ζωῆς, ὡς γραμματεῖς τῶν κοινοτικῶν γραφείων, ὡς κατηχήτριαι καὶ ὡς διευθύντριαι χορῳδιῶν. Χωρὶς νὰ ὑποτιμῶμεν τὴν ἀξίαν καὶ τὰς ὑπηρεσίας τῶν ἄλλων διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν, πι-

στεύομεν ὅτι ἡ ἵδρυσις τοῦ Διδασκαλείου τῆς Ἀκαδημίας ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς πλέον συνετὰς καὶ ρεαλιστικὰς ἀποφάσεις τῆς ἡγεσίας τῆς ὁμογενείας, ἰσότιμον πρὸς ἐκείνην τῆς ἱδρύσεως τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, δεδομένου ἄλλως τε ὅτι ἡ θεμελιώδης σκέψις εἶναι ἡ αὐτή: συγκράτησις τῆς νέας γενεᾶς εἰς τὰ ἐθνικοθρησκευτικά μας πλαίσια διὰ τῆς νέας γενεᾶς.

Χωρὶς τὸ Διδασκαλεῖον τῆς Ἀκαδημίας θὰ συνέβαινε μὲ τὰ ἑλληνικά μας σχολεῖα καὶ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ὅ,τι θὰ συνέβαινε μὲ τοὺς ναούς μας καὶ τὴν Ὀρθοδοξίαν μας χωρὶς τὴν Θεολογικὴν Σχολήν. Οἱ μαθηταί των θὰ ἀραίωναν συνεχῶς καὶ σταθερῶς, τὸ ἓν κατόπιν τοῦ ἄλλου θὰ ἔκλειον καὶ ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα διὰ τὰ ἑλληνοαμερικανόπαιδα θὰ ἦτο βιβλίον σφραγισμένον μὲ ἑπτὰ σφραγῖδας. Τοιουτοτρόπως θὰ ἐξέλιπε τὸ ἄλλο θεμέλιον, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον στηρίζεται τὸ οἰκοδόμημα τῆς ὁμογενείας ὡς ἰδιαιτέρας ὀντότητος. Εἰς τελευταίαν μάλιστα ἀνάλυσιν, ἡ ἐξαφάνισις τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης θὰ ἐσήμαινε καὶ τὸν ἀποχρωματισμὸν τῆς ἑλληνορθοδόξου λατρείας, δεδομένου ὅτι ἐκείνη ἀποτελεῖ τὴν ὑποδομὴν ταύτης. Αὐτὴ εἶναι δι' ὀλίγων ἡ ὑπηρεσία ποὺ προσφέρει καὶ ἡ Ἀκαδημία εἰς τὴν ὁμογένειαν δι' ἀμφοτέρων τῶν τμημάτων της καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ τελευταίου.

Ἡ ὁμογένεια πρέπει νὰ εὐγνωμονῇ τὴν ἡγεσίαν της, ἡ ὁποία μὲ τόσην σύνεσιν καὶ ρεαλιστικὸν πνεῦμα ἀντιμετώπισε καὶ ἀντιμετωπίζει τὰ δύο σπουδαιότατα προβλήματά της, τὸ ἐκκλησιαστικὸν καὶ τὸ ἐκπαιδευτικόν, διὰ τῆς ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας τῶν δύο μεγάλων ἱδρυμάτων της. Συγχρόνως ὅμως πρέπει νὰ τὴν βοηθήσῃ νὰ τὰ συμπληρώσῃ καὶ νὰ τὰ βελτιώσῃ.

Ἡ Θεολογική μας Σχολὴ μὲ τὴν προσθήκην τῆς νέας πτέρυγος εἰς τὸ κεντρικόν της κτίριον, τὴν αὔξησιν τῶν ἐτῶν φοιτήσεως τῶν σπουδαστῶν της, τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ προγράμματος καὶ τοῦ προσωπικοῦ της καὶ τὰς ἄλλας βελτιώσεις εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ ἱδρύματος, ὥστε νὰ καταστῇ ἐφάμιλλον καὶ ἰσότιμον πρὸς τὰ ὅμοια τῶν ἄλλων δογμάτων, ηὔξησε κατὰ φυσικὸν λόγον τὸν προϋπολογισμόν της καὶ χρειάζεται προσθέτους ἐνισχύσεις.

Εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἐξ ἄλλου πρόκειται διὰ τῆς ἀξιεπαίνου πρωτοβουλίας τῆς μεγάλης ὀργανώσεως ΑΧΕΠΑ νὰ προστεθῇ τμῆμα ἀρρένων ὀρφανῶν. Τοιουτοτρόπως καλύπτεται μία σοβαρωτάτη καὶ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη, ἡ ὁποία ἀπὸ μακροῦ ἀπησχόλει τὴν ἡγεσίαν μας. Ἐκτὸς ὅμως τῆς ἱδρύσεως τοῦ τμήματος αὐτοῦ, παρίσταται ἀνάγκη ἐπεκτάσεως τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ ἱδρύματος διὰ τὴν στέγασιν μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ ἀπροστατεύτων κοριτσιῶν εἰς τὰ δύο κατώτερά του τμήματα καὶ διὰ τὴν ἵδρυσιν τμήματος νηπιαγωγείου. Ἐπιτακτικὴ εἶναι ἐπίσης ἡ ἀνάγκη ἀνεγέρσεως καταλλήλου καὶ συγχρονισμένου διδακτηρίου, ἰδίως μετὰ τὴν προσθήκην τοῦ τμήματος ἀρρένων, ὡς καὶ ἄλλων βελτιώσεων (ὑδρεύσεως, κατοικιῶν προσωπικοῦ, κ. ἄ.). Εὐκταία εἶναι ἐπίσης ἡ ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις αὔξησις τῶν ἐτῶν φοιτήσεως εἰς τὸ Διδασκαλικὸν Κολλέγιον τοῦ ἱδρύματος, ὡς καὶ ἡ ἀναδιοργάνωσις τοῦ τμήματος αὐτοῦ διὰ τῆς προσθήκης τμήματος ἐλευθέρων ἀνθρωπιστικῶν καὶ κλασσικῶν σπουδῶν.

Αἱ ἀνάγκαι αὐταὶ θὰ καλυφθοῦν μόνον μὲ τὴν ὁλοπρόθυμον ἐνίσχυσιν τῆς ὁμογενείας εἴτε ἀπ' εὐθείας πρὸς τὰ ἱδρύματα, εἴτε διὰ τοῦ γενικοῦ ταμείου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, δηλαδὴ τοῦ Δεκαδολλαρίου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον καλύπτεται τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν τῶν δαπανῶν των.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ὁμογενείας εἰς τὴν Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν, κατανοοῦντες τὴν σημασίαν τῶν μεγάλων ἱδρυμάτων μας, τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Ἀκαδημίας, μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τῶν γενικῶν σκοπῶν καὶ ἐθνικοθρησκευτικῶν μας ἐπιδιώξεων, θὰ λάβουν τὰς δεούσας ἀποφάσεις διὰ τὴν βελτίωσίν των καὶ τὴν καλυτέραν των λειτουργίαν καὶ ἀπόδοσιν.

HELLENIC-AMERICAN PUBLICATIONS AGENCY
2528 Broadway, New York 25, N. Y.

Ἀντιπρόσωποι τῶν ἐκδόσεων: ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗ, ΑΕΤΟΥ, ΒΑΣΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ, ΙΚΑΡΟΥ, Ι. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ, ΚΟΛΛΑΡΟΥ, ΚΛΕΙΣΙΟΥΝΗ, ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ κλπ.

Γράψατε οἱ ἐνδιαφερόμενοι γιὰ τὸ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ:

HELLENIC-AMERICAN PUBLICATIONS AGENCY
2528 Broadway, New York 25, N. Y.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ, ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ

Ὑπὸ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΧΑΤΖΗΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Ὁ «Ὀρθόδοξος Παρατηρητής», ἐπίσημον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐκδίδεται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1934. Ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου μέχρι τοῦ 1951 ἡ εὐθύνη τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς περιωρίζετο εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ ἐπιστασίαν τῆς δημοσιευομένης ὕλης. Ἡ ἐκτύπωσις, ἡ κυκλοφορία καὶ ἡ διαχείρισις τοῦ περιοδικοῦ εἶχον ἀναληφθῇ ὑπὸ τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἐκδοτικοῦ Οἴκου D. C. Divry καὶ διὰ λογαριασμὸν τούτου. Μετὰ τοῦ κ. Δίβρη ἐπιτυχῶς συνειργάσθησαν οἱ ἑκάστοτε διευθυνταὶ συντάξεως τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ», Ἀθηναγόρας Καββάδας, νῦν Μητροπολίτης Θυατείρων, Γερμανὸς Πολυζωΐδης, Ἐπίσκοπος Νύσσης, Ἀθηναγόρας Κοκκινάκης, νῦν Ἐπίσκοπος Ἐλαίας, καὶ κ. Φωκᾶς Ἀγγελᾶτος, νῦν Διευθυντὴς τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου. Ὁ «Ὀρθόδοξος Παρατηρητὴς» εἰς χεῖρας τοσούτων ἱκανῶν συντακτῶν ἀπέδωκεν θαυμασίους καρπούς. Διὰ τῆς βοηθείας δὲ ἑνὸς ἐκλεκτοῦ ἐπιτελείου συνεργατῶν ἐξεπροσώπησεν ἐπαρκῶς τὴν τρέχουσαν σκέψιν καὶ πολιτικὴν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ἐτροφοδότησεν τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας τῆς ὁμογενείας.

Δυστυχῶς, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν τοῦ περιοδικοῦ ἠλαττώθη σημαντικῶς καὶ τὸ ἐκ τῶν συνδρομῶν καὶ διαφημίσεων ἐτήσιον εἰσόδημα αὐτοῦ περιωρίσθη. Τὰ ἔξοδα ἐκδόσεως ὑπερέβησαν κατὰ πολὺ τὰ ἔσοδα. Τοῦτο ἠνάγκασε τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν νὰ ἀναλάβῃ ὄχι μόνον τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ὕλης, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκτύπωσιν, διαχείρισιν καὶ κυκλοφορίαν τοῦ περιοδικοῦ.

Ὁ «Παρατηρητὴς» σήμερον

Ἡ διεύθυνσις τοῦ «Παρατηρητοῦ» σήμερον καταβάλλει κάθε δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ περιοδικοῦ εἰς τὸ ὕψος τῶν σημερινῶν ἀπαιτήσεων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Ἑλληνοχριστιανικῆς ζωῆς τῆς ὁμογενείας. Ἡ δημοσιευομένη ὕλη καὶ ἡ ἐμφάνισις ἀπορροφοῦν τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν προσπαθειῶν μας. Διὰ τὸ πρῶτον, τὴν δημοσιευομένην ὕλην δηλαδή, εἴμεθα ἰδιαιτέρως εὐγνώμονες εἰς τὸ ἐπιτελεῖον τῶν συνεργατῶν μας, οἱ ὁποῖοι δὲν φείδονται τοῦ ἀπαιτουμένου κόπου νὰ πλουτίζουν τὰς σελίδας μας μὲ πρωτότυπον καὶ ὠφέλιμον ἀρθρογραφίαν. Ἰδιαιτέρα εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπόν μας, ὅστις, παρὰ τὸν φόρτον τῶν ὑψηλῶν καθηκόντων του καὶ τὸ βάρος τῶν εὐθυνῶν του, εὑρίσκει πάντοτε τὸν καιρόν, διὰ νὰ ἐπικοινωνῇ ἕκαστον μῆνα ἀνελλιπῶς μετὰ τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ». Διὰ τῆς συνεργασίας ὅλων τῶν ἐκλεκτῶν τούτων πνευματικῶν ἀνδρῶν τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας μας ὁ «Παρατηρητὴς» ἀπέβη τὸ κατ' ἐξοχὴν ἀντιπροσωπευτικὸν ὄργανον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς σκέψεως ἐν Ἀμερικῇ καὶ πληροῖ τοὺς ἑξῆς εἰδικοὺς σκοπούς:

1) Προσφέρει εἰς τοὺς χριστιανοὺς τῆς ὁμογενείας καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ πνευματικὴν τροφὴν ἠντλημένην ἀπὸ τὴν ἐμπειρίαν τῆς ἐμπράκτου ἐνασκήσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐκ μέρους τῶν ἀρθρογράφων.

2) Ἐμφανίζει τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον σκέψιν τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας μας.

3) Βοηθεῖ εἰς τὸ ἔργον των τοὺς ἱερεῖς, τοὺς διδασκάλους καὶ τὰς κατηχητρίας.

4) Ἐμφανίζει, στηρίζει καὶ προάγει ὅλας τὰς μορφὰς τοῦ πολυπλεύρου ἔργου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἰδιαιτέρα προσοχὴ κατεβλήθη τελευταίως διὰ τὴν καλλιτέρευσιν τῆς ἐμφανίσεως τοῦ «Παρατηρητοῦ». Ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τρέχοντος ἔτους ἔγιναν ἐνδιαφέρουσαι μεταβολαί, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν αἰσθητὴ βελτίωσις εἰς τὴν ἐμφάνισιν, ὥστε κατὰ τὴν ἔκφρασιν ἑνὸς ἐκ τῶν ἱερέων μας νὰ εἶναι «χάρμα ὀφθαλμῶν», ἡ ὅλη του δὲ ἔκδοσις «σέμνωμα».

Τὸ μέλλον τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ»

Ἡ περαιτέρω ἐξέλιξις καὶ ἀνάπτυξις τοῦ «Παρατηρητοῦ» ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν αὔξησιν τῆς κυκλοφορίας του. Ἡ αὔξησις τῆς κυκλοφορίας θὰ δώσῃ εἰς τὸ περιοδικὸν τὰ ἀπαραίτητα οἰκονομικὰ μέσα διὰ τὴν καλυτέραν του ὀργάνωσιν καὶ διὰ τὴν πλουσιωτέραν του ἐμφάνισιν εἰς ὕλην καὶ περιεχόμενον. Ἡ σημερινή του κυκλοφορία εἶναι περὶ τὰ 2,000 φύλλα. Τὸ παθητικόν του εἶναι σημαντικόν. Ἂν ἡ ἔκδοσίς του δὲν διεκόπη, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι τὸ παθητι-

κὸν τοῦτο καλύπτεται ἀπὸ τὸ ταμεῖον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ προέβη εἰς ἐπανειλημμένας ἐκκλήσεις πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ τὰ στελέχη τῶν Κοινοτήτων καὶ πατρικῶς προέτρεψεν ὅπως οὗτοι ἐργασθοῦν διὰ τὴν διεύρυνσιν τῆς κυκλοφορίας τοῦ περιοδικοῦ. Μερικοὶ ἐπειθάρχησαν εἰς τὴν φωνὴν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Πρὸς αὐτοὺς τοὺς καλούς μας φίλους ἡ εὐγνωμοσύνη μας εἶναι μεγάλη. Οἱ πολλοὶ ὅμως ἐκώφευσαν. Μάλιστα, τὸ ἥμισυ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἱερέων μας δὲν λαμβάνει τὸν «Παρατηρητήν». . . .

Ἡ κατάστασις αὕτη οὔτε πρέπει οὔτε ἠμπορεῖ νὰ συνεχισθῇ. Εἰς τὴν χώραν αὐτὴν ἔχομεν πλέον τῶν 350 Κοινοτήτων, περὶ τοὺς 400 ἱερεῖς, ἰσαρίθμους διδασκάλους καὶ διδασκαλίσσας, 3,000 κατηχητὰς καὶ κατηχητρίας, χοράρχας, φιλόπτωχα τμήματα, τμήματα νεολαίας. Αἱ Ἑλληνορθόδοξοι χριστιανικαὶ οἰκογένειαι ὑπολογίζονται εἰς 160,000. Αἱ οἰκογένειαι, ποὺ πληρώνουν τὸ δεκαδολλάριον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, εἰς 45,000. Λαμβανομένων τούτων ὑπ' ὄψιν, δὲν δικαιολογεῖται καθόλου νὰ κυκλοφορῇ τὸ ἐπίσημον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς 2,000 ἀντίτυπα. Ἡ λογικὴ κυκλοφορία τοῦ περιοδικοῦ ἐν σχέσει μὲ τὸ χριστιανικόν μας πλήρωμα θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι 15,000 ἕως 20,000 ἀντίτυπα.

Ἡ 12η Κληρικολαϊκὴ καὶ ὁ «Παρατηρητὴς»

Ἡ κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον συνερχομένη εἰς Σαβάνναν τῆς Γεωργίας Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις ἐλπίζομεν ὅτι θὰ σταθῇ παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς τὴν προσπάθειαν νὰ λύσωμεν ἀποτελεσματικῶς τὸ πρόβλημα τοῦ «Παρατηρητοῦ». Ἡ προσπάθεια αὕτη ἀποβλέπει ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὸ παύσῃ τὸ περιοδικὸν νὰ ἀποτελῇ ἐπιβάρυνσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν οἰκονομικὴν δύναμιν καὶ τὰ ἀπαραίτητα οἰκονομικὰ μέσα διὰ τὴν κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον ἐπιτέλεσιν τοῦ ὑψηλοῦ του προορισμοῦ. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι τὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως θὰ ἀντιληφθοῦν πλήρως τὴν πρωταρχικῆς σημασίας ἀνάγκην νὰ ἐπικοινωνῇ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον μέρος ἐκ τοῦ χριστιανικοῦ μας πληρώματος μὲ μίαν καλῶς ἐνημερωμένην πηγὴν πληροφοριῶν σχετικῶς μὲ τὴν κοινοτικὴν κίνησιν καὶ δρᾶσιν, μὲ τὸ πολύμορφον ἔργον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, μὲ τοὺς θησαυροὺς καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου μας πίστεως καὶ μὲ τὴν τρέχουσαν χριστιανικὴν σκέψιν καὶ βιβλιογραφίαν. Διὰ τοῦτο θὰ σπεύσουν ἀσφαλῶς νὰ υἱοθετήσουν τὰ ἀπαραίτητα μέτρα διὰ τὴν διεύρυνσιν τῆς κυκλοφορίας καὶ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ «Παρατηρητοῦ».

Διὰ νὰ βοηθήσωμεν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, ἀνεκοινώσαμεν εἰς τὰς Κοινότητας μερικὰ μέσα, ἀπὸ τὴν υἱοθέτησιν καὶ ἐπιτυχίαν τῶν ὁποίων θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ σημαντικὴ πρόοδος τοῦ περιοδικοῦ. Τὰ μέσα αὐτὰ ἐν ἀναλύσει θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὴν ἑπομένην μας ἔκδοσιν. Εἰς τὸ σημείωμα αὐτὸ περιοριζόμεθα νὰ τὰ ἀναφέρωμεν ἐν συντόμῳ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ Κοινοτικοὶ ἀντιπρόσωποι τῆς 12ης Κληρικολαϊκῆς ὄχι μόνον θὰ τὰ υἱοθετήσουν, ἀλλὰ καὶ θὰ τὰ συμπληρώσουν. Τὰ προτεινόμενα μέσα εἶναι τὰ ἑξῆς:

1) Κάθε Κοινότης πρέπει νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸν «Ὀρθόδοξον Παρατηρητὴν» διὰ 5 ἕως 20 φύλλα ἀναλόγως τῆς δυνάμεώς της. Ἡ τιμὴ μιᾶς τοιαύτης ἐγγραφῆς εἶναι χαμηλὴ καὶ τὰ λαμβανόμενα φύλλα θὰ πωλοῦνται εἰς τὴν προθήκην τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῶν ἄλλων ἐκδόσεων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

2) Κάθε Κοινότης πρέπει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν εἰδικὴν διαφημιστικὴν σελίδα, ποὺ εἰδικῶς θὰ διακοσμήσῃ ὁ «Παρατηρητὴς» καὶ ὅπου θὰ ἀναγράφωνται τὰ στοιχεῖα τῆς Κοινότητος καὶ εἰδικώτερον τὸ ὄνομα τῆς πολιτείας, τὸ ὄνομα, ἡ διεύθυνσις, τὸ τηλέφωνον τῆς Κοινότητος, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἱερατικοῦ προϊσταμένου, τοῦ βοηθοῦ ἱερέως καὶ διακόνου (ἐὰν ὑπάρχουν) καὶ αἱ ὧραι τῆς κατὰ Κυριακὰς Θείας Λειτουργίας καὶ τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου. Ὁ τίτλος τῆς σελίδος θὰ εἶναι, "Attend Church Services." Σκοπός της εἶναι νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀλληλογνωριμίαν μεταξὺ τῶν Κοινοτήτων καὶ νὰ διευκολύνῃ τὸν ἐκκλησιασμὸν πολλῶν ἐκ τῶν ταξιδευόντων χριστιανῶν μας.

3) Κάθε Κοινότης πρέπει νὰ ἐπωφεληθῇ τοῦ μέτρου τῆς εἰσαγωγικῆς ἐγγραφῆς. Ὁ «Παρατηρητὴς» ὥρισεν τὴν ἐτησίαν του συνδρομὴν εἰς δύο μόνον δολλάρια, καὶ μόνον διὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐγγραφῆς, διὰ τὰ Συμβούλια τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν Ὀργανισμῶν ποὺ συνδέονται μετὰ τῆς Κοινότητος, τοὺς Κατηχητὰς καὶ τὰς Κατηχητρίας, τοὺς Διδασκάλους καὶ τὰς Διδασκαλίσσας, τοὺς Χοράρχας καὶ τοὺς Ἱεροψάλτας.

4) Κάθε Κοινότης πρέπει νὰ φροντίσῃ, ὥστε ἡ ἰδία καὶ οἱ συνδεόμενοι μετ' αὐτῆς Ὀργανισμοὶ ὀργανώνουν παραλλήλως πρὸς τὰ δεῖπνα, τέϊα καὶ ἄλλα Community Affairs, καὶ εἰδικὰς ἐξορμήσεις πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν εἰς τὸν «Ὀρθόδοξον Παρατηρητήν». Ἐκ τοῦ συγκεντρουμένου ποσοῦ διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ (ἐφ' ὅσον τοῦτο προέρχεται ἀπὸ τὴν κανονικὴν τιμὴν τῆς συνδρομῆς τοῦ «Παρατηρητοῦ») θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ κρατήσουν 25% διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ταμείου των. Κατὰ τόν τρόπον αὐτὸν ἀφ' ἑνὸς βοηθοῦν τὸν «Ὀρθόδοξον Παρατηρητήν», ἀφ' ἑτέρου δὲ τοὺς χριστιανούς μας καὶ ἀκόμη τὸ ταμεῖον τῆς ὀργανώσεώς των.

Ὁ Παρατηρητὴς εἶναι τὸ ἐπίσημον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ ὑποστηρίζετε τὸ ἔργον της.

Publishing For Tomorrow

By Rev. DEAN TIMOTHY ANDREWS
Librarian, Greek Theological School
Brookline, Mass.

The Need for an Editorial Board

The coming Clergy-Laymen's Convention in Savannah, Ga., is facing many new problems and needs to take new revolutionary steps. It can no longer be said that coordination and expansion of activities are necessary for Orthodoxy's march forward. Centralization of activities is absolutely necessary if our Church is to survive in this country of ours where competition among Churches is becoming keener and more intense. The time has come when our Church must skip some steps and take greater strides forward. This article will concern itself with one of the many urgent problems facing us, the solution of which will help point the way for our Church's ultimate status.

Our Church is the only one among all the Eastern Orthodox Churches that is in position to lead the way in publishing. Our Church has the Decadollarion, the personnel and the organization to set up a publishing board that will centralize all of the writing activities. Individuals and groups are printing from time to time all sorts of material that reach but a mere handful and can be likened to skyrockets that make a brilliant splash in the sky and are lost forever in a few minutes. A week doesn't pass that we don't hear of something that has found its way into print. A week doesn't pass but that we hear of a lecture, a monograph or a thesis presented by someone before a church conference or a university that definitely would be an asset in our endeavors to make Orthodoxy better known. We have many more scholars, writers and lecturers in our midst than we realize. We have many, many workers for our Orthodox vineyards, but their isolated efforts are all but wasted. It is later than we think.

An editorial board is urgently needed. We need only to look around at other denominations to see what is meant by an editorial board. A look at the way of operation tells us how to organize a workable, practical and useful board of the Greek Archdiocese.

Basic Procedures of the Editorial Board

The board would necessarily have a threefold plan of attack: past, present and future.

A complete listing of publishing activity of the past by Orthodox clergymen and laymen especially in America is the first step in the plan. This listing or survey could be made by means of questionnaires and could extend into the other national groups of the Eastern Orthodox Church. Much valuable material has been printed in the form of books, pamphlets, magazines and tracts. An analysis of the availability of each can be made; lack of preponderance of material in each field can then be determined. A reprinting program can then be planned that would save time and effort; editing and revising could be done. Up until now, too many people have started from scratch in their research, too much duplication of research has resulted that can be corrected only by a systematic attempt to follow simple rules of efficiency.

The listing of past publishing activity would tell us of our present needs and it could help us set up priority tables. If we think carefully of the present situation, we can be in position to offer that which will truly serve the faithful in our Church. One denomination has insisted upon certifying everything that is printed. Our Church could very profitably follow that plan not for the sake of censorship, but for the express purpose of seeing to it that one group should be in position to know and publicize everything that is published. This same certification would also serve the purpose of avoiding duplication. Finally, this certification function of the publishing board would help would-be writers in consulting available materials in their field. It is the Copyright Office of the Library of Congress that is so help-

ful to all authors. The certifying wouldn't be a censorship body; instead it will encourage more scholarly effort.

The future? That is easily answered. The past and the present are our teachers. We know too well that our work here must have sturdy foundations if we want our faith to live here and everywhere. We speak of living our faith but our faith must very definitely have a well planned foundation, a long-range program. A centralized agency with its own budget, with its willingness to take care of the needs of all the departments of the Archdiocese will fill a real need.

A Giant Stride Forward

The Clergy-Laymen's Convention would be taking a giant stride forward if a publishing program would be authorized in Savannah, if a person would be authorized to take immediate charge with this activity as his sole responsibility. There are many persons in and out of the Archdiocese who would set the whole plan in motion. The day of a jack of all trades is and should be past. Specialists should be given responsibilities in their own fields and not find themselves saddled with so many riders in their oral contracts that they find little or no time to do the very thing that they have been hired for, the very thing they are best suited for. If our Church is to really go forward, it must realize that bargains aren't really bargains — the Archdiocese can in actuality save money by getting much more work done if it were to have people be used in their best fields.

A program that is well planned in advance and that is turned over to personnel that is experienced and dedicated to Orthodoxy will succeed. Other Churches have highly successful publishing programs; so can ours.

ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΑΙ

Ὑπὸ Πρεσβ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΠΑΠΠΑ
Manchester, N. H.

Ὅταν ἡ μητέρα φέρνῃ τὰ παιδιά της στὸ Ἑλληνικὸ Σχολεῖο λέγει στὸ Δάσκαλο:

—Δάσκαλε, σοῦ παραδίνω τὸ παιδί μου. Νὰ τὸ μάθῃς γράμματα.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ κάθε Δάσκαλος, εἴτε τὸ ξέρει εἴτε δὲν τὸ ξέρει, ὑπογράφει ἕνα συμβόλαιο μὲ τὸ παιδί. Εἰς τὸ συμβόλαιο αὐτὸ τὸ παιδὶ δὲν ἔχει ἀναλάβει, οὔτε μποροῦμε νὰ τοῦ καταλογίσουμε, καμμιὰ εὐθύνη. Ὁ Δάσκαλος ἔχει ὅλη τὴν εὐθύνη νὰ διδάξῃ εἰς τὸ παιδὶ «γράμματα».

Ὅταν λέμε «γράμματα» ἐννοοῦμε βέβαια ἐκεῖνο ποὺ ἀναφέρεται στὸ τραγούδι τοῦ Κρυφοῦ Σκολειοῦ, δηλαδὴ «γράμματα, σπουδάγματα, τοῦ Θεοῦ τὰ πράγματα». Τὸ ἄγραφον αὐτὸ συμβόλαιον πρέπει νὰ τηρηθῇ ἀπὸ τὸν Δάσκαλον. Τότε, καὶ μόνον τότε, θὰ καρποφορήσῃ ἡ διδασκαλία. Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖον ἡ Παιδαγωγικὴ ἐπιστήμη σήμερα μᾶς ὑπενθυμίζει αὐτὴ τὴν παιδαγωγικὴ ἀρχή. Μᾶς λέγει: «Δὲν εἶναι ἔργον τοῦ μαθητοῦ νὰ μαθαίνῃ τὰ μαθήματα. Εἶναι ἔργον τοῦ Δασκάλου νὰ τὰ διδάξῃ».

Καὶ πολὺ σωστά. Ὅταν σκεφθῇ κανεὶς καλύτερα, θὰ πεισθῇ ὅτι τὰ μαθήματα, τὰ θρανία, τὰ σχολεῖα, τὰ διπλώματα, τὰ βιβλία, τὰ προτερήματα ἢ τὰ ἐλαττώματα τῶν παιδιῶν, ὅλα αὐτά, δὲν βαρύνουν στὴν ἐκπαίδευσι τόσον πολὺ ὅσον βαρύνει τὸ πρόσωπον τοῦ Δασκάλου. Γιατί; Εἶναι ὁλοφάνερο. Στὴν ἐκπαίδευσι τὰ μόνα ἔμψυχα, τὰ μόνα «διανοητικὰ» στοιχεῖα εἶναι ὁ Δάσκαλος καὶ τὰ παιδιά.

Μόνον ὅταν ὁ Δάσκαλος εἶναι ἱκανὸς νὰ «μάθῃ» γράμματα στὰ παιδιά, μόνον καὶ μόνον τότε τὰ Σχολεῖα φέρνουν ἀποτελέσματα, ὅπως τὰ θέλομε. Ἂν δὲν ἐφέραμε στὰ δικά μας σχολεῖα τὰ ἀποτελέσματα ποὺ ἐπεριμέναμε, δὲν φταίγουν τὰ σχολεῖα ποὺ εἶναι ἀπογευματινά, δὲν φταίγουν τὰ βιβλία, οὔτε τὸ Γραφεῖο τῆς Ἐκπαιδεύσεως. Φταίγει ὁ Δάσκαλος, ποὺ δὲν στάθηκεν ἄξιος νὰ «μάθῃ» τὰ παιδιὰ γράμματα.

Καὶ γιὰ νὰ πεισθοῦμεν ὅτι αὐτὸ ποὺ λέμε εἶναι ἀλήθεια πραγματική, σᾶς φέρνω παράδειγμα τὸν ἴδιο τὸν Χριστόν. Ὁ Χριστὸς ὡς Δάσκαλος ἔχει μεγίστη, τεράστια ἐπιτυχία. Γιατὶ τοῦτο;

Ὁ Χριστὸς ἀγαποῦσε πολὺ τὰ πρόσωπα ποὺ δίδασκε. Ὁ Χριστὸς ἦταν πάντοτε ἕτοιμος καὶ ψυχικὰ καὶ σωματικὰ νὰ βοηθήσῃ τὰ πρόσωπα ποὺ δίδασκε. Ὁ Χριστὸς εἶχε βαθειὰ πίστι στὸ ἔργο του, στὸν Πατέρα Θεόν, στὸν ἑαυτόν Του καὶ περισσότερο στὰ πρόσωπα ποὺ δίδασκε. Ὁ Χριστὸς ἔδινε τὸν ἑαυτόν Του ὡς παράδειγμα στὰ πρόσωπα ποὺ δίδασκε. Ὁ Χριστὸς γνώριζε καλὰ τὴν ψυχολογία τῶν προσώπων ποὺ δίδασκε. Ὁ Χριστὸς μεταχειριζόταν πολὺ ἀποτελεσματικὰ τὰ ἐποπτικὰ μέσα. Ὁ Χριστὸς ἐπήγαινε ἀπὸ τὰ ἁπλᾶ στὰ δύσκολα καί, τὸ σπουδαιότερο, δίδασκε ἐκεῖνα ποὺ γνώριζε πολὺ καλά! Ἔχουν ὅλα αὐτὰ τὰ προσόντα οἱ Δάσκαλοί μας; Ἂν δὲν τὰ ἔχουν, νὰ τὰ ἀποκτήσουν ἢ τοὐλάχιστον νὰ φροντίσουν νὰ τὰ πλησιάσουν. Περισσότερο ἀπὸ τὰ διπλώματα ἀξίζει ἡ προσωπικότητα τοῦ Δασκάλου.

Τὰ Σχολεῖα μας, τόσο τὰ Ἀπογευματινὰ Ἑλληνικά, ὅσο καὶ τὰ Κατηχητικά μας, μποροῦν νὰ ἀποδώσουν καρποὺς καλούς, ὅταν ὁ Δάσκαλος ἢ ἡ Κατηχήτρια ἔχῃ τὴν ἁπλῆ αὐτὴ δύναμι νὰ «μάθῃ» γράμματα (τοῦ Θεοῦ τὰ πράγματα) στὰ παιδιά. Καὶ ἐρωτῶ: Πόσοι ἀπὸ τοὺς

(Συνέχεια εἰς τὴν 26ην σελίδα)

ΑΝΑΓΚΗ ΔΙΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΟΣ

Ὑπὸ Ἀρχιμ. ΠΟΛΥΕΥΚΤΟΥ ΦΙΝΦΙΝΗ
San Francisco, Calif.

Εἶναι ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη τῆς ἑνότητος τῶν Ἐκκλησιῶν

Ἡ παγκόσμιος κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ κατάστασις καὶ οἱ κλονισμοὶ τῶν πλουσίων μέσων καὶ τῶν καμουφλαρισμένων τρόπων, μὲ τοὺς ὁποίους κατορθώνει ἡ ζωὴ κάθε μέρα νὰ φέρνῃ στὴν ἐπιφάνεια τὰ πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ θύματα, ἔντονα ἐπιβάλλουν σήμερα τὴν ἑνότητα στὴν Ἐκκλησία, ὥστε νὰ μπορέσῃ πειὸ συνεπὴς νὰ εἶναι πρὸς τὴν ἀποστολὴν καὶ τὸ ἱεροσωτήριον ἔργον της.

Ἡ ἑνότης αὐτή, ὅπως ἐπικλητικὴ διαγράφεται ἀπὸ τὲς ὠμὲς ἀνάγκες τῆς ἐποχῆς καὶ τὲς διαμορφώσεις καὶ συνθῆκες ποὺ πλαισιώνουν τὸν ἰδιαίτερο χαρακτῆρα τῶν Ἐκκλησιῶν, διπλῆν μορφὴν φέρει. Ἑνότης μεταξὺ τῶν ἐπὶ μέρους Ἐκκλησιῶν τῆς αὐτῆς ὁμολογίας, καὶ μορφὴ ἑνότητος μεταξὺ ὅλων τῶν διαφόρων δογματικῶν ἀποχρώσεων. Στὴν πρώτη κατηγορία βρίσκεται καὶ ἡ Ὀρθοδοξία. Ἂς ἀσχοληθοῦμε μ' αὐτήν.

Ἡ ἑνότης τῶν Ὀρθοδόξων

Μέγα τὸ ἔργον τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ εὐρεῖαι αἱ ὑποχρεώσεις της ἔναντι τοῦ μέλλοντος τῆς ἀνθρωπότητος. Πολὺ δὲ περισσότερον γιατὶ κατέχει τὴν ἀκριβῆ παράδοσιν καὶ ἀντιπροσωπεύει καθαρὴ κληρονομία πίστεως, ὅπως τὴν παρέδωσαν σ' αὐτὴν ὁ Δομήτωρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ οἱ διάδοχοί Του. Πῶς ὅμως νὰ σταθῇ ἐμπρὸς σὲ τόσες δυνάμεις, ποὺ ἀπὸ γεωγραφικοῦ πλεονεκτήματος ἄποψιν καὶ πλοῦτον θέσεων καὶ μέσων καὶ διαχειρίσεως μποροῦν εὐκολώτερα νὰ κινηθοῦν διαμορφώνοντας εὐεργετικὲς καταστάσεις γιὰ ἄλλα κέντρα; Στὸ τραγικὸ αὐτὸ ἐρώτημα μία ἀπάντησις δίδεται. Ἡ ἄμυνα, ἡ δημιουργικὴ ἐνέργεια καὶ ἡ κοσμογονικὴ ἀνάστασις τῆς Ὀρθοδοξίας, καθὼς καὶ ἡ ἀντιμετώπισις τῶν παντοειδῶν μετώπων, πρέπει νὰ ζητηθοῦν στὴν ἑνότητά της. Ἑνότητα ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερική. Ἔχει τὸ αὐτὸ διοικητικὸ σύστημα. Τὴν αὐτὴν διδασκαλίαν στοχάζεται. Μέσα στοὺς αὐτοὺς κύκλους πίστεως λειτουργεῖ. Ἄσχετα πρὸς γεωγραφικὲς περιοχὲς καὶ πολιτικὲς σκοπιμότητες, πρέπει νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ ὄχι μόνον τὴν ἁρμονικὴν συμβίωσιν τῶν προοπτικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν συναισθημάτων καὶ εὐθυνῶν καὶ ἀνησυχιῶν δι' ὅσα συμβαίνουν, δι' ὅσα πρέπει νὰ ἀποφευχθοῦν, δι' ὅσα πρέπει νὰ λάβουν χώραν στὸν κύκλον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἐξ ἐπόψεως ὀρθοδόξου καὶ γενικώτερα.

Ἂν ἑνωθοῦν οἱ κτύποι τῶν καρδιῶν στὲς διάφορες ὀρθόδοξες δικαιοδοσίες καὶ συντονισθοῦν οἱ ρυθμοὶ ἐνεργείας καὶ ὁλοκληρωθῇ ἡ μορφὴ ἐμφανίσεως τῆς δράσεως τοῦ ὅλου, μόνον τότε ἡ Ὀρθοδοξία θὰ μπορέσῃ νὰ πείσῃ ἑαυτὴν καὶ τοὺς ἄλλους σχετικῶς μὲ τὴν εἰλικρινῆ ἀπόφασίν της νὰ διαδραματίσῃ ρόλον σοβαρᾶς προσωπικότητος στὴν διαδογματικὴν κονίστραν καὶ ἔτσι νὰ κατοχυρώσῃ τὴν θέσιν ἐξωφθάλμου καὶ αὐτοδικαίου σεβασμοῦ. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἑκάστη Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία χωριστά, θὰ παρουσιάζεται καθηλωμένη σὲ ἐπάλξεις ἐπιρροῶν ἐξωεκκλησιαστικῶν καὶ χειραγωγουμένη ἀπὸ συμπαγῆ κακῶς ἐννοούμενα συμφέροντα, μὴ ἀπέχοντα τοῦ σημείου νὰ τὴν παρουσιάζουν ἀδιάφορον οὐσιαστικῶς πρὸς τὴν καθαρὰν θρησκευτικὴν ἐκδοχὴν τῆς Ἐκκλησίας ἢ καὶ ἀναβάλλουσαν τὸ πνευματικόν της κῦρος, διὰ λόγους συμβιβασμοῦ πρὸς τὰς ὑφισταμένας ποικίλης μορφῆς δυσκολίας, κινδυνεύει νὰ χάσῃ τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἐπιβολῆς καὶ τῆς πειστικότητος, ὡς θεσμοῦ καὶ ὡς εὐρώστου λειτουργήματος, ἔχοντος θείαν τὴν μορφήν, τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ὑπόστασιν. Εὔλογος τότε καὶ κατὰ συνέπειαν καθίσταται καὶ ἡ ἀδυναμία της εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν παντὸς εἴδους ἐκφυλισμῶν, ἠθικοπνευματικῶν σκοτασμῶν καὶ δολιοφθορῶν, μὲ ἀρτιότητα πανοπλίας καὶ ἀποτελεσματικὴν ἀγωνιστικότητα.

Τηρουμένων τῶν ἀποστάσεων καὶ κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ εἰδικὰ γνωρίσματα ποὺ ἔχουν ἄλλαι ὁμολογίαι μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὁμοταξίας, μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς πὼς τὰ ἴδια προβλήματα παρουσιάζουν καὶ ἀντιμετωπίζουν καὶ μὲ τὰ αὐτὰ μέσα θὰ εἰσέλθουν στὴν τροχιὰ τῆς οὐσιώδους ἀποστολῆς των. Καὶ ἐκεῖ τὸ ζήτημα τῆς ἑνότητος εἶναι ὁ ζωτικὸς χῶρος τῆς ἐπιτυχίας των.

Ἡ ἑνότης τῆς Ἐκκλησίας ὡς ὅλου

Τώρα ἂς προχωρήσουμε στὸ ζήτημα τῆς ἑνότητος τῆς Ἐκκλησίας ὡς ὅλου. Ἤδη, ὡς εἶναι γνωστόν, ἐξωτερικὲς βάσεις ἑνότητος ἐτέθησαν. Ἡ γενομένη ἐπαφὴ εἶναι ἀποτέλεσμα μιᾶς εὐγενοῦς ἐπιθυμίας τὴν ὁποίαν ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία ἐξέφρασε. Σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχὴν αὐτήν, παραμεριζόμενες αἱ δογματικὲς διαφορὲς πρὸς στιγμὴν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ δώσουν εὐκαιρίαν καὶ ἀφορμὴν ὄχι μόνον εἰς τὴν ἀλληλογνωριμίαν τῶν κατὰ μέρος ποικίλης πίστεως Ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν δημιουργίαν ἐξωτερικοῦ μετώπου ἑδραζομένου ἐπὶ ἐσωτερικῶν κοινῶν ἰδανικῶν πρὸς καταπολέμησιν τοῦ κακοῦ εἰς τὴν ἀν-

(Συνέχεια εἰς τὴν 26ην σελίδα)

θρωπότητα. Μέχρι τῆς στιγμῆς πολὺ ἔδαφος ἐκαλύφθη καὶ σοβαραὶ διακηρύξεις ἔγιναν. Δυνάμεθα δὲ νὰ ποῦμε πῶς καὶ ναρκωμένα ἐνδιαφέροντα ἐξύπνησαν καὶ ἐμπιστοσύνην σχετικὴν ἐδημιούργησαν καὶ μὲ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἐν πολλοῖς εἰλικρίνειαν καὶ τὴν σπουδαιότητα τῆς κοινῆς ἐμφανίσεως προώθησαν τὴν σημασίαν καὶ τὴν ἀξίαν τῶν τοιούτων κινήσεων. Ἡ ἀγωνία τῆς ἀνθρωπότητος βλέπει καὶ πάλιν τὴν ἐλπίδα ἀναθρώσκουσαν. Διερωτᾶται ὅμως κανείς, ἂν ἀντὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπαφῆς δὲν θὰ ἦταν πειὸ ὠφέλιμος μία, ἔστω καὶ μερική, ἐσωτερικὴ ἑνότης εἰς ἀντικατάστασιν τῆς ἐξωτερικῆς τεχνητῆς τοιαύτης. Εἰς ὅλας τὰς Χριστιανικὰς Ἐκκλησίας ὑπάρχουν πολλὰ δογματικὰ κοινὰ σημεῖα. Διατὶ λοιπὸν ὅ,τι μέχρι τοῦδε κατὰ τὲς διάφορες συναντήσεις καὶ συνδιασκέψεις εἶχε τὸν χαρακτῆρα, ἂς ποῦμε, τῆς δογματικῆς καὶ ἄλλης ἀναγνωρίσεως τοῦ ἐδάφους νὰ μὴ σαρκωθῇ σὲ πρόσπάθεια ἀνακηρύξεως τῆς ἑνότητος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διαφόρων κοινῶν σημείων, ὡς ἀπαρχῆς μελλούσης νὰ προαγάγῃ ἀκόμη πειὸ πολὺ τὴν συνεννόησιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος καὶ τὴν ἐπιτυχίαν καθόλου; Ἡ ἐπίδρασις τῶν δεδομένων, τῶν γνωστῶν, ἐκείνων εἰς τὰ ὁποῖα συναντώμεθα, εὐκολώτερον φέρει τὸ φῶς, τὴν συνεργασίαν καὶ τὴν συμφωνίαν ἐπὶ ἐκείνων διὰ τὰ ὁποῖα διαφωνοῦμεν. Ἡ ἐξόρμησις δὲ τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας, ἰδίως εἰς τὰς κρισίμους αὐτὰς περιστάσεις τῆς ἠθικῆς ἐπαθλιώσεως καὶ τῶν μεγάλων διανοητικῶν καὶ πνευματικῶν σκανδαλισμῶν, πειὸ ἐπιτυχὴς θὰ ἦταν καὶ πειὸ εὐεργετικὰ ἀποτελεσματική, ὅταν θὰ ξεκινοῦσε ἔστω καὶ ἀπὸ μιὰ μερικὴ ἐσωτερικὴ ἑνότητα, παρὰ ἴσως ἀπὸ μιὰ ἐξωτερικὴ καλοθέλητη ἐπαφή, κινοῦσαν εἰς δρᾶσιν, ἡ ὁποία εἰς πολλὰς ψυχὰς πιθανὸν νὰ ἔπαιρνε καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ ἑνὸς ἐκκλησιαστικοῦ ρωμαντισμοῦ ποὺ γεννήθηκε μέσα στὴν σκοπιμότητα ἐφημέρων ἐξυπηρετήσεων.

Ἡ ἑνότης λοιπὸν τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν διαφόρων ὁμολογιῶν πρέπει νὰ γίνῃ πειὸ οὐσιαστικὴ καὶ μὲ θετικότητα ποὺ νάχῃ ξεπεράσῃ τὰ ψυχικὰ στάδια τῶν ταλαντεύσεων, γιατὶ τόσο ἐπιτακτικὲς εἶναι οἱ ἀνάγκες. Ἀρκετὸς χρόνος δαπανήθηκε γιὰ τὴν προπαρασκευή. Οἱ καρποὶ ἀκόμα δὲν ἔχουν τὴν ἐλκυστικότητα τῆς ὡριμότητος ἐκείνης ποὺ συναρπάζει τὶς λαχτάρες καὶ πείθει. Ὅταν ἡ Ἐκκλησία θέλῃ νὰ πείσῃ πρέπει πρῶτα ἀπὸ πρὶν νᾶναι ἐκείνη πεισμένη. Ἂν αὐτὸ δὲν ἔγινε — κι' αὐτὸ δὲν θέλει πολὺ κόπο γιὰ νὰ τὸ ἀνεύρῃ κανεὶς — τότε ζῇ μέσα σὲ μιὰ πολὺ φρικώδη τραγικότητα ποὺ ἀκόμα καὶ δάκρυα φέρνει.

Τάχα νὰ μὴν ἔχουμε ἀντιληφθῇ τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν καὶ τὲς ἐπιταγὲς ποὺ ξεφεύγουν μέσα ἀπὸ τοὺς ἐπικινδύνους προσανατολισμούς, στοὺς ὁποίους εἰσῆλθε τόσο ἀστόχαστα τὸ σύγχρονο πνεῦμα;

Στὰ τόσα ἁπλανῆ βλέμματα μπροστὰ στὲς θλίψεις καὶ τὰ ἀγωνιώδη ἐρωτήματα ἂς ἔλθῃ δίχως ἀναβολὲς προσχημάτων ἡ θωπεία μιᾶς ἐκκλησιαστικῆς ἑνότητος, ποὺ νὰ τὴν ἐμπνέουν ἐσωτερικὴ καθαρότης καὶ εὐρεῖς ὁρίζοντες ὑπηρεσίας πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΑΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 24ης σελίδος)

Δασκάλους ζητοῦν μὲ θερμὴ προσευχὴ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ τὴ χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, προτοῦ νὰ πᾶνε μέσα στὸ Ἱερό, ποὺ λέγεται δωμάτιο τῶν παραδόσεων! Εἶναι ἐπιτακτικό, ὥστε εἰς κάθε σχολικὸ κτίριο νὰ ὑπάρχῃ αἴθουσα μὲ θρησκευτικὲς εἰκόνες καὶ μὲ ὄμορφη κανδήλα, ὅπου τακτικὰ κάθε μέρα νὰ ὁδηγῇ ὁ Δάσκαλος τὰ παιδιά του γιὰ προσευχή, πρὶν ἀπὸ κάθε μάθημα.

Συμβαίνει ὅμως καὶ κάτι ἄλλο. Δὲν ἐκαταλάβαμε ἀκόμη καλὰ τὸν σκοπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου. Σκοπὸς τοῦ Σχολείου δὲν εἶναι ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, οὔτε ἡ Ὀρθόδοξη θρησκεία. Ὄχι! Σκοπὸς εἶναι νὰ μορφώσωμε παιδιὰ ποὺ νὰ αἰσθανθῇ ἡ ψυχή τους τὴν ἀνάγκη τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης στὴ λατρεία καὶ τὴν ἀνάγκη νὰ ζήσουν σὲ Ἑλληνοαμερικανικὸ Ὀρθόδοξο περιβάλλον.

Ξέρω σήμερα σπίτια ὅπου ἡ μητέρα λέγει στὰ παιδιά της: «Καθῆστε φρόνιμα, παιδιά, γιατὶ δὲν θὰ σᾶς στείλω στὸ Ἑλληνικὸ καὶ στὸ Κατηχητικὸ Σχολεῖο».

Γιὰ νὰ γίνουν τὰ σχολεῖα μας τέτοια, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ σ' αὐτὰ ἐκπαιδευτικὴ δροσιά.

Τί ἐννοοῦμε ἐκπαιδευτικὴ δροσιά, θὰ τὸ ἀναπτύξωμε εἰς τὴ συνέχεια τῆς μελέτης μας αὐτῆς. Ὡς τόσο ὅμως εἶναι ἀπαραίτητο κάθε Δάσκαλος νὰ τὸ καταλάβῃ κατάκαλα ὅτι αὐτὸς εἶναι τὸ πᾶν εἰς τὸ σχολεῖον. Ὁ Δάσκαλος ἀναπληρώνει κάθε ἔλλειψι μέσα στὸ σχολεῖο του. Αὐτὸς εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ σχολείου του. Μπορεῖ νὰ διδάξῃ καλύτερα χωρὶς βιβλία. Τὸ μόνον ποὺ πρέπει νὰ μπορέσῃ νὰ κάνῃ εἶναι νὰ καταφέρῃ τὰ παιδιὰ νὰ πηγαίνουν στὸ σχολεῖο του, ὄχι νὰ στέλλωνται!

Δάσκαλος μὲ ἀγάπη ποὺ νὰ τὴν δείχνῃ στὰ παιδιά. Δάσκαλος μὲ πίστι ποὺ νὰ τὴν δείχνῃ μὲ τὴ ζωή του στὰ παιδιά. Δάσκαλος μὲ προσήνεια καὶ χίλια χαμόγελα καὶ καλωσύνη ποὺ νὰ τὴν αἰσθάνωνται τὰ παιδιά. Δάσκαλος μὲ ἐνθουσιασμὸ ποὺ νὰ ἐνθουσιάζῃ καὶ νὰ συναρπάζῃ τὰ παιδιά. Δάσκαλος μὲ ὑπομονητικιὰ ἐπιμονή. Δάσκαλος δίκαιος καὶ θαρρετός. Δάσκαλος κοινωνικὸς ποὺ μπορεῖ εὔκολα νὰ λυγίζῃ τὸ κορμί του καὶ νὰ γίνεται παιδί! Αὐτὸς ὁ Δάσκαλος «μαθαίνει» στὰ παιδιὰ γράμματα, σπουδάγματα, τοῦ Θεοῦ τὰ πράγματα!

Learn About Your Faith

FROM TOPIC TO TOPIC

By Rev. *LEONIDAS C. CONTOS*
Los Angeles, Calif.

Please define the orders of priesthood in the Eastern Orthodox Church.

The Orthodox Church retains the characteristics of Holy Orders as they became established during apostolic times. As you know, at first only a vague distinction was made between the presbyters, the elders of the Church, and the bishops, the chief pastors. However, with the rapid spread of Christianity and the natural complication of administrative duties, this distinction soon developed. And the authority of the Apostles to ordain others passed on to theis successors, together with other prerogatives not shared with the whole shepherding body. This episcopal authority has been passed on through twenty centuries in unbroken continuity which we speak of as "Apostolic succession."

Even before the distinction between bishops and priests, or presbyters, was confirmed by general practice, the Church had established a third order of priesthood. We read in the sixth chapter of Acts of the increase in numbers in the Church and the difficulty the twelve encountered ministering to their needs and still devoting themselves adequately to prayer and preaching. The solution to the problem was the appointment of the seven first deacons, of whom Stephen became the first Christian martyr. The Church still has deacons, who assist at services but have limited sacramental functions.

Thus the Greek Church recognizes three orders of priesthood, deacon, priest and bishop. All other titles, such as archbishop, metropolitan, patriarch, etc., are merely titles of distinction indicating the extent of administrative authority enjoyed by a particular bishop. There are titles of distinction also among the secular clergy, such as Economos, Archpriest, and Archimandrite, this last being reserved for celibate priests.

Is there in the Greek Church a variety of liturgical usage that would classify particular Churches as "high" or "low"?

The answer is no. In the whole Eastern Orthodox Church liturgical usage is absolutely uniform. With the occasional exception of superficial practices, which are often determined by local custom, the whole Church observes rigidly the same rubrics and uses the same liturgical form. Ordinarily this is the Liturgy of St. John Chrysostom, which has been in general use for fifteen centuries. The somewhat earlier Liturgy of St. Basil is sung ten times during the year, while the Liturgy of the Presanctified Gifts is celebrated, as in the Western Church, only during Lent and Holy Week. Many of the Orthodox jurisdictions continue to observe the Julian calendar; however, in every other respect, with possible exceptions in minor details, as I have said before, the pattern of worship is identical in all.

(Continued on next page)

The questions and answers published on this page represent part of the radio ministry engaged in by Rev. Leonidas C. Contos, Dean of St. Sophia Cathedral in Los Angeles, Calif., in a weekly half-hour program known as "Cathedral Vespers." "Vespers" broadcasts in the English language were heard regularly over KABC in Los Angeles by an audience of about 50,000, according to audience reaction polls.

We are happy to publish this informative material about the history, teachings, and discipline of our Church, as presented in the Question Box Method, a method of impersonal controversy. We also rejoice that Rev. L. C. Contos, an outstanding priest of our Church in America, introduces our readers to the realm of our faith by a method which has the sanction of our Lord Himself and "has the interest of novelty, the brevity of the newspaper paragraph, and the quick change from topic to topic."

You have stated in a previous broadcast that the Orthodox Church does not accept the doctrine of Purgatory, though it does offer prayers for the dead. Would you kindly explain the Church's teaching concerning the resurrection of the dead?

As I stated in our discussion of Purgatory, death is the end of one phase of human life. Immediately afterward, the physical remains having been put to rest in accordance with the Church's pratice which, by the way, prohibits cremation, the immortal soul is judged in the particular judgment before God, to Whom "all hearts are open . . . ," and receives in part its recompense. The Church does not teach the existence of a physical Hell or Heaven, but rather the fulfilment of the highest purposes of creation in proximity to God in the spiritual realm, or the alienation from God and consequently the loss of that which is the goal of man's whole existence.

By "resurrection" the Greek Church means not the actual raising of the physical body we now possess, but the re-creation of man's total personality along spiritual principles which we can scarcely visualize in this life. In this regard we have only the testimony of Paul, writing to the Corinthians concerning the resurrection of the dead: "What is sown is perishable, what is raised is imperishable. It is sown in dishonor, it is raised in glory. It is sown in weakness, it is raised in power. It is sown a physical body, it is raised a spiritual body. . . ." Then further along: " . . . Just as we have borne the image of the man of dust, we shall also bear the image of the man of heaven."

ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὑπὸ Πρεσβ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΗΛΙΑ
York, Pennsylvania

Μελετῶντες προσεκτικὰ τὰ Ἱερὰ Εὐαγγέλια, παρατηροῦμεν ὅτι τὰ τρία πρῶτα, τὰ καλούμενα Συνοπτικά, ὁμιλοῦν περὶ τοῦ Ἰησοῦ ὡς τοῦ διδασκάλου τῆς ἀπαραμίλλου θρησκείας καὶ ἠθικῆς, ὁ ὁποῖος πληροῖ τὸν Νόμον καὶ τοὺς προφήτας καὶ δίδει τὸν τέλειον ἠθικὸν νόμον εἰς τοὺς ἀνθρώπους· τὸ δὲ τέταρτον, τὸ κατὰ Ἰωάννην, ὁμιλεῖ περὶ τοῦ Ἰησοῦ ὡς τοῦ ἐμφανισθέντος εἰς τὸν κόσμον Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο δὲ διότι ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ὁ Ἰωάννης ἔγραψεν ἦτο μεταβατικὴ ἐποχὴ καὶ ἔπρεπε νὰ ἐξηγήσῃ τί ἐνόουν τὰ προγενέστερα Εὐαγγέλια. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ἐχρειάζοντο περισσότεραι πληροφορίαι, ἀλλὰ περισσοτέρα κατανόησις. Διὰ τοῦτο τὸ Εὐαγγέλιόν του κηρύττει ρητῶς καὶ ἀποκεκαλυμένως τὴν θεότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν μόνον ὑπονοοῦν τὰ τρία προηγούμενα.

Διὰ τοῦτο οἱ ἐχθροὶ τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας, οἱ ὁποῖοι ἐπολέμησαν τὴν γνησιότητα καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελίων, ἔστρεψαν ἰσχυρότερα τὰ βέλη των ἐναντίον τοῦ τετάρτου Εὐαγγελίου. Προσεπάθησαν νὰ ἀποδείξουν ὅτι εἶναι ἔργον μεταγενέστερον τοῦ τρίτου ἢ τετάρτου μ.Χ. αἰῶνος καὶ συνεπῶς ὄχι ἔργον τοῦ Ἰωάννου.

Ἀλλὰ μάταιαι αἱ προσπάθειαί των. Τὸ τέταρτον Εὐαγγέλιον ἔχει ὄχι μόνον ἐξωτερικάς, ἀλλὰ καὶ ἐσωτερικὰς μαρτυρίας ὅτι εἶναι ἔργον τοῦ Ἰωάννου.

Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 2ου αἰῶνος ἔχει γίνει γενικῶς δεκτόν, ὅτι συγγραφεὺς τοῦ τετάρτου Εὐαγγελίου εἶναι ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννης. Εἰς ἐνίσχυσιν δὲ τῆς παραδόσεως ταύτης τρία πράγματα εἰμποροῦν νὰ μελετηθοῦν:

1ον) Ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον καθὼς καὶ ἡ Πρώτη Ἐπιστολὴ τοῦ Ἰωάννου φέρονται ὡς ἔργα αὐτόπτου μάρτυρος (Ἰω. Α' 14, ΙΘ' 35, Α' Ἰω. 1-4). Ὁ αὐτόπτης δὲ οὗτος μάρτυς καλεῖται εἰς τὸ Εὐαγγέλιον **«ὁ μαθητὴς ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς»** (Ἰω. ΙΓ' 23, ΙΘ' 26, Κ' 2, ΚΑ' 7, 20). Καὶ ἐὰν ἐρωτήσωμεν ποῖος ἦτο οὗτος, ἡ ἀπάντησις εἶναι φανερὰ καὶ ἁπλῆ: ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννης.

2ον) Ὅτι ὁ συγγραφεὺς τοῦ τετάρτου Εὐαγγελίου εἶναι καλὰ κατατοπισμένος εἰς τὴν γεωγραφίαν τῆς Ἱερᾶς Γῆς καὶ ἰδίως τῆς Ἱερουσαλήμ.

3ον) Ὅτι ἔχει πλῆθος ἐσωτερικῶν μαρτυριῶν, ἐκ τῶν ὁποίων μίαν μόνον θὰ ἐξετάσωμεν ἐδῶ. Αὕτη εἶναι ἡ φράσις: **«ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ»** (Ἰω. ΙΗ' 15-16).

Ὁ Ἰωάννης λοιπὸν **«ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ»**. Ἂν πράγματι ἦτο γνωστὸς εἰς τὸν ἀρχιερέα, πρᾶγμα ποὺ δὲν συνέβαινε μὲ τοὺς ἄλλους, πρέπει νὰ ὑπάρχουν εἰς τὸ Εὐαγγέλιόν του δείγματα τῆς τοιαύτης γνωριμίας του. Ὑπάρχουν τῷ ὄντι καὶ ἀποτελοῦν μίαν ἄλλην ἰσχυροτάτην ἀπόδειξιν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ συγγραφεὺς τοῦ τετάρτου Εὐαγγελίου.

α) Ὅλοι οἱ Εὐαγγελισταὶ διηγοῦνται ὅτι κατὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸν κῆπον τῆς Γεθσημανῆ ὁ Πέτρος ἀπέκοψε τὸ ὠτίον τοῦ ὑπηρέτου τοῦ ἀρχιερέως, ἀλλ' οὐδεὶς ἄλλος πλὴν τοῦ Ἰωάννου δίδει τὸ ὄνομα τοῦ ὑπηρέτου: **«Ἦν δὲ τὸ ὄνομα τοῦ δούλου Μάλχος»** (Ἰω. ΙΥ' 10, Ματθ. ΚΣΤ' 51, Μάρ. ΙΔ' 47, Λουκ. ΚΒ' 50). **Ὁ Ἰωάννης, ὢν γνωστὸς εἰς τὸν ἀρχιερέα, ἐγνώριζε τὸ ὄνομα τοῦ ὑπηρέτου του.**

β) Κατὰ τὴν διήγησιν τῶν λεπτομερειῶν τῆς δίκης τοῦ Ἰησοῦ οἱ ἄλλοι Εὐαγγελισταὶ ὁμιλοῦν ἀ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 31ην σελίδα)

Report On The 4th G.O.Y.A. Conference - I.

(Minneapolis Minn., August 22nd To 27th)

By PETER H. PALEOLOGOS
Public Relations Director
Silver Springs, Md.

The following report is divided into two parts. The first part appearing below deals with the speakers and with some of their remarks, which, we feel, are outstanding and should be made known to those who did not have the opportunity to attend the conference. The second part, to be published in our next issue, will be a resumé of committee reports and resolutions.

Over 1,300 members of the Greek Orthodox Youth of America poured into the City of Minneapolis, Minnesota, for their Fourth National Conference, August 22nd to the 27th. Young people from Winnipeg, Manitoba, Canada to Dallas, Texas; from Los Angeles, California to Boston, Massachusetts gathered to formulate and exchange ideas, to discuss problems of mutual interest, to hear inspiring and outstanding personalities as His Eminence, Archbishop Michael, Senator H. Humphrey (Dem. Minn.), Dr. Charles T. Turck, President of Macalester College, His Grace, Bishop Ezekiel, and others.

As you entered the lobby of the Radisson Hotel signs were posted everywhere indicating the cities vying for the conference city in 1955. The poster which created the greatest sensation was the one that carried the theme of the conference —"Live Your Orthodox Faith."

Coffman Memorial Union at the University of Minnesota was the scene of the Divine Liturgy on Sunday, August 22, 1954. His Eminense was assisted by Father Anthony Coniaris, pastor of St. Mary's Greek Orthodox Church, Minneapolis, Minn., Father Joseph Vasiliou, pastor of the St. Paul, Minn., Greek Orthodox Church, Archdeacon Neophytos, plus other visiting clergymen. The most impressive part of the whole ceremony was when over 400 communicants went forward to receive the Sacrament of Holy Communion en masse.

A mass choir of the North Central section of the Mid-West chanted the hymns. Mr. Christ Ellis conducted the choir and was assisted by Mr. Ntino Myrianthopoulos. Mrs. Coula Canelake was the organist. The liturgical hymns were arranged by Mr. Frank Desby, conductor of the Saint Sophia Cathedral in Los Angeles, California.

Later in the afternoon, a religious forum was led by Archbishop Michael. Moderator was Steven Pendias, panelists were Father Kazanas and Father Gallos. The highlight of this forum was the premiere showing of the color and sound film on "The Divine Liturgy" prepared by the G.O.Y.A. chapter of Saint Sophia Cathedral in Los Angeles. Scenes were shown of the magnificent interior of that lovely church.

The address "Live Your Orthodox Faith" given by His Eminence at the official opening was warmly received by the delegates.

Archbishop Michael said: "The theme of this conference will be an answer to the tricky slogans which are being heard these last decades from that world beyond the Iron Curtain; that world of force with its materialistic mentality (philosophy) and vicious totalitarianism. The words of your main theme remind us that Christianity is not a religion of fearful defense and indifferent conservatism, but that it is a militant religion. Christianity goes into offensive action against all evil and against all sin. This is the will of our Lord. Christianity is depicted in this very manner by St. Paul, the most heroic of the Saints and most holy of heroes. In his Epistle to the Ephesians, Saint Paul counsels with confidence and determination: 'Be strong in the Lord and in the power of His might. Put on the whole armour of God, that ye may be able to stand against the wiles of the devil. For we wrestle not against the flesh and blood, but against the rulers of the darkness of the world, against the spiritual wickedness in high places'."

The Archbishop continued: "We are grateful to the young people of G.O.Y.A. for giving an opportunity to all Orthodox Christians throughout the land to think seriously about the implications of the general theme of this Fourth National Conference of the Greek Orthodox Youth of America, 'Live Your Orthodox Faith.' These four simple words are actually the underlying thought in the entire message of the Church to young and old alike.

Our whole life should be nothing less than an active expression of our Orthodox Faith. And our Faith today is exactly that which existed in the undivided Church of the first eight centuries as defined by the Seven Ecumenical Councils. This true and undefiled faith which we confess is the basis and irrevocable condition for any discussion about the reunion of the Christian Churches. For us, therefore, living the Orthodox Faith requires a maximum effort to live in such a manner that everyone around us should be reminded of those early Christians of the One Undivided Church of Christ. We are bound to maintain integrity in our personal lives. All our words, thoughts and actions should be motivated by unselfish high ideals. Above all, our relations with our fellow Americans, regardless of their religious convictions, should be governed by true Christian love. To the true Christian, discrimination and intolerance of any kind are unknown."

"The theme of this conference," concluded the Archbishop, "should be carried to all our Church communities in the Nation so that it may become the precious slogan of all the faithful. We who live in the New World would do well to send the theme of this conference to our brethren in the Old World beyond the Atlantic Ocean and especially to the dear people in the land of our national origin from which most of your parents hail. You are the new generation. With your established theme you are saying to us and to the world that you are the new wine of which our Lord speaks. This is the meaning of 'Live Your Orthodox Faith.' Live the life expected from all of us by Christ our Lord and Founder of the Church as He defined it in His Gospel."

Throughout the conference there were many outstanding speakers whose words had a special meaning.

There was Mr. Peter N. Chumbris, Assistant Counsel U.S. Senate Subcommittee on Juvenile Delinquency, who spoke on "The Problems of Juvenile Delinquency" and solicited the aid of the Greek Orthodox Youth of America to, "assist in coordinating with other service groups in wiping out the high rate of juvenile delinquency."

The main speaker at one of the luncheons was Dr. Charles J. Turck, President, Macalester College, who spoke on "Brotherhood" as being the answer to the world's problems. Brotherhood as a means to end racial and religious discrimination.

Because of sudden illness Mrs. Eugenie Anderson, former Ambassador to Denmark and first woman to reach that high diplomatic post, was unable to be present at the National Banquet. Senator Hubert Humphrey spoke in her place on the subject of "Our Foreign Policy." Senator Humphrey in his talk said that "America should build a shield, but around that shield extend the hand of friendship and human kindness."

A special treat during the conference was Fr. Constantine Kazanas' report on his trip to the Holy Lands illustrated by slides of historical places that we have all read and heard about. He also had pictures of the Patriarchate in Constantinople.

Workshops, one on our religion and the other on Choral techniques, were of great interest. The religious workshop was conducted by the twenty visiting clergymen who came to the conference. The workshop was conducted at the University of Minnesota. After Father Coniaris presented his "Orthodox Principles in Everyday Living" each priest took a small discussion group.

The Choral workshop presented the delegates and visitors their report in the form of a small concert. The Choral workshop was conducted by Mrs. Anna Gallos, wife of Fr. Gallos, Annunciation Church in Baltimore, Md.: Mr. Frank Desby, Choir Director of St. Sophia Cathedral in Los Angeles, Calif.; Mr. Chris Xeros, Director of the Choir in the Church of Holy Trinity, Dallas, Tex.; and Ernest Villas, previously Musical Director for Hormels all Girl Orchestra. Dr. Peter Track, Supervisor of Music, Minneapolis Public Schools, gave a lecture on "Vocal Techniques and Tone Producing."

Those who do not attend these conferences miss a great deal. Not so much the roast lamb, or the swimming parties, or the dances, for we know that they do have their place in the lives of the young folk. But there is a great deal to gain from the speakers which each conference city obtains each year, and from the opportunity to converse with someone else from another chapter to see what they are doing, how they are coping with a certain problem.

In 1955, the conference will be held in Boston, Mass., and if past performances are an indication of the coming conference then Boston will certainly have an outstanding one.

While the conference has adjourned the organization is directed by seven elected councilmen and one who is appointed by the Archbishop. The newly elected are: Andrew Vance (Washington, D. C.), Chairman; George J. Frangoulis (University City, Mo.), Vice Chairman; Vasiliki D. Shuris (Dorchester, Mass.), Secretary; Nicholas T. Kakos (Minneaplois, Minn.), Treasurer; Thomas Pappas (Portland, Ore.); Geo. Vlandis (Bridgeport, Conn.); Artie Harduvel (Birmingham, Ala.). The appointee is Stephen Pendias (Brooklyn, N. Y.).

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 15ης σελίδος)

γίνῃ μὲ τὴν πρωτοβουλίαν εἰδικῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἰδιωτῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἐπενδύσουν ἐπικερδῶς μέρος τῶν κεφαλαίων των καὶ ἐν ταυτῷ νὰ ὑπηρετήσουν ἀμεσώτατα τὴν ὡραιοτέραν ὑπόθεσιν — τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐθνικοθρησκευτικῆς παιδείας τῆς νέας γενεᾶς τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Φυσικά, διὰ νὰ ἀποδώσῃ καρποὺς ὡρίμους τὸ ἰδιωτικὸν σχολεῖον καὶ διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸ ἀκέραιον τοὺς παιδευτικοὺς σκοπούς μας, πρέπει νὰ προσλάβῃ ὅλην τὴν ἀρτιότητα, ἡ ὁποία προσιδιάζει εἰς ἕνα σημερινὸν σχολεῖον. Ἂν αἱ διδακτηριακαὶ ἐγκαταστάσεις, τὸ προσωπικόν, τὰ προγράμματα, τὰ ἐποπτικὰ μέσα καὶ γενικῶς ἡ στάθμη τῆς ζωῆς του εἶναι χαμηλή, συντρέχει ὁ κίνδυνος τῆς ἀποτυχίας. Εὐτυχῶς αἱ μέχρι τοῦδε προσπάθειαι, ἂν καὶ περιωρισμέναι, προβάλλουν πλευρὰς ἐνθαρρυντικάς.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 28ης σελίδος)

πλῶς περὶ τοῦ ἀρχιερέως, ὁ Ἰωάννης ὅμως δίδει καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχιερέως καὶ προσθέτει ὅτι ὁ Ἄννας ἦτο πενθερὸς τοῦ Καϊάφα. **Ὁ Ἰωάννης, ὢν γνωστὸς εἰς τὸν ἀρχιερέα, ἐγνώριζε καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τοὺς συγγενικοὺς δεσμοὺς τῶν ἀρχιερέων.**

γ) Ὁ Πέτρος ἔμεινεν ἔξω τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, ἀλλ' ὁ Ἰωάννης κατέπεισε τὸν θυρωρὸν νὰ ἐπιτρέψῃ καὶ τοῦ Πέτρου τὴν εἴσοδον. **Ὁ Ἰωάννης, ὢν γνωστὸς εἰς τὸν ἀρχιερέα, εἶχεν οἰκειότητα καὶ μὲ τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τοῦ ἀρχιερέως.**

δ) Οἱ ἄλλοι Εὐαγγελισταὶ γράφουν ἁπλῶς, ὅτι ὁ Πέτρος ἠρωτήθη ἂν ἦτο μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἠρνήθη τὸ τοιοῦτον. Μόνον ὁ Ἰωάννης μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἠρωτήθη καὶ ἀπὸ δοῦλόν τινα τοῦ ἀρχιερέως, συγγενῆ τοῦ Μάλχου, τοῦ ὁποίου τὸ οὖς εἶχεν ἀποκόψει ὁ Πέτρος. **Ὁ Ἰωάννης, ὢν γνωστὸς εἰς τὸν Ἀρχιερέα, ἐγνώριζε καὶ τὴν συγγένειαν τῶν ὑπηρετῶν τοῦ ἀρχιερέως.**

ε) Ὁ Ἰωάννης εἶναι ὁ μόνος Εὐαγγελιστὴς ποὺ ἀναφέρει ὅτι οἱ ἀρχιερεῖς δὲν εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, διὰ νὰ μὴ μιανθοῦν καὶ ἐμποδισθοῦν οὕτως ἀπὸ τοῦ Πασχαλείου δείπνου. **Ὁ Ἰωάννης, ὢν γνωστὸς εἰς τὸν ἀρχιερέα, ἐγνώριζε τὰς συνηθείας καὶ τὴν νοοτροπίαν τῶν ἀρχιερέων** (ΙΗ' 28).

στ) Ὁ Ἰωάννης, τέλος, μᾶς γνωρίζει τὰς ἰδιαιτέρας συναντήσεις καὶ συζητήσεις τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων (ΙΑ' 47, 53, ΙΒ' 19).

Ἡ συμφωνία αὕτη τῶν λεπτομερειῶν τούτων πρὸς τὴν φράσιν του «**ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ**» οὐδέποτε θὰ παρετηρεῖτο, ἂν τὸ τέταρτον Εὐαγγέλιον ἐγράφετο ὑπὸ οἱουδήποτε ἄλλου συγγραφέως καὶ μάλιστα μεταγενεστέρου.

✝

NEW YORK CHURCH SUPPLY Inc.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν ὅτι τὸ κατάστημα καὶ ἐργοστάσιόν μας ἔχουν τώρα ἑνωθῇ ὑπὸ τὴν ἰδίαν διεύθυνσιν — εἰς τὸ

4 Barclay Street, New York

Εἰς τὸ κέντρον τῆς περιφερείας Ἐκκλησιαστικῶν Εἰδῶν

Ἔχομεν πρὸς ἐπίδειξιν μεγάλην ποικιλίαν νέων ὑφασμάτων εἰσαχθέντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τὴν μεγαλυτέραν παρακαταθήκην διὰ γαρνιτοῦρες. Ἡ περίφημος ὑπηρεσία μας Κοπτικῆς εἶναι μοναδικὴ εἰς τὸ εἶδός της. Ὅταν ἀγοράζετε ὑφάσματα καὶ γαρνιτοῦρες, ἡμεῖς κόπτομεν τὰ Ἄμφια καὶ τὰ Ράσα νὰ ἐφαρμόζουν εἰς τὰ μέτρα σας, δωρεάν.

Γράψατε διὰ δείγματα καὶ κατάλογον:

KATHERINE IVANYI

New York Church Supply, Inc.

4 BARCLAY STREET NEW YORK 7, N Y.

BArclay 7-9082

Αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη μας διεύθυνσις

ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΑΣ ΕΙΔΗ

ΑΓΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ, ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ, ΑΡΤΟΦΟΡΙΑ, ΙΕΡΑ ΕΞΑΠΤΕΡΥΓΑ, ΠΟΛΥΕΛΑΙΟΥΣ, ΜΑΝΟΥΑΛΙΑ ΘΥΜΙΑΤΗΡΙΩΝ, κ.τ.λ.

Ἐπίσης ΚΑΝΔΗΛΑΣ ΣΠΙΤΙΟΥ εἰς διάφορα σχέδια καὶ μεγέθη μὲ λάδι καὶ μὲ ἠλεκτρισμόν, κρεμαστὰ καὶ τῆς τραπέζης, εἰς πολὺ συγκαταβατικὰς τιμάς, ὡς καὶ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΓΙΩΝ εἰς ὅλα τὰ μεγέθη.

Ἀπὸ τὸ ΜΟΝΟΝ ΕΙΔΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ

Τὸ ἀρχαιότερον εἰς τὴν Ἀμερικὴν

Ζητήσατε τὸν Κατάλογόν μας. Ἀποστέλλεται δωρεάν. Γράψατε:

PAPAGEORGE JEWELRY CO.

584 EIGHTH AVENUE

NEW YORK 18, N. Y.

Between 38th and 39th Streets

Tel. WIsconsin 7-6071

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "Ο ΚΟΣΜΟΣ"

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Βιβλία, Περιοδικά, Καταστατικά, Διπλώματα, τὰ ὡραιότερα Journals Ἐσπερίδων, Προσκλητήρια Γάμων καὶ Βαπτίσεων, Διπλοτύπους Ἀποδείξεις, Tags δι' Ἀνθοπώλας καὶ οἱανδήποτε Τυπογραφικὴν Ἐργασίαν.

ΕΙΜΕΘΑ ΕΙΔΙΚΟΙ ΔΙΑ RESTAURANT MENUS A LA CARTE

Ὁ φημισμένος «ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΟΣΜΟΥ» 1955 εὑρίσκεται ὑπὸ ἐκτύπωσιν καὶ θὰ εἶναι ἕτοιμος ἐντὸς τοῦ Νοεμβρίου.

Πλουτισμένος μὲ τὰ νεώτερα τραγούδια, συνταγὰς μαγειρικῆς, ἱστορικά, γνωμικά, ἀστεῖα κλπ., μὲ ὡραίας εἰκόνας, θρησκευτικάς, καλλονῶν καὶ τοπείων, εἶναι πραγματικῶς ὁ καθημερινὸς βοηθὸς κάθε Ἑλληνίδος οἰκοκυρᾶς.

Πλὴν τῆς προσθήκης πίνακος τροπῆς Ἑλληνικῶν ὀκάδων καὶ δραμίων εἰς Ἀμερικανικὰ μέτρα καὶ τἀνάπαλιν, ὁ νέος μας Ἡμεροδείκτης ἔχει τὸ νέον καὶ παλαιὸν ἡμερολόγιον, τὰς δὲ κυριωτέρας ἑορτὰς εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πρὸς εὐκολίαν τῆς νεολαίας μας καὶ τῶν ἐκ μικτῶν γάμων προσώπων, ἔρχεται δὲ μὲ βίδες ἕτοιμος διὰ κρέμασμα.

Ζητήσατε τὸν «Ἡμεροδείκτην Κόσμου» ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ Καταστήματα.

Καταστηματάρχαι:

Ὅσοι δὲν παρηγγείλατε ἀκόμη τὸν Ἡμεροδείκτην μας, συνιστῶμεν νὰ στείλετε τὰς παραγγελίας σας συντόμως ἵνα ἐκτελεσθοῦν ἐν καιρῷ.

Ζητήσατε τιμὰς διὰ τὸ συμφέρον σας. Τηλεφωνήσατε ἢ γράψατε:

COSMOS GREEK-AMERICAN PRINTING CO.

203-205 WEST 25th ST. WAtkins 4-4165 NEW YORK 1, N. Y.

ATLAS GREEK AMERICAN COMPANY

703 — 8th Avenue Telephone: CIrcle 6-5945 New York 36, N. Y.

Ἱδρυθὲν τὸ 1905

Τὸ ἀρχαιότερον καὶ μεγαλείτερον Ἑλληνικὸν Κατάστημα ἐν Ἀμερικῇ

ΕΠΙ 50 ΣΧΕΔΟΝ ΕΤΗ

Ἐφοδιάζομεν Κοινότητας, Σχολεῖα, Σωματεῖα καὶ Οἰκογενείας μὲ τὰ ἀπαιτούμενα ἐκλεκτὰ εἴδη.

Μανουάλια
Ἐξαπτέρυγα
Ἐπίχρυσα Εὐαγγέλια
Σταυροὶ Ἁγιασμοῦ
Σταυροὶ Εὐλογίας
Κανδῆλαι
Λυχνίαι, Πολυκάνδηλα
Θυμιατήρια
Ἀρτοφόρια
Δισκοπότηρα
Ραντιστήρια
Πυρσοὶ Περιφορᾶς
Καλύμματα
Ἱερὰ Ἄμφια
Λόγχαι, Λαβίδες
Δισκάρια, Ἀστερίσκοι
Μυροδοχεῖα
Εἰκόνες
Ἐπιτάφιοι
Στέφανα, Στεφανοθῆκαι
Πέπλα
Χρειώδη Βαπτίσεως
Μαρτυριάτικα
Μπομπονιέραι
Τελεβίζιονς
Ραδιόφωνα
Φωνόγραφα
Δίσκοι Φωνογράφου
Γραφομηχαναὶ
Πέννα
Σημαῖαι, Λάβαρα
Κομβία
κ.τ.λ., κ.τ.λ., κ.τ.λ.

Ἰδιαιτέρως συνιστῶμεν τὸ πλούσιον Βιβλιοπωλεῖόν μας ὅπου οἱ ἀξιότιμοι πελάται μας θὰ εὕρουν ὅλα τὰ ἐκκλησιαστικά, διδακτικὰ καὶ φιλολογικὰ βιβλία παντὸς εἴδους, περιοδικά, ἐφημερίδας, κ.τ.λ.

Ποιότης ἀρίστη. — Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι. — Πρόθυμος καὶ εἰλικρινὴς ἐξυπηρέτησις πάντοτε.

Γράψατε καὶ ζητήσατε τὸν Τιμοκατάλογον καὶ τὰς τιμάς μας.

Διευθυντής: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΔΑΓΛΙΔΗΣ